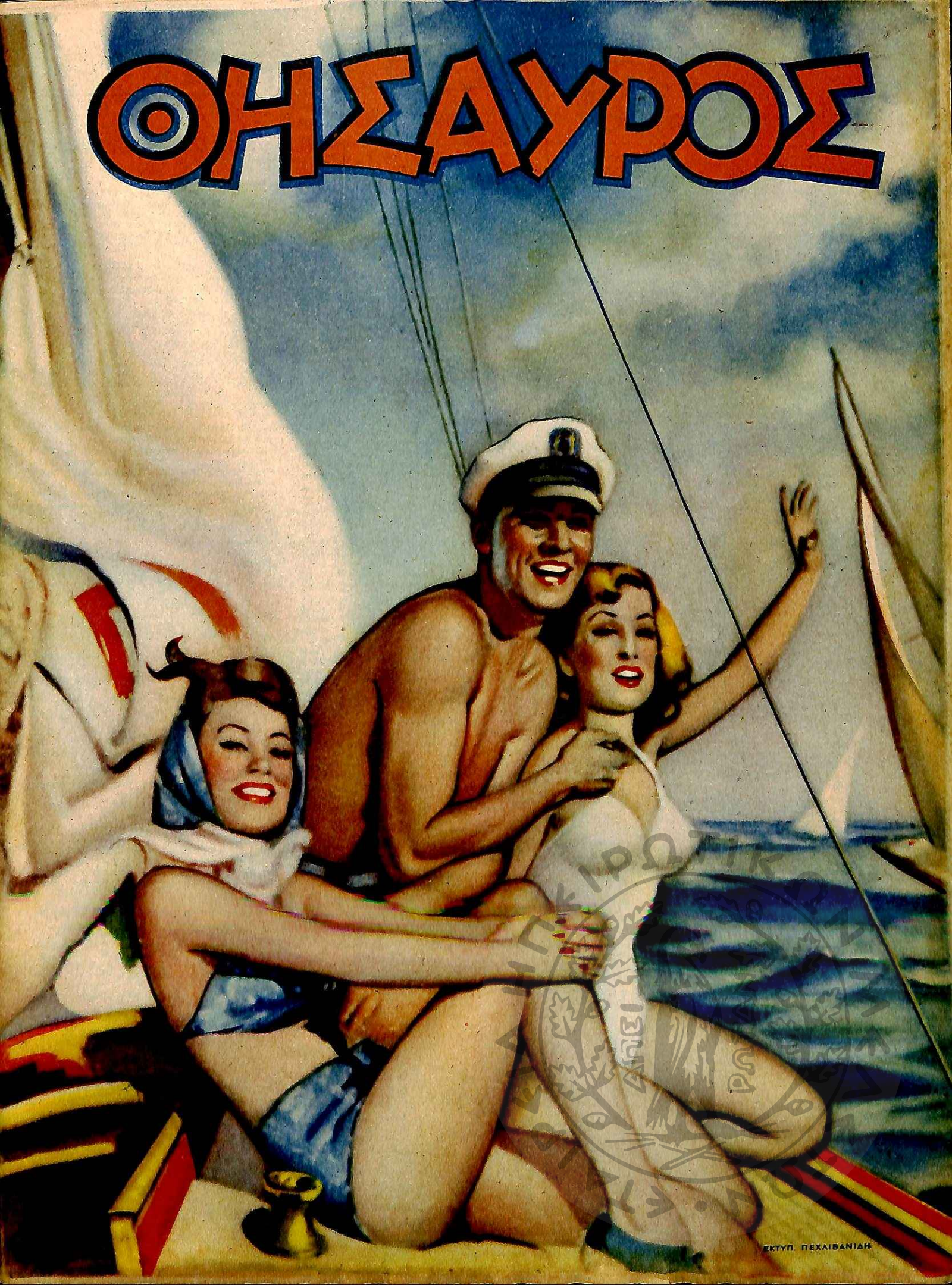

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

17ον

— Δέν έχω τίποτε, του άποκρίθηκε σπαρτακτικά, άπότομα και του γύρισε την πλάτη, για να μην ιδθ τή μάτια της που βούρκωσαν. Στο πρόσωπό του ήταν ζωγραφισμένος ο πόνος κι ή έκπληξη. Άκόμα δέν μπορούσε νά έξηγήσει πώς είχε αλλάξει έτσι αυτή ή γυναίκα.

Τους είπαν τή συνθησιμένα λόγια, και τους ρώτησαν άν μπορούσαν νά συμβιβάστούνε.

— Οχι! άποκρίθηκε πρώτη άδίστακτα ή Νιόβη.

Κι' ό Άνδρέας, σκοτεινός, έσφιξε τή δόντια του και φώναζε κι' αυτός βραχνά και πεισματικά:

— Όχι!

Έφυνε από τή Μητρόπολη, χωρίς ν' αλλάξει άλλη λέξη με τόν άνδρα της. Όταν προχώρησε όμως μερικά βήματα, στριγγιζένη στο μπράτσο της Ρένας, γύρισε πίσω και τόν κούταζε.

Προχωρούσε αυτός άργά, με τό κεφάλι σκυφτό, και φαινόταν στενωχοποιημένος. Σε μία στιγμή γύρισε κι' αυτός τό κεφάλι του κι' ή μισή τους άπαντήθηκαν. Στάθηκες ούτος, σά νά περιμενε κάτι, σάν νά διασθενόταν πώς πίσω απ' όλα αυτά, κάτι άλλο συνέβαινε.

Η Νιόβη όμως του γύρισε πάλι την πλάτη, και τράβηξε με βήμα κλονιζόμενο. Όταν έφθασε στο σπίτι, έπεσε στο κρεβάτι ντυμένη. Δάκρυα ανέβαιναν στα μάτια της άργά.

— Τόν είδα, ψιθύρισε. Ήταν ή τελευταία φορά που τόν είδα... Δέν θάρη νά με ιδθ ούτε πεθαμένη...

Προσάπθηκε νά την παρηγορήσει ή Ρένα, πανετικά. Η Νιόβη όμως με τό πρόσωπο γυρισμένο πρὸς τόν τοίχο, έκλαιγε σπαρτακτικά, βουβά, ως τό βράδυ. Έκλαιγε πιά όριστικά τή χαμένη της ζωή, τή χαμένη της άγάπης.

Ο κ. Καρδς άπορεί

Πέρασαν μερικές ημέρες. Τό διοζύνιο μπήκε στο δρόμο του. Η Νιόβη είχε βάλει μέσα για νά τό έπιπευθί, κι' ό Άνδρέας, σαστισμένος, ναιζέ πώς όλη αυτή ή βία γινόταν μόνον επειδή ή Νιόβη βιαζόταν νά νομιμοποιήσει τήν σκέσι της με τόν Πέτρο Καρά.

Δέν μπορούσε νά φανταστή πώς τήν άλη κιόλας μέρα, μετά τή Μητρόπολη, ή Νιόβη είχε δώσει για πάντα τόν Πέτρο από τή ζωή της.

Είχε άνακαλύψει ό έρωτευμένος αυτός, αυτό που ή Νιόβη, κι' είχε φθάσει στα έγκαταλείψει τόν άνδρα της και είχε του. Άν άπόρρησε μία φορά ή κοινωνία με τό σκάνδαλο άπόρρησε δέκα φο- ζαλισμένος, για τήν άπροσδόκητη εύτυχία.

Η Νιόβη τόν δέχθηκε ζαλισμένη σέ τήν ιδή και έμεινε σάν κεραυνόχτυπημέ- είχε τήν άντίκρισε. Έπειδή όμως παιτίες όλης αυτής της τραγωδίας, έτρεξε κοντά της, κι' έτοιμάστηκε νά τήν άγκα- λιάσει.

— Νιόβη! Άγαπημένη μου! φώναξε. Πό- σο θά υπέφερες έ; Σε βλέπω, είσαι κλω- μή σάν φάντασμα. Τόν έσπρωξε με τή χέρια της πούτρε- μαν. Η φωνή της άκούστηκε παγωμένη:

— Κύριε Καρά, καθήστε. Έχω νά σας μιλήσω.

Τήν κούταζε άποδολωμένως. Τι ήταν πάλι αυτό; Πώς συμβιβαζόταν αυτός ό τόνος με τήν οικειότητα που του έπέτρε- πε τόν τελευταίον καιρό;

— Μά... ψιθύρισε... Νιόβη... Δέν μπο- ρώ νά καταλάβω.

— Θά καταλάβετε πολύ καλά, τόν έκο- ψε, επειδή σκέπτομαι νά σας μιλήσω σα- φέστατα. Δέν υπάρχει τίποτε ανάμεσά μας, κύριε Καρά. Ούτε ύπάρχει, ούτε ύ- πηρχε ποτέ, ούτε θά ύπάρξη. Πρέπει νά τό καταλάβετε πολύ καλά, και νά μη μ' ένοχλήσετε πιά.

— Τι είδους γυναίκα είσαστε εσείς; τή ρώτησε, πειραγμένος. Τή μία στιγμή έπι- τρέπετε νά γίνεται συζητήσι γύρω από τό όνομά μας... φεύγετε από τό σπίτι σας... δημιουργείτε δολοκλήρο σκάνδαλο... και τήν άλλη στιγμή, θέλετε νά μου παρουσι- σετε τήν άγία.

— Κύριε Καρά, είπε όσα ή Νιόβη, εί- μαι πολύ άρρωστη, με βλέπετε. Και δέν έχω παρά νά σας ζητήσω συνγνώμην άν τυχόν σας έδωσα τό δικαίωμα νά έλπίζε- τε. Πάντως, δέν σας άναπάνω ποτέ, κι' ό λόγος που έφυγα από τό σπίτι μου, είναι έντελώς διαφορετικός. Άφάστε τόν κόσμο νά λήθ ό,τι θέλει. Σε λίγο, θά ιδίτε, ότι δέν άξίζει τόν κόπο νά στενωχωρηθίτε για μένα.

— Τι θέλετε νά πείτε; τή ρώτησε άνή- συχος.

— Ό, τίποτε. Μά σας έκανάλω, είμαι άρρωστη. Άν έχετε ίχνος ανθρωπίνης συμπόνιας μέσα σας, δέν πρέπει νά έπι- μείνετε άλλο σ' έρωτήσεις. Άφάστε με λίγες ημέρες και μετά θά καταλάβετε.

— Δέν πιστεύω νά θέλετε ν' αυτοκτονή- σετε; τή ρώτησε και γέλασε άνήσυχα, και ήλθια.

— Ν' αυτοκτονήσω;

Μία μικρή πτυχή ζάρωσε τό χείλη της Νιόβης.

— Αυτοκτονούν όσοι τρέμουν τό βάρος της ζωής, κύριε Καρά. Ένώ όμως δέν έχω κανένα λόγο νά φοβάμαι τέτοιο πράγμα.

— Τά λόγια σας είναι γρήγοι. Σας όμο- λογώ πώς δέν καταλαβαίνω τίποτε.

— Αχ, κύριε Καρά, μη με βασανίζετε πιά βόνηξη ή Νιόβη. Δέν με βλέπετε; Λέτε πως με άναπαύσατε. Είμαι ένώ ή ίδια γυναίκα που άναπαύσατε; Όχι... Δέν τολμάτε νά τό όμολογήσετε, αλλά τό βλέπω γραμμένο στα μάτια σας. Άγσπή- σατε μία νέα γυναίκα όμορφη και γερή, και τώρα έχετε μπροστά σας μία έτοιμο- θάνατη.

— Όχι δά! φώναζε αυτός.

Η Νιόβη όμως, τούκανε νόημα πώς έ- πρεπε πιά νά φύγν.

— Με συγχωρείτε και πάλι, ψιθύρισε ά- χνά.

Κι' ό Πέτρος Καρδς έφυγε, σάν νά δ- νειρούσαν.

— Πάει κι' αυτό τό κεφάλαιο της ζωής μου, είπε τότε ή Νιόβη στή Ρένα. Βλέπεις πώς κλείνω ένα ένα όλα τή κεφάλαια. Τώρα πάει κι' αυτός. Δέν πρόκειται νά τόν ξαναβώ...

Έπειτα πρόσθεσε μελαγχολικά:

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΕΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Αρχίζει τό νέο συναρπαστικώτατο άθη- ναϊκό μυθιστόρημα του

Ι. ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Ένα πονεμένο ΚΟΡΙΤΣΙ

Είχε ή δραματική ιστορία μιας νέας κο- πέλλας από καλό άθηναϊκό σπίτι που βρίσκεται έξωφρα στήν μαύρη περίοδο της κατοχής της προσητής της οικογε- νειας της κι' ανακαλύβαν ή σκληρό ά- γώνα κατά της δυστυχίας και της πει- νας, άγριο άγώνα εναντίον της διαθο- ράς που τήν άπειλεί. Ένας νέος γλεν- τζές προσπαθεί νά κάμν δική του τήν απελπισμένη ήρωίδα. Μα αυτή τόν μι- σεί, ανίσταται ήρωικά και τό τέλος αντί νά ύποκύψει και νά πέσν στο βόρ- βορο άναγκάζει τό νέο ν' άφήσν τήν άσπρη ζωή του και νά γίνν άγνός, τι- μιος, φιλόανθρωπος. Ένα φλογερό σπ- σθήμα διαδέχεται τό μίος της νέας και τούς άμωρτικούς πόθους του νέου που καταλήγει μετά δραματικές σκπ- νές στο γάμο.

— Αυτός θάρη νά με ιδή νεκρή, άν με- θν τό θάνατό μου. Αυτή είναι ή διαφορά. Η Ρένα, γύρισε τό πρόσωπό της, γιατί δέν μπορούσε νά βαστάξη τό δάκρυα.

«Φέρε τό παιδί»

Ένα άπόγεμα, που ή Νιόβη είχε άρχί- σει νά νουήθν κάποιον πόνο στο σκώπν, και άναπαύσασε πιά πολύ, χτύπησε ή πόρτα.

Γήγνε ή Ρένα ν' άνοιξη, κι' ή Νιόβη, ά- κουσε στο διάδρομο φωνές και φασαρία. Άνασκήθηκε στα μαζιλάρια της, κι' ά- κουσε καθαρά τή φωνή της Ρένας έξα- γριωμένη:

— Δέ σας έπιτρέπω νά μπήτε μέσα. Προ- τιμώ νά με σκοτώσετε παρά νά κάνετε αυτό τό έγκλημα.

Κι' άζαφνα, αντίηκψε μία άντρική φωνή, που έκανε τή Νιόβη νά μείνν κοκκαλω- μένη:

— Δέν έχετε κανένα δικαίωμα, δεσποι- νίς, νά έπεμβαίνετε σεις. Ήλθα για νά πάρω τό παιδί.

Ήταν ή φωνή του Άνδρέα, θυμωμένη, παγωμένη.

Ευεينة στο κρεβάτι της, παράλυτη ά- πό τή φρίκη, και κούτταζε πρὸς μία πόρτα πούδινε σ' ένα άλλο δωμάτιο όπου βρισκό- ταν ή μικρή της Λίνα.

Βαστάζε κάμψση ώρα αυτή ή φιλονεικία. Κι' άζαφνα, ό Άνδρέας έσπρωξε δύνα- τή τή Ρένα, και μπήκε στο δωμάτιο.

Μόλις άντίκρισε τή Νιόβη, κοκκάλωσε. Τά μάτια του μεγάλω, υπέρμετρα μεγάλα, σπληνώθηκαν άπάνω της με τρόπο.

— Νιόβη!...

— Άνδρέα! βόνηξη ή γυναίκα, και κυτ- τάχτηκαν για μία στιγμή με άσπρη ήλψη.

— Επειτα, ή Νιόβη, άνασκήθηκε στα μα- ζιλάρια της.

— Άκούσα για ποιά λόγο ήρθες, του εί- πε προσπαθώντας ν' άκουστή ή φωνή της σκληρή. Τ' άκουσα όλα. Είχες τό κουρά- γιο νάρηθ νά μου πάρης και τό παιδί;

— Είσατε κακοκύργς, φώναζε τρέμον- τας ή Ρένα. Άφου σας είπα ότι είνε άρ- ρωστη.

— Τι σημασία έχει; τήν έκοψε ή Νιόβη. Δέν είμαι άρρωστη άληθινά. Μία μικρή προσωρινή άδίοθεσία.

— Θέλω τό παιδί! φώναζε βραχνά ό Άν- δρέας, όρε τό παιδί!

— Πώς τό σκέφθηκες ξαφνικά; ρώτησε ή Νιόβη σιγά.

— Αυτή είναι δική μου δουλειά. Τό παιδί άνήκει και σέ μένα. Δέν μπορώ νά τό περ- ρήθώ άλλο. Άς έλθν νά μείνν και μαζί μου λίγες ημέρες, κι' έπειτα τό δικαστή- ριο θ' άποφασίσει.

Κούτταζε γύρω της ή Νιόβη σάν νά ζή- τούσε βοήθεια. Η Ρένα μονάχα ήταν κον- τή της, ένα άδύνατο κορίτσι, που μονάχα νά κεραυνόβωλν τόν Άνδρέα με τή μάτια της μπορούσε.

— Άνδρέα, παρακάλεσε σιγά ή Νιόβη. Γιατί εξαγριώθηκες πάλι εναντίον μου; Ημέρες; Τό δικαστήριο φαντάζομαι πώς θά στο δώση έσένα. Έγώ λοιπόν, γιατί νά τό στερηθώ από τώρα;

— Γιατί δέν είσαι άξία νά τόχης πιά κοντά σου, είπε αυτός σκοτεινός. Κακά έκανα και σ' άφρα νά τό πάρης. Δέν φανταζόμουν όμως πώς θά μου κόστιζε τόσο νά μη τό βλέπω.

— Άληθεια σου κοστίζει πολύ χωρίς τό παιδί; τόν ρώτησε και τό σδυμένο της μάτια τόν κούταξαν με άπειρη τρυφερό- τητα.

— Ναι, της άποκρίθηκε πειστωμένος. Μοϋ κοστίζει πολύ, θέλω τό παιδί.

Στάθηκε μία στιγμή ή Νιόβη. Έπειτα, σφίγγοντας τή νροθίς της, και τρέμον- τας σούγκρη, φώναζε.

— Λίνα!

— Άνοιξε τήν πόρτα κι' έτρεξε μέσα τό κορίτσακι. Μόλις άντίκρισε τόν πατέρα του, έπεσε άπάνω του, μ' ένα ξεφωνιτό χαράς.

— Λίνα, είπε ή Νιόβη. Πηγαίνε με τόν μπαμπά σου. Θά μείνν λίγες ημέρες με κοντά μου.

Τό παιδί κούταζε σαστισμένο μία τόν πατέρα του, μία τόν μάνα του.

— Πηγαίνε μωρό μου, είπε ή Νιόβη.

— Ηλθε ή μικρούλα κοντά της, κι' έγειρε τό κεφαλάκι της άπάνω της.

— Μαμά, είπε κλαψιάρικα, έλα κι' έσύ στο σπίτι. Σας θέλω και τούς δύο.

— Η μαμά σου τώρα είνε άρρωστη, είπε ό Άνδρέας. Θάρη άλλη μέρα. Έλα, φι- λώσε τήν, και νά πηγαίνουμε.

Τό μικρό έκανε νά φιλήσν τή μανούλα του.

— Όχι! ψιθύρισε ή Νιόβη, και γύρισε τό πρόσωπό της.

Τόσφιξε μονάχα στήν άγκαλιά της, πο- λύ, πολύ, τόσο που τό μικρό ξεφάνωσε.

— Επειτα τ' άφισε, κι' έπεσε πίσω στα μαζιλάρια της.

Ο Άνδρέας πήρε τό κοριτσάκι από τή

χέρι. Άπασσε μία στιγμή. Τήν κούταζε, έβλεπε τό στήθος της νά φουσκώνν από τ' άναφυλλιά κι' ή καρδιά του σφίγγόταν.

— Νιόβη, της είπε πιά μαλακά, θά στήν ξαναστείλω τή μικρή. Άφου πονάς κι' έσύ τόσο για τό χωρισμό της, θά στήν ξανα- στείλω. Μονάχα λίγες μέρες νά τήν χορ- τάσω κι' έγώ.

Τούκανε νόημα με τό χέρι νά πηγαίνν. Κι' ό Άνδρέας τράβηξε με βήμα διασ- κητικό, σάν μετνοιωμένος που τήν είχε κάνει τόσο νά πονήσει.

Η Ρένα έτρεξε κοντά της, μόλις έκλει- σε πίσω τους ή πόρτα. Έτρεψε δολοκλήρη τό μάτια της ήταν βουρκωμένα.

— Νιόβη μου, φώναζε, μη ταραξέσαι. Θά τό ξαναφέρν κοντά σου τό παιδί έγώ, έν- νοιο σου.

Για κάμψση ώρα ή Νιόβη δέν μπορού- σε νά μιλήσν. Οι λυγμοί τή συγκλονίζ- νν.

— Πάει κι' αυτό τό κεφάλαιο, Ρένα μου.

— Όταν συνήλασε λιγάκι, πρόσθεσε βαρεία:

— Πάει. Ίσως θά ήταν τό πιά άδύνατο μέ- α σ' όλη μου τήν τραγωδία. Τώρα, πιά, τί- ποτε δέν φοβάμαι. Περιμένω τό θάνατο με χαρά, με άγολιάσαι.

— Δέν έπρεπε νά σου πάρν τό παιδί, εί- πε άνανακτισμένη ή Ρένα.

— Γιατί; Πού μπορεί νά φανταστή τό έγ- κλημα που κάνει; Πώς παίρνει από μία μόνο πούχη νά ζήσει λίγες ημέρες ακόμα τό παιδί της; Πού μπορεί νά τό φανταστή;

— Είδε τόν πόνο σου.

— Πονούσε κι' αυτός.

— Αυτός είναι άνδρας. Θά πάρν μία ζένη γυναίκα στο σπίτι του.

— Έχει τήν ιδέα πώς κι' έγώ θά πάρω άλλον άνδρα.

— Αχ, Νιόβη. Άν ύπάρχη άλλη ζωή δέν ξέρω πότες εύτυχίες πρέπει νά σου δώση ό θεός, είπα άναστενάζοντας ή Ρένα.

— Δέν χρειζόμουν πολλές εύτυχίες, ά- ποκρίθηκε κι' ένα θλιμμένο χαμόγελο ή άρρωστη Δυό μονάχα. Νά ξέρω πώς είνε εύτυχισμένος ό άνδρας μου και τό παιδί μου.

Η Άνθούλα έρχεται στή Νιόβη

Τήν άλλη μέρα χτύπησε πάλι τό κου- δούνι. Άνοιξε ή Ρένα και παρουσιάστηκε ή Άνθούλα.

— Πώς είνε; ρώτησε με φωνή τρεμμένη.

Κούνησε ή Ρένα άπελπισμένη τό κεφάλι.

— Στά τελευταία της, ψιθύρισε. Πώς ζή ακόμα, δέν μπορεί νά καταλάβω.

— Πόσο θά βαστάξη ακόμα; ψιθύρισε ή Άνθούλα.

— Κανονικά, λίγες ημέρες μονάχα. Άλ- λά με τήν παράσενν κρασί της, ίσως και δολοκλήρη μύνη.

Μπήκε στο δωμάτιο της άρρωστης ή Άν- θούλα. Έπεσε στήν άγκαλιά της.

— Νιόβη! φώναζε με άναφυλλιά. Συγ- χώρα τόν Άνδρέα για τό χρεσινό. Συγ- χώρα τόν. Ήλθα νά σου πώ ότι τό παιδί μπορεί νάρηθ κοντά σου όποτε θέλησης.

— Ένα άχνό χαμόγελο φώτισε τό δολοκλή- μο πρόσωπο της άρρωστης.

— Ευχαριστώ, Άνθούλα, είπε.

— Θέλες νά πάω άμέσως σπίτι, νά στο στείλω; ρώτησε ή Άνθούλα.

— Μαζί του μείνεις; ρώτησε ή Νιόβη σιγά.

— Ξέρεις... άποκρίθηκε ή Άνθούλα, κοκκινίζοντας. Έπρεπε νά τό άποφασίσω αυτό. Οι γονείς μου είνε έξω φρενών, ούτε θέλουν νά με ιδούν. Άλλά, έπρεπε, Νιό- βη. Δέν ξέρεις πώς ήταν ό Άνδρέας. Μό- νον έτσι, που βρισκόμαι όλη τήν ώρα κον- τή του, μπορώ νά τόν συγκρατώ λιγάκι. Πόνεσε πολύ μ' όλη αυτή τήν ιστορία.

— Όστε έτσι, μείνεις μαζί του; Είσατε σάν άντρώγννο; έ;

— Όχι! φώναζε ζωηρά ή κοπέλλα. Σου όρκίζομαι, Νιόβη. Ούτε μου πρότεινε ποτέ τέτοιο πράγμα. Σου όρκίζομαι.

Άκούμπησε ή άρρωστη τό άσπρκο χέρι της στο μπράτσο της κοπέλλας.

— Για μένα είνε τό ίδιο πιά Άνθούλα, τώρα πιά έμένα δέν πρέπει νά με συλλο- γίζεσαι. Με βλέπεις.

Κι' έδειξε με μία άπελπισμένη κίνησι τό άσπρκο τή κορί.

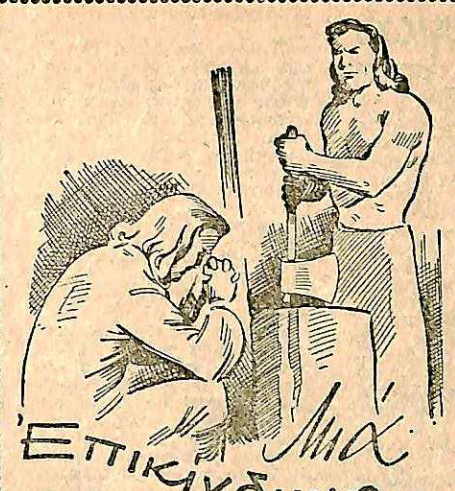
— Νιόβη... πές μου, σου όρκίζομαι πώς σέ αγαπάω τώρα τόσο, ώστε θά θυσιάζα όλη μου τήν εύτυχία για νά σου δώσω λίγη κορά.

— Τή χορά μπορείς νά μου τή δώσεις χωρίς νά θυσιάσης τήν εύτυχία σου. Πές μου τώρα που είσαι κοντά του, είνε εύ- τυχισμένος ό Άνδρέας;

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια

Κοινωνική κίνησις

Κώστας Άνυστασιόδης — Μορία Δρέπτα έτέλεσαν τούς γάμους των. Τους εύχομαι νά ζήσουν εύτυχισμένοι.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΣΕΙΡΗΝΑ

Οι αίματηροι έρωτες μιας βασιλίσσης

Τό όνομα 'Ιωάννα ήταν πάντα μοιραίο για τό βασίλειο της Νεαπόλεως. Τριάντα χρόνια έπειτα από τήν πρώτη, για τήν ό- ποία μιλήσαμε σ' ένα προηγούμενο φύλλο, μία δεύτερη 'Ιωάννα ανέθηκε στο θρόνο, σκληρή και θηριώδης.

Όστόσο, αυτό τό «άποτρόπαιο γύναιο» ήταν μία γοητευτική σερίφη, που έμάγευε όλους έκείνους που τήν έπλησίαζαν. Άλλ' ή 'Ιωάννα, αυταρχική όπως ήταν, ένοιωθε τόν έρωτα μ' έναν δικό της τρόπο: σάν ύποταγη στα καριότια της, που άλλαζαν κάθε τόσο, με μία έκπληκτική εύκολία.

Συνέβη, λοιπόν, κάποτε, νά της παρου- σιάσουν στήν αυλή της τόν ύφαιο Άλφόν- σο, άδελφό της άγίας Μπριγκίτας.

Για πρώτη φορά, ή καρδιά της 'Ιωάν- νας χτύπησε μ' έναν άσυνήθιστο τρόπο για τό παλλακάρι αυτό, με τό μεγάλη ό- μορφα μάτια και τήν άρμονική καταπομή άρχαιον άγάματος.

Η 'Ιωάννα τόν κούταζε σάν μαγνητι- μένη. Καί, σέ μία στιγμή, ξεκυνώντας τή θεία της και τό πλήθος τών αυλικών που τήν περιστοιχίζαν, έσφυξε πρὸς τό μέρος του και κόλλησε, με παραφορά τά χείλη της πάνω στα δικά του.

Ήταν ένα φιλή θανάτου!

Γιατί ό Άλφόνσο στάθηκε άσυγκίνητος έμπρός στον έρωτα της 'Ιωάννας και στίς ίκεσίες της άπάντησε με περιφρόνησι κι άποστροφή.

Άλλ' ή 'Ιωάννα δέν ήταν από τις γυ- νοίκες που μπορούσε νά περιφρονηί κα- νείς τόν έρωτά τους.

Ένα βράδυ, καθώς ό Άλφόνσο γυρίζει στο σπίτι του, μία σκιά τόν έπλησίασε ά- θορυβζ από πίσω και τόν έπασε ένα μα- χαίρι άναίεστα στίς δύο ώμοπλάτες.

Όλοι ήξεραν ποιά διάταξε νά γίνη αύ- τό τό έγκλημα. Άλλά κανείς δέν έπρό- φερε τό όνομά της...

Λίγο καιρό άργότερα, ένας καινούργιος έρως είχε φωντάσει μέσα στήν καρδιά της 'Ιωάννας. Ο άνθρωπος που τήν τότε είνε έμπνευσέ την σάν ό Ιωάννης της Μα- γιόρκας, ένας νεαρός 'Ισπανός πρίγκι- πας που ήταν πολύ νεώτερός της.

Η 'Ιωάννα τόν έκανε σκύζον της και τόν προώριζε για διάδοχό της.

Άλλ' όταν πέρασε ή πρώτη φλόγα, έ- ναρρίθηκε στήν όνισιατική ζωή της, χω- ρίς νά πούσν νά δείκνεται τρυφερή και γεμάτη φροντίδες για τό σκύζον της.

Με τόν τρόπο αυτό δέν καταρωόσε, ό- μως, νά σβύση τή ζήλια από τήν ψυχή του 'Ισπανού πρίγκιπα, που διηγουργούσε κάθε μέρα σκηνές στή σκύζον του και φει- νόταν άπορροισμένους νά ζήτισθ από τόν πάπο διαζύγιο.

Η 'Ιωάννα είχε κουρασθί από τις σκη- νές αυτές και, επειδή δέν ένοιωσε καμ- μιά διάθεσι για νά συμφωνισθί, βρήκε έ- ναν άλλο τρόπο για νά θέσθ ένα τέρμα σ' αυτή τή κατάσταση.

Κατηγόρησε τό σκύζον της ότι έπιδου- λεύονταν τήν άνεξαρτησία του βασιλείου της Νεαπόλεως και ότι είχε συνάψει μυσ- τικές συμφωνίες με τούς βασιλείς της 'Ισπανίας. Έπειτα, συνέσπασε ένα έκτ- ρκτο δικαστήριο και τόν παρέπέμφε σ' αυτό για νά δικασθί.

Κανείς δέν άποφέβαλλε για τήν άπόφασι. Ο 'Ιωάννης καταδικάσθηκε σάν ό,τι άνό- νης θάνατο. Άλλ' ή 'Ιωάννα, από έπιεί-

κεια» μετέτρεψε τήν ποινή σέ άποκεφα- λισμό.

Η έκτέλεσις έγινε στή μεγάλη πλατεία, που άπλωνόταν έμπρός από τό άνάκτορα.

Η 'Ιωάννα, περιτριγυρισμένη από τούς αυλικούς της, παρακολούθησε τό θέσμο. Τή στιγμή που ανέβαινε στο ίκρίωμα, ό Ιωάννης ύψωσε τό βλέμμα του πρὸς τό μέρος της και έβλεψε νά φωνάζη κάτι.

Άλλ' ό δήμιος τόν έσπρωξε με δύναμη και ό δυστυχισμένος σωρίσθηκε κάτω.

Άνασκήθηκε όμως, σέ λίγο και έπρο- χώρησε στον τόπο της έκτέλεσεως με στα- θερό βήμα, χωρίς νά δείκννν καμμία σνγ- κίνησι ή ταραχή.

Στό πρώτο χτύπημα, τό τσεκούρι του δημιού κώθηκε άνάμεσα στίς ώμοπλάτες του. Και χρειάσθηκαν τέσσερα ακόμη χτυ- πήματα, για νά άποχωρισθί τό κεφάλι ά- πό τό σώμα.

Ο δήμιος άρπαξε τότε τό μετωμένο αύ- τό κεφάλι στα χέρια του και τό ύψωσε πρὸς τό μέρος του εξώστου, όπου στεκό- ταν ή βασιλίσσα.

Τό μόνο που βόηκε νά πη αυτή τή στι- γμή ή 'Ιωάννα ήταν:

— Πόσο νέος ήταν, θεέ μου!

Και έπροχώρησε άτάραχη πρὸς τό έσω- τερικό τών άνακτόρων, ακολουθούμενη ά- πό τούς αυλικούς της.

Ο δήμιος στράφηκε κατόπιν πρὸς τό πλήθος, κρατώντας πάντα στα χέρια του τό κεφάλι τού Ιωάννη, από τό όποίο έ- σταζαν κονδρες σταλαματίες αίματος.

Πάνω απ' αυτή τ

Οί ήρωες τών πάγων

Ο άλλτρουϊσμός τών γιατρών του Βορρά

Σκεφθήκατε ποτέ ποιές φοβερές δυσκολίες συναντούν στο έργο τους οι γιατροί που εξασκούν την ιατρική και ανθρωπιστική αποστολή τους στον παγωμένο Βορρά; Οι άνθρωποι αυτοί αξίζουν τον τίτλο του ήρωος ενός ειρηνικού αγώνος.

Ένας απ' αυτούς είναι ο δόκτωρ Λιθινγκτον, που έχει την έδρα του στο μικρό χωριό Άκλαδικ του Βορείου Αμερικού Καναδά, 350 χιλιόμετρα απ' το Βόρειο Πόλο. Ο Κλάκλι, οι πελάτες του είναι σκορπισμένοι σε μια έκταση διπλάσια απ' την Ελλάδα και σκεπασμένη από χιόνια τους περισσότερους μήνες του έτους. Το καλοκαίρι ταξιδεύει με βενζινοκίνητο απ' τον ποταμό Μάκινζι, είτε με αεροπλάνο.

Το χειμώνα, προσαρμοσμένος στο κρύο αεροπλάνο του, είτε χρησιμοποιεί Έλκυθρο με σκυλιά.

Ζη διαρκώς μακριά απ' τον πολιτισμό, σε απόσταση 2.900 χιλιομέτρων απ' την πλησιέστερη πόλη Έντμοντον και δεν αφήνει ποτέ την εξοχή του, γιατί ξέρει ότι δεν υπάρχει κανείς που να τον αντικαταστήσει. Έχει δηλαδή, οργώσει στο Άκλαδικ δύο μικρά νοσοκομεία, όπου γράφεται με τη γυναίκα του και με μερικές 'Ινδιάνες και Έσκιμους νοσοκόμους, έξω σκημένες απ' αυτόν τον έδαφος. Τα νοσοκομεία του έχουν ακόμη και εγκαταστάσεις ηλεκτρισμού, καθώς και μηχανήματα ακτινογραφίας.

Οι 'Ινδιάνοι, οι Έσκιμοι κι' οι λευκοί κάτοικοι της περιοχής, λατρεύουν το γιατρό τους, που έχει φέρει στον κόσμο τόσα παιδιά κι' έχει σώσει τη ζωή αμέτρητων αρρώστων και πληγωμένων. Και διηγούνται συχνά, γιατί ο ίδιος δεν μιλάει ποτέ για τον εαυτό του—διάφορα περιστατικά χαρακτηριστικά του θάρρους του και της αντοχής του στο άγριο κλίμα του Βορρά.

Κάποτε, που πήγε με το Έλκυθρο για να προσφέρει τη βοήθειά του σ' ένα κυνηγό, που είχε πάθει ψύξη, συνάντησε μια χιονοθύελλα, έχασε το δρόμο του, περιπλανήθηκε κι' έβρισε δίχως τρόφιμα. Τα περισσότερα απ' τα σκυλιά του ψόφησαν. Τελικά όμως έφτασε στον προορισμό του κι' έσωσε τον αρρώστο.

Άλλοτε πάλι, ξεκίνησε με 19 σκυλιά για ένα μακρινό χωριό Έσκιμων, όπου είχε εκδηλωθεί μία επιδημία. Αφού έκοψε επί 41 μέρες ένα ταξίδι 1.600 χιλιομέτρων, μέσα στα χιόνια και στις θύελλες, έφτασε στο τέρας μ' ένα μόνο σκυλιά, κι' αυτό εξαπληγμένο απ' την πείνα, όπως κι' ο ίδιος.

Ο Λιθινγκτον ζει επί 10 ολόκληρα χρόνια στον παγωμένο Βορρά. Μόνο κατά τον πόλεμο, είχε κάποια έπαφή με τον υπόλοιπο κόσμο, γιατί συνέβη συχνά να προσγειωθούν Αμερικανικά πολεμικά αεροπλάνα στο μικρό αεροδρόμιο του Άκλαδικ και να προσφέρουν ο δόκτωρ Λιθινγκτον τις υπηρεσίες του στους αεροπόρους που άρρώστασαν.

Ένας άλλος γιατρός, που ριψοκινδύνευσε τη ζωή του, για να σώσει έναν αρρώστο, στις παγωμένες άρктиκές εκτάσεις, ήταν ο δόκτωρ Νάτιελ Μάουντ. Αυτός υπηρέτησε κατά τον πόλεμο ως στρατιωτικός χειρουργός, σε μία βάση της χερσονήσου του Λαμπραντόρ, στο Νότιο Καναδά. Μία κρύα νύχτα του Νοεμβρίου του 1943, ενώ

κασόρησιμποιήσει άλεξιπτώτο.

“Επειτα από λίγο, όλα ησαν έτοιμα. Και, σε μερικάς ώρες το αεροπλάνο διέγραψε γύρους πάνω απ' την κατασκήνωσή του Τζιλ. Ο Μάουντ πήδησε τότε με το άλεξιπτώτο. Μόλις προσγειώθηκε στον πάγο, τον περίκυκλωσαν οι Έσκιμοί, σαστισμένοι, γιατί δεν είχαν ξαναδεί ποτέ τους αεροπλάνο, ούτε και ανθρώπους να πέφτουν απ' τον ουρανό. “Επειτα απ' το γιατρό, έπεσαν με άλλο άλεξιπτώτο τα εργαλεία και τα φάρμακά του.

Οι Ιθαγενείς τον ώδηγησαν στην καλύβα του αρρώστου, ο οποίος ήταν σε κακή κατάσταση. “Ο γιατρός του έκαμε έμφυση μία ένεση, για ν' ανασταθεί τον πόνο του. “Επειτα έτοιμασε ένα πρόχειρο χειρουργείο, έβρασε τα εργαλεία του, έσπλυνσε τον Τζιλ πάνω σ' ένα τραπέζι και του προσήγγισε, λέγοντας ότι θα τον σώσει, γιατί δεν είχε διαθέσιμο παρά μόνον ένα τοπικό αναισθητικό.

Δεν πειράζει, απάντησε εκείνος. “Εμπρός, γιατρέ. Στο διάστημα της έγχειρσης ο αρρώστος κρατούσε την άσπρη μπλούζα του χειρουργού. “Αν την έστριψε, αυτό σήμαινε ότι πονούσε πολύ, και τότε ο γιατρός έκανε μία μικρή διακοπή. “Έχασε όμως κάποια επανειλημμένα τις αισθήσεις του. Και του φάνηκε ότι πέρασαν ώρες ολόκληρες, ως τη στιγμή που ο γιατρός του έβρισε κάτι τι και του έπεσε με έκταση: “Τελειώσαμε! Νά η σκωληροειδής σας απόφυσις!

Όταν ο Μάουντ γύρισε στη βάση του, προδεδόθηκε και παρασημοφορήθηκε για τον ήρωισμό του.

★ Οι δυσκολίες, τα εμπόδια, τα κακίγματα και οι τοακινιές των έρωτευμένων είναι τα καλύτερα προσανάμματα για την φωτιά του έρωτος.

ΜΑΛΕΡΜΠ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

Η νέα συναρπαστική σειρά ιστορικών μονογραφιών:

ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ανατριχιαστικές ιστορίες, γεμάτες θρηνηδία και φρίκη. Τα πλέον τραγικά ιστορικά εγκλήματα που εξασφάλισαν στους ενόχους τη δόξα, το μεγαλείο, τον πλούτο ή την κατάπτωση, την τιμή, τον όλεθρο.

Επίσης η νέα σειρά έρωτικών ειδυλλιών

ΠΛΗΓΩΜΕΝΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ

Πρόκειται περί ρωμαντικών ειδυλλίων που ζετυλιγούνται σε μία ατμόσφαιρα συγκινήσεως, πάθους, παραφοράς και εξάρσεως και που θα συναρπάσουν με την άφθαστη γοητεία τους.

΄Αστραπές και κεραυνοί

Πώς πρέπει να προφυλάγεσθε

Σε τρία μέρη της Αγγίας έχουν ιδρυθεί μετεωρολογικοί σταθμοί, εφωδιασμένοι με μηχανήματα ράνταρ, τα οποία σημειώνουν την ακριβή θέση κάθε αστραπής που θα έκραγι σε άκτινα 2.500 χιλιομέτρων. Έτσι, οι μετεωρολόγοι μπορούν να παρακολουθούν με πρωτοφανή ακρίβεια τη διαδρομή των καταιγίδων. “Τι ακριβώς είναι οι αστραπές; Οι επιποθήσεις είναι ώρες από καιρό απάντησι σ' αυτή την ερώτησι. Άλλα μόνον πρό 6 ετών επιβεβαιώθηκαν απόλυτα οι θεωρίες τους, χάριν στη χρησιμοποίηση ταχυτάτων φωτογραφικών μηχανών, ικανών να φωτογραφίσουν όλες τις φάσεις μίας αστραπής. “Απεδείχθη δηλαδή εμπράκτως ότι η αστραπή είναι μία τεραστία ηλεκτρική σπινά με ταχύ δύο συννέφων, ή ενός συννέφου και της γης.

Ο άνεμος, οι μετακινήσεις του θερμού αέρος, ή συμπύκνωσις της υγρασίας της ατμόσφαιρας κλπ, φορτίζουν σιγά-σιγά τα σύννεφα με ηλεκτρισμό, ο οποίος συγκεντρώνεται στο κατώτερο μέρος τους. “Αν λοιπόν ένα σύννεφο με θετικό ηλεκτρισμό πλησιάσει σ' ένα άλλο με αρνητικό, ξεπηδά η σπινά της αστραπής. “Όταν η σπινά ξεπηδά μεταξύ ενός συννέφου και της γης, τότε αποτελεί τον κεραυνό.

Ο κεραυνός σχηματίζει μία τεθλασμένη γραμμή από έρα ηλεκτρισμένο, απ' την οποία περνούν, σαν μέσα από ένα κάλδωδο, πολλά εκατομμύρια βόλτ. Διαρκεί μόλις ένα δέκατο του δευτερολέπτου. Σ' αυτό όμως το έλαχιστο χρονικό διάστημα, καίει ή λιώνει κάθε τι που συναντά στο πέρασμά του.

Κατά τις στατιστικές, ξεσπάζουν κάθε μέρα σ' όλη τη γη 44.000 καταιγίδες. Κάθε λεπτό της ώρας μαινονται σε διάφορα μέρη της γης 1.800 καταιγίδες, με 100 περίπου αστραπές και 10 κεραυνούς στο δευτερολέπτο.

Οι θάνατοι από κεραυνούς φθάνουν τις 7.500 το χρόνο. Πολύ περισσότερα είναι τα θύματα, που ποβαίνουν μερικές βλάβες ή αναπρίες. Συνήθως, ο κεραυνός προκαλεί πάνω στο ανθρώπινο δέρμα παράξενα εγκαύματα με άσυνήθιστα σχέδια, που είναι τελείως ανώδυνα και χρειάζονται έντελως διαφορετική μέθοδο θεραπείας.

παις απ' τα συνθησιμένα.

Έξ άλλου, οι κεραυνοί προκαλούν μεγάλες πυρκαϊές κι' άλλες τέτοιες καταστροφές.

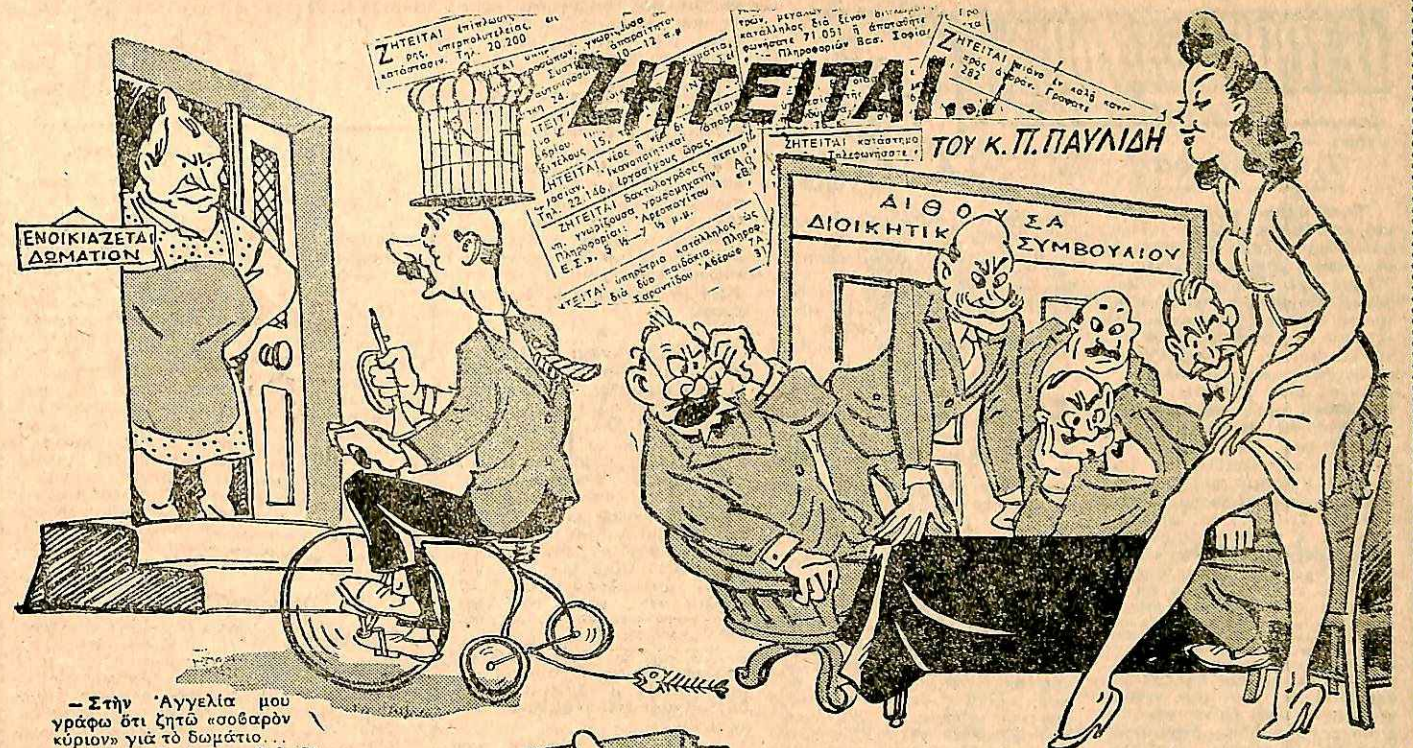
Ο κεραυνός ακολουθεί κατά κανόνα τον ευκολότερο δρόμο, εκείνον δηλαδή που παρουσιάζει τη μικρότερη ηλεκτρική αντίστασι. Όταν χτυπήσει ένα δέντρο, φέρνει μία άκαριαία εξέγερσι του χυμού του, ή οποιας κοιμωσιάζει ολόκληρο τον κορμό του. Τα ψηλά κτίρια τραβούν ιδιαίτερα τους κεραυνούς. Είναι αλήθινά φαντασμαγορικά το θέαμα μίας καταιγίδας στη Ν. Υόρκη, με τις αστραπές και τους κεραυνούς, που γλυττρούν σαν πυρίνα φείδια ανάμεσα στους ουρανοξύστες με το μετάλλιο σκελετό και πηδούν πάνω απ' την άβυσσο των δρόμων.

Υπάρχει στο λαό ή ιδέα ότι ο κεραυνός δεν πέφτει ποτέ δύο φορές στο ίδιο μέρος. Δεν είναι όμως αλήθεια αυτό. “Απεναντίας, για να πείσει κάποιος ένας κεραυνός, σημειώνει ότι βρήκε εκεί τις ευνοϊκότερες συνθήκες. Γιατί λοιπόν δεν θα ξαναπέσει κι' άλλος στο ίδιο σημείο; “Υπάρχουν μάλιστα στα βουνά της Έλβετίας φημισμένοι βράχοι, στους οποίους δείχνουν ιδιαίτερα προτίμησι οι κεραυνοί.

Σχετική ασφάλεια απ' τους κεραυνούς, σε ώρα καταιγίδας, έχει κανείς μέσα σ' ένα δωμάτιο με κλειστές πόρτες και παράθυρα. Πρέπει όμως να μείνει μακριά απ' το τζάκι και να μη κρατά τίποτε μετάλλιο. Δεν επιτρέπεται επίσης να πλησιάσει το γενικό διακόπτη του ηλεκτρικού. Το τηλεφώνο είναι ακίνδυνο καθώς και το ραδιόφωνο εφ' όσον έχει καλή προσγείωσι.

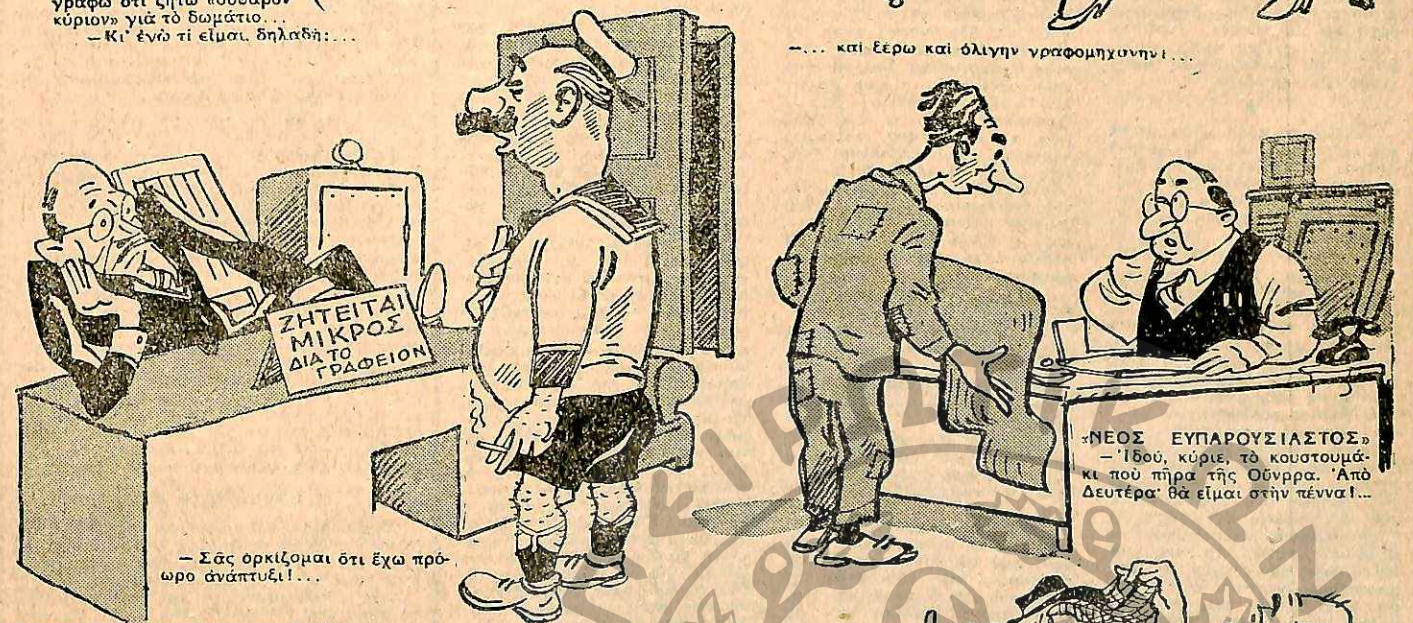
“Αν βρίσκεσθε έξω απ' το σπίτι σας, αποφεύγετε τις όχθες των ποταμών και των λιμνών, τα μοναχικά δέντρα—το κέντρο ενός δάσους είναι σχετικά ασφαλέστερο—τους φράχτες και τα συρματοπλέγματα. “Αν σας έχη μουσκέψει ή βροχή, κινδυνεύετε λιγώτερο απ' τον κεραυνό, γιατί ο ηλεκτρισμός θα βρει ευκολότερη διάδοσι μέσα απ' τα βρεγμένα ρούχα σας και θα τα προτιμήσει απ' το σώμα σας.

Σημειώτεον ότι ο κεραυνός έχει και τα καλά του: “Εμπλουτίζει δηλαδή το έδαφος με άζωτους ούσιες, που το κάνουν γονιμώτερο.

—Στην Άγγελια μου γράφω ότι ζητώ «σοβαρόν κύριον» για το δωμάτιο...
—Κι' ενώ τί είμαι, δηλαδή...

... και έρω και όλην γραφομηχανήν...

—Σας ορκίζομαι ότι έχω πρόωπο ανάπτυξι!...

ΠΛΑΚΩΣΕ Η... ΠΕΛΑΤΕΙΑ!

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ
Η αόζυγος: “Ωστε, έτσι, γεροπαραλυμένη: Με τις “Μικρές Άγγελίες” ψαρεύεις τις φιλενάδες σου:...

Γυναίκες στα ΧΑΡΕΜΙΑ

Σουλτανικά κσκουρήματα

Ένας από τους πιο περήφανους, τους πιο φιλοπόλεμους αλλά και τους πιο φιλόδοξους Σουλτάνους της Τουρκίας ήταν ο Μωάμεθ ο Γ'.

Μόλις πέθανε ο πατέρας του, ο Μωάμεθ σύμφωνα με τα έθιμα της εποχής στην αυλή της Τουρκίας και σύμφωνα με τις οδηγίες της μητέρας του, της τρομερής Γιόλα διατάζει να σκοτώσουν τους αδελφούς του.

Η συνθήκη αυτή ήταν από τις αγριώτερες των Τούρκων διαδόχων του θρόνου για να εξασφαλίσουν βασιλεία μεκρά και ειρήνη.

Το βράδυ του θανάτου του πατέρα του Μωάμεθ Γ', το παλάτι αντιπούσε από βιγνιτά θανάτου. Οι άνθρωποι του νέου Σουλτάνου στραγγάλιζαν τους μικρότερους αδελφούς του! Δεν περιμετρικαν μόνον ο' αυτό. Ο πατέρας του είχε αφήσει ο' ενδοσφύρουσαν κατάσταση πολλές πεντάμορφες οδοιούδες του χαρμιού του. Κι η Γιόλα η τρομερή Γιόλα, η ακριβή και σκληρή μητέρα του νέου Σουλτάνου, του είπε:

— Παιδί μου, για να βασιλέψης ήσυχα και χωρίς περισπασμούς, πρέπει ν' απαλλάξεις απ' όλους τους αδελφούς σου.

— Απορρίπτει ο Μωάμεθ.

— Μα διατάζει και τους επνίζαν όλους, μητέρα, της απάντησε.

— Μένουν κι άλλοι ακόμα, του είπε η άδυσωπη Γιόλα. Σέχνας τις οδοιούδες του πατέρα σου; Πολλές από αυτές έχουν στα σπλάχνα τους τους ευριανούς σουλευθούν το θρόνο σου. Διατάζει να βγάλουν από τη μέση, παιδί μου, αν θέλεις να βασιλεύσης ήσυχα και να χαρής το θρόνο σου.

Ο Μωάμεθ δεν δίστασε στιγμή. Κάλεσε τον αρχιευνοχό του και τον διατάζει να πνιχ το ίδιο βράδυ, στο Βόσπορο τις οδοιούδες του πατέρα του που ήταν εις ενδοσφύρουσαν κατάσταση.

Ήσαν νέες και ώριμες οι οδοιούδες αυτές. Ξανθές, μελαχρινές, κοστάνες, μορφιές από κάθε τόπο, ελληνά ούρι του παρδείσου.

Ο αρχιευνοχός τις έκλεισε μία-μία σε βουβαλίσια οσάκους κι όταν Βόσπορο τις έρριξε στο νερό, χωρίς να θρηνούν τους.

Πρό όλων ακούει έτών ανέσταν από τον πυμένα του Βόσπορου αρκετούς τέθρωπινους σκελετών. Ποιος ξέρει αν μενύκαν στις οδοιούδες του πατέρα του Μωάμεθ του Γ'.

★ Η Γιόλα ήταν Βενετσιάνικης καταγωγής όπως αναφέρουν τα χρονικά. Την εί- κι είχε πουληθεί στον πατέρα του Μωάμεθ που τον είχε θαμπώσει με την όμορ- φιά της.

Ο Μωάμεθ ο Γ' την σεβόταν κι' έκτα- λούσε όλες τις προστάγες της. Έπι άρ- κετά χρόνια διοικούσε αυτή την Τουρκία μέσα απ' το χαρέμι.

Όταν ο Μωάμεθ ο Γ' κήρυξε τον πό- λεμο κατά της Ούγγαρίας και νίκησε, σε μία μεγαλοπρεπή παρέλαση πούγινε στην Πόλη, η Γιόλα έκαιε κάτι, που οποιςδή- ποτε άλλη Τουρκάλα θα το πλήρωνε με

το κεφάλι της. Έλαβε μέρος στη παρέ- λαση και παρήλασε στους δρόμους της Πόλης καθάλα ο' ένα άσπρο άλογο χω- ρίς γιγασμάκι!

Το σκανδαλώδες αυτό τόλμημά της αν- τι να προκαλέσει θαρμηνία εναντίον της, αντιθέτως έγινε αίτια ν' αυξηθή η δι- μοτικότητα της.

Οι χιλιάδες των Μουσουλμάνων που κα- τέκλυζαν τους δρόμους της Σταμπούλ, γονάτισαν και την επευφήμασαν μ' ένθου- σισμό, θαυμάζοντες από την όμορφη της. Ήταν ακόμα ωραία η τρομερή γυναίκα, παρά τη μεγάλη της ηλικία. Ήταν φεγ- γαροπρόσωπη. Η επιδερμίδα της είχε την ασπράδα του ελεφαντόδοντος. Τα μεγά- λα μαύρα μάτια της πετούσαν φωτιές.

Για να μη χάσει την αγάπη του γιουή της, η Γιόλα και για να μη βασιλέψη στην καρδιά του άλλη γυναίκα, φρόντισε και του έδωσε τέσσερες οδοιούδες την μία ωραιότερη από την άλλη. Έτσι η αγάπη του κοιμίζονταν ο' όλες αυτές και δεν υπήρχε κίνδυνος να υπογυναικωθή από μία και μόνον.

Μία από τις τέσσερες αγαπημένες ο- δοιούδες του Μωάμεθ, ήταν Κιρκασία. Αυ- τη πρώτη του χάρισε παιδί κι' ο γιός του αυτός ήταν ο διάδοχος του θρόνου.

Κι' οι τρεις άλλες όμως έφεραν αργό- τερα παιδιά. Μία απ' αυτές ήταν Έλληνις και λεγόταν Έλέγκω. Ο Μωάμεθ την ά- γαπούσε εξαιρετικά.

Τα χρόνια περνούσαν. Ο γιός της Έ- λέγκως μεγάλωνε.

Ο Μωάμεθ γερνούσε. Η εξυπνη Έλληνίδα καταλάβαινε τον κίνδυνο, που απειλούσε το λωτρευτό της παιδί. Αν μία μέρα πέθαινε άξαφνα ο Μωάμεθ, ο γιός της Κιρκασίας, ο πρω- τότοκος θα διατάζε να στραγγαλίσουν τους αδελφούς του, για ν' αποφυγή αυ- τόν τον κίνδυνο η Έλέγκω αποφάσισε να πάρη τα μάτια της και να φύγη.

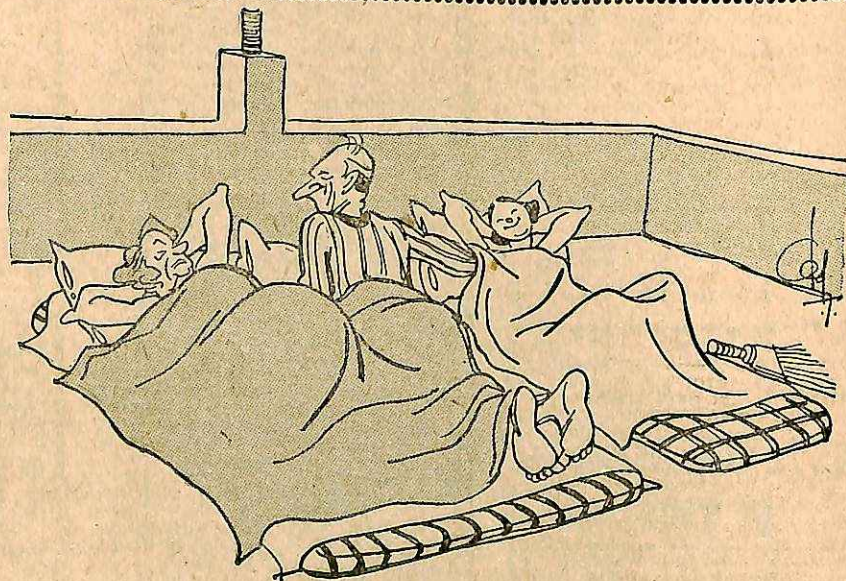
Αγαπημένη μου, είπε στον Μωάμεθ μία μέρα που ήταν άρρωστη κι' ο κρα- ταιός Σουλτάνος της κροπούσε συντρο- φιά, πρέπει ν' αλλάξω άερα, το σαργάι με πνίγει. Θα μούκανε καλό ένα ταξείδι στην Αίγυπτο.

Ο Σουλτάνος δεν της χάλασε το χα- τήρι. Ένα πλοίο ετοιμάσθηκε και η Έ- λέγκω έφυγε, παίρνοντας μαζί της και το παιδί της. Θάνατοντας στη Θεσσαλονίκη διέδωσε πως ο γιός της πέθανε. Έγινε μάλιστα μεγαλοπρεπής κηδεία. Αντί του γιου της όμως έθαψαν το πτώμα ενός φτωχού Έβραίου που τότε πάρει κρυφά μαζί του από την Πόλη ο αρχιευ- νοχός της.

Κατόπιν αυτού η ωραία Έλέγκω κι' ο γιός της έξ'ετανόθηκαν κι' ο Θεός έσ- ρει σε ποιο ήσυχο κι' ασφαλή μέρος τε- λειώσε τις ημέρες της η ωραία Έλληνίδα.

Νέα εξερεύνησις του βυθού του ώκεανού

Για να μην παρεβή ίσως την υπόσχεση που έδωσε το 1932 στο γυναικα του να μην ξαναγεβή στη στρατόσφαιρα, ο καθη- γητής Πικάρ αποφάσισε να επιχειρήση νέα

— Έχεις δίκιο. Χρυσάνθη, ότι κοιμάται κανείς πιο ευχάριστα στην ταράτσα.
— Κυρία, έχει δίκιο ο κύριος!

(Σκίτσο Φ. Δημητριάδη)

εξερεύνησι προς αντίθετη διεύθυνσι: Τόν επόμενο Φεβρουάριο, θα κατεβή στο βυθό του ώκεανού. Το ρεκόρ ο' αυτό το πεδίο ανήκει στον Ούλλιαμ Μπίμπ, που κατέ- θηκε με τη «βαθύφαιρα» του σε βάθος 900 περίπου μέτρων μέσα στη θάλασσα. Ο Πικάρ σκοπεύει να χρησιμοποιήση ένα αληθινό υποβρύχιο, με απόλυτη ελευθε- ρία κινήσεως, ικανό να φτάση σε βάθος 4.000 μέτρων. Το υποβρύχιο αυτό θαχί διαμέτρο 2,10 μέτρων και τοιχώματα πά- χους 9 πόντων. Θα βυθισθή χάρις στη με- τάλλινη «σβούρα» του, που θα την συγ- κρατούν ισχυροί ηλεκτρομαγνήτες. Όταν όμως ο Πικάρ δισκώη το ρεύμα, θα έλευ- θερώνεται η σβούρα και το υποβρύχιο, αππλλαγμένο απ' το βάρος της, θ' ανεβαί- νη στην επιφάνεια. Δύο μικροί ηλεκτροκί- νητοι έλικες θα δίνουν στο σκάφος ταχύ- τητα 3 μιλίων την ώρα. Προβολείς ισχυ- ρότατοι θα φωτίζουν γύρω τη θάλασσα κι' αυτόματες μηχανές θα παίρνουν 10 φωτο- γραφίες στο δευτερόλεπτο. Το υποβρύχιο θα μείνι βυθισμένο επί 12 ώρες. Θακί έ- μως αρκετό όξυγόνο για 24. Η πρώτη κι- τάσους θα γίνη στον κόλπο της Γουίνεας.

Ο «ΘΗΣΑΥΡΟΣ» με 60 σελίδες

Από του προσεχούς τεύχους

Ο «Θησαυρός» εύρίσκεται στην ευχάριστον θέσιν ν' ανα- κοινώση στους αναγνώστας του ότι την 15ην Αυγούστου, έορτην της Παναγίας, θα έκδοθη ΠΑ- ΝΗΓΥΡΙΚΟΣ, με σελίδες 60.

Αλλά και τα άμέσως κατό- πιν του πανηγυρικού τεύχη θα έκδίδωνται ΜΟΝΙΜΩΣ με 60 σελίδες. Δηλαδή οι σελίδες του περιοδικού θ' αυξήσουν κατά 20, ήτοι από 40 που είναι σήμερα θα γίνουν 60.

Εναντί της θυσίας αυτής ο «Θησαυρός» δεν πρόκειται να ζητήση από τους αγαπητούς αναγνώστας του παρά 100 μόνον δραχμές. Η τιμή του δηλαδή θα είνε 700 δραχμές αντί των μέχρι χθές 600.

Δηλαδή σας προσφέρουμε μι- σόν ακόμη «Θησαυρό» και σας επιβαρύνουμε μ' έκαστο μόνον δραχμές.

Στοκχόλμη, Ο ΕΠΙΓΕΙΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Οι τιμές παρχμένουν στο πρό του 1914 έπίπεδο!

Εάν υπάρχη ένα ευτυχισμένο μέ- ρος στην Εύρωπη, αυτό πρέπει να είνε η πρωτεύουσα της Σουηδίας. Ο τελευταίος πόλεμος πέρασε χω- ρίς οι κάτοικοι της να τον αντίληψ- θούν, όπως δεν είχαν αντίληψ- ή ούτε τον προηγούμενο. Και ο έπι- σκέπτης έκπλησσεται βλέποντας στις βιτρίνες των καταστημάτων τα διάφορα είδη να προσφέρωνται στις πρό του 1914 τιμές! Τα υποδήματα πουλιούνται από 25 έως 50 κορώ- νες, τα γεύματα «ταμπλ ντ' ότ» έ- χουν διατιμηθ 2½ κορώνες, μία πλάκα σοκολάτας του γάλακτος στοιχίζει 0 15 τις κορώνες και ένα δωμάτιο ξενοδοχείου έχει 5-6 κορ. Με τη σημερινή διαφορά, όμως του νομισματος, δεδομένου ότι η κο- ρώνη έχει 30 γαλλικά φράγκα, όλα αυτά τα είδη στοιχίζουν αντίστοι- χα: τα υποδήματα 750 - 1500 φράγ- κα (30 - 60000 δραχμές), το γεύμα 75 φράγκα (3000 δρχ.), η πλάκα της σοκολάτας 450 φράγκα (180 δρχ.) και το δωμάτιο του ξενοδο- χείου 150 - 180 φράγκα (6000-7200 δρχ.).

Το ακριβώτερο από όλα τα πράγ- ματα είνε το ένοίκιο. Ένα διαμε- ρισμα με δυο δωμάτια έχει το μήνα 150 κορώνες, δηλαδή 4500 φράγκα (180.000 δρχ.). Αλλά ο Σουηδός διαθέτει για το ένοίκιό του το 1)5 και κάποτε το 1)3 του μισθού ή του ήμερομισθίου του, γιατί στα μάτια του τίποτε δεν αξίζει όσο ένα καλό και περιποιημένο σπίτι, που να έχη όλα τα κομφορ και όλες τις ανέ- σεις.

Οι ξανθείς «Ινγκριντ», που κυκλο- φορούν με άνδρικά πανταλόνια, είνε αναστροφήτες. Κανείς δεν το βρί- σκει παράξενο, ούτε γυρίζει να τις κυττάξη.

Εκείνου που κάνει όμως τη μεγα- λύτερη εντύπωση είνε η βαθεία και απόλυτη αηψή που βασιλεύει στους δρόμους. Άνδρες και γυναίκες έ- χουν λάστιχα στα παπούτσια και δεν μιλάνε ποτέ όταν περπατούν. Το ίδιο σιωπηλά είνε και τα αυτοκίνη- τα. Εκτός από το ρουλερίσμα των τροχών τους πάντων στην άσφαλο δεν ακούεις τίποτε άλλο. Το κλάξον απαγορεύεται. Η αστυνομία έχει λύσει το ζήτημα της κυκλοφορίας, λέγοντας ότι αυτό είνε κάτι που σωφρ και πεζοί έχουν άμοιβαίο συμφέρον να το ρυθλίσουν μόνοι τους. Το βέβαίο είνε, πάντως, ότι τα αυτοκινητιστικά δυστυχήματα είνε ελάχιστα, γιατί όλοι προσέχουν.

Στους κεντρικούς δρόμους, όπου βρίσκονται τα γραφεία και τα κατα- στηματα, τα ποδηλάτα οχηματίζουν μία άτελειωτη σειρά. Κανείς δεν τα

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΙ

Μία πρωτότυπος γενικού ένδια- φέροντος σειρά:

Ο ΕΡΩΣ ΣΤΟ ΦΩΣ της έπιστήμης

— Πώς γεννιέται και πώς έξε- λίσσεται το έρωτικό αίσθημα.
— Τα «έρωτικά κύματα».
— Οι έρωτικές ψευδοαισθήσεις.
— Η έρωτική προτίμηση στον άνδρα και στη γυναίκα.
— Ερωτικές ψυχονευρώσεις.
— Οι μαύρες γυναικικές κτηκίλ.

Από το πολυκροτο άποκαλυπτικό βέβλιο του Πάλ Κλεμάν: «Η ψυχοφυσιολογία του Έρωτος».

πειράζει. Πολλοί άσφηναν έπίσπε και τη νύκτα έξω τα ποδήλάτα τους. Άπο κανενός Σουηδού το μυαλό δεν θα περνούσε η ιδέα να τα κλέψη.

Για να φάτε ο' ένα έστιατόριο της Στοκχόλμης πρέπει ναχτεί μεγάλη ύπομνη. Γιατί όλα εδώ γίνονται με μεγάλη έπισιμότητα. Και το χειρό- τερο είνε πως δεν πρόκειται να σας σερβίρη ένα γκαρσόνι, αλλά πέντε, δέκα, κάποτε περισσότερα. Τα μισά απ' αυτά είνε γυναικες. Γιατί κάθε «μίστρ» έχει και από μία βοηθό με ξανθά μαλλιά και γαλάνα μάτια.

Αλλά ποτέ δεν θα ιδίτε ένα μό- νο γκαρσόνι, άδσοο η γυναικα, μέ- σα στην αίθουσα. Θα τα ιδίτε όλα μαζί. Μπαρναβάνουν σαν μπαλέ- το όπερέτας. Έρχονται μπροστά σας υποκλίνοντι, τακτοποιούν το τραπέζι σας, παίρνουν την παρνα- γεία σας και ξαναβαίνουν. Έγει- τα από κάμωση ώρα θα ξαναμπουν όλοι μαζί πάλι για να σας φέρουν το μενού σας και να σας περιποι- θούν. Στο τέλος του φαγητού θα έρθουν και πάλιν όλοι για να ση- κώσουν τα πιάτα και να καθαρίσουν το τραπέζι.

Για έναν ξένο, όλη αυτή η έπισι- μότητα άποτελεί μαρτύριο. Οι Σουη- δοί τρελλανόνται όμως μ' αυτή. Στο άνομιετέξυ δυο πιάτων καπνί- ζουν το τσιγάρο τους και περιέ- νουν πότε θα έλθη η σειρά τους, για να ιδούν πάλι όλα αυτά τα γκαρσόνια με τα μόκιν και τις γοι- τευτικές βοηθούς των να υποκλι- νωνται μπροστά τους και να τους σερβίρουν. Αλλά παρέλεια να σας πώ ότι στα σουηδικά έστιατόρια δεν υπάρχει συνωστισμός και ότι η βία είνε άγνωστη.

Μία άλλη έκπληξις ήταν για μέ- να η έπίσκεψις σε μία πελώρια πολ- λυκατοικία, από εκείνες που έχει κάμει το κράτος για τους εργάτες και τους υπαλλήλους. Στο ισόγειο υπάρχει μία αίθουσα για τα παιδιά και επέναντι μία άλλη που χρησι- μεύει για βεστιαριο. Κάθε ένοικος, γυρίζοντας στο «σπίτι», άφνει έκεί το καπέλλο, το παλτό, την μπρέλ- λη του κτλ., γιατί το «σπίτι του» δεν άρχίζει από την πόρτα του δια- μερισμάτος του, αλλά από την έξω- πόρτα. Και καθένας έχει εκεί την ιδιαιτερή κρεμάστρα του. Με το ό- νομά του: «Οχι. Με ένα σύμβο- λο της προτίμησης του: Ένα δε- ροπλάνο, ένα τύμπανο, ένα ποτι- στήρι, μία σμεια κτλ. Τα σύμβολα αυτά χρησιμοποίου έπίσης οι ένοι- κοι μεταξύ τους, αντί για τα όνό- μάτά τους. Άκούς άξαφνα ένα σο- φιστο κύριο να λέη στο θυρωρό μπαίνοντας:

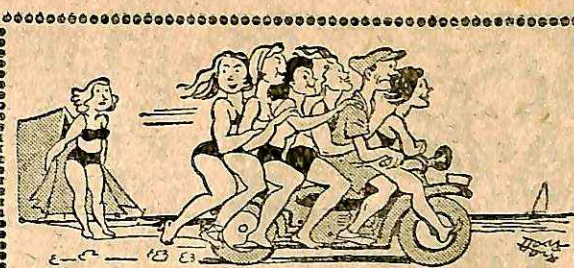
— Όταν περάση το «καλοιστήρι» πές του ότι θα είμαι στη «μανβέ- λα» για να πείξωμε πόκερ. Θα είνε και το «κατάρτι».

Στο κέντρον της Στοκχόλμης ύ- γάρχει το «Τζουργκάρντεν» το πρω- τοτυπώτερο μουσείο όλου του κό- σμου. Είνε ένα πελώριο πάρκο, ο- που αναπαριστάται όλη η Ιστορική Ζωή της Σουηδίας σε μία άτελειωτη σειρά αυθεντικών κειμηλίων, που έ- χουν συκεντρωθ από όλα τα μέ- ρη της χώρας: πηλινές καλύδες Λα- πώνων, σκηνές των Βίκινγκς, έ- ρείπια παλιών πυργών ή μοναστη- ρίων που έχουν μεταφερθ αυτού- οια και έχουν «φωτισθ» μέσα στο έδωφος, μικρογραφίες Ιστορικών με- γάρων κτλ. Και μέσα σε καθένα απ' αυτά βρίσκονται τα ένδύματα, τα σκεύη κτλ. της εποχής. Μέσα ο' αυ- τό το περίεργο μουσείο, οι Σουηδοί ξαναβρίσκουν το παρελθόν τους. Και είνε ευτυχισμένοι, γιατί η ζωή τους κυλάει άργα μ' έναν όμοιό- μορφο ρυθμό, χωρίς κλυδωνισμούς και περιπλοκές. ... Στ' αλήθεια, η Στοκχόλμη είνε ένας έπίγειος πα- ράδεισος!

ΜΑΝΟΥΕΛ ΛΕΛΙΣ

Για να διαβάσουν οι άνάητροι

Ένα νέο ηλεκτρικό μηχανήμα, που γυρίζει αυτόμάτως τα φύλλα έ- νος βιβλίου, έπιτρέπει σε ανθρω- πους χωρίς χέρια - αναπήρους ή παράλυτους - να διαβάσουν δίχως βοήθ. Το μηχανήμα λειτουργεί κά- θε φορά που ο αναγνώστης θα πιέ- ση με το σαγόνι του ένα είδος έπι- πέδου διακόπτη κρεμασμένου απ' το λαμπό του.

— Κρίμα, βρε παιδιά, να μη πάρουμε και τη Νίτσα μαζί μας!... (Σκίτσο Π. Παυλίδη)

— Μήπως θυμάσαι που έθαλα τις βέρες;

— Θάνατι πιά, Μαρία! Πήγαινε καλύτερα να πάρης μερικά χαρτιά για τις μύγες!...

— Επισμένει να πάμε άπόψε στο θέατρο;

«Ζέν - πρεμιέ»

Η άρρωστη είχε προχωρήσει καταπληκτικά τον τελευταίο καιρό. Ήταν φανερό πως το τέλος πλησίαζε, νηρόχορτι κι' αδυσώπητο. Ο γέρο - θεατρίνος έβρισκε σιγά-σιγά...

...Κι' ο γέρο - θεατρίνος πέθαινε. Έβρισκε σαν τ' καντήλι που του σβότανε το λάδι...

—Πεθαίνω!... μουρμούριζε έν' απόγεμα στον άσπρομάλλη συνάδελφό του, που είχε κατεβεί του υπογείου του τα σκαλιά για να μάθει μήπως ήτανε καιρός να ειδοποιηθ το Σωματείο για την κηδεία.

—Σώπα, Δημήτρη, πού πεθαίνεις... τον παρηγόρησε κείνος. Θα γίνεις καλά... Ε, βέβαια, γερόσκαμ, μα δεν ήρθε ακόμα η ώρα μας...

—...Η καλύτερα έχω πεθάνει εδώ και πολλά χρόνια... συνέχισε ο παλιός «εραστής» του θεατρου. Από τότε που παίζω πια να κρατάω του Συρανό του όπερί και να ξεδιπλώνω τη μεταξωτή σκάλα του Ρωμαιο...

—Ε, πως ήτανε δυνατό να παίξω του Συρανό με άρρωστη και το Ρωμαιο με ισχυαλγία;... Όλα περνώνε, Δημήτρη...

Ο άρρωστος είχε κλείσει τα μάτια του. Δεν έβλεπε πιά. Η καλύτερα, δεν έβλεπε με τα πραγματικά του μάτια, τα μισοσβυσμένα, γιατί με τ' άλλα του, με τα μάτια της φαντασίας, έβλεπε και καλόθελπε, και χαϊρότανε ποιος ξέρει τι παλιούς θριάμβους του ξεχασμένους...

Ο γέρο - συνάδελφος είχε καλή καρδιά. Βγαίνοντας απ' το υπόγειο, είχε αποκατασταλώσει μια σκέψη κι' είχε πάρει μιαν απόφαση. Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

...Πήνε, λοιπόν, στο Σωματείο των ηθοποιών, και γύρισε τις διευθύνσεις όλων των υφαιών γυναίκων του θεατρου που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη. Κι' έβρισκε να τις επισκεπτεται μια - μια, για να τους υποβάλει μια στερεότυπη παράκληση. Στην έρχη, οι θεατρίνες άκουγαν αδιάφορες. Ύστερα όμως, σιγά - σιγά, ζωντανέανε. Μερικές, μάλιστα, κα-

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

«Ένα σωτήριο φάρμακο

Κατά της θρομβώσεως

Μιά απ' απ' τις συνηθέστερες αιτίες του ξαφνικού θανάτου των ανθρώπων ηλικίας 36 έως 54 ετών είναι η «θρομβώσις της στεφανιαίας αρτηρίας». Σκοτώνει όμως επίσης και μικρότερους ή μεγαλύτερους. Κάθε τόσο, οι εφημερίδες δημοσιεύουν ειδήσεις τέτοιων θανάτων, που συμβαίνουν στους δρόμους, στο τράμ, στα δημόσια κέντρα...

Το παράξενο είναι ότι η πάθησις αυτή δείχνει ιδιαίτερα προτίμησι στους εύπορους, ενώ παρουσιάζει σπανιότερα στους φτωχούς.

Η αιτία της είναι άπληυστάτη: Μέσα στο αίμα σχηματίζεται από διαφόρους λόγους ένας «θρόμβος», και βουλώνει ένα αίμοφορο αγγείο που διατρέχει τον μύη της καρδιάς. Έτσι, ο μύς αυτός παύει να λειτουργεί, συνεπώς η καρδιά σταματάει.

Ός τώρα, υπήρχαν ελάχιστας ελπίδες σωτηρίας απ' αυτή την άρρώστεια. Έχρησιμοποιείτο μόνο μορφίνη για την ελάττωσι του πόνου κι' άλλα φάρμακα που πλάταιναν τα αίμοφορα αγγεία, για να μπορέσουν να περάσει και να φύγη ο θρόμβος. Επίσης γίνονταν ειςπνοές οξυγόνου κι' ο άρρωστος έμενε στο κρεβάτι επί πολλές βδομάδες. Αλλά, κι' αν ακόμα δεν ήταν θανατηφόρος η πρώτη προσβολή έπακολούθουσαν συνήθως και άλλες. Ελάχιστοι δέ άνθρωποι επέζησαν μετά την τρίτη προσβολή.

Ο μηχανισμός λοιπόν της παθήσεως αυτής είναι γνωστός. Δυστυχώς, κανένα σύμπταμο δεν επιτρέπει να προβλεφεί ότι θα σχηματισθί ο θρόμβος του αίματος. Κι' ο θάνατος έρχεται άπρόσποτος.

Τώρα όμως τρεις επιστήμονες της Βαλτιμόρης έκαμαν ένα σπουδαιότατο βήμα: Βρήκαν και δοκιμασαν μ' επιτυχία ένα φάρμακο σε ένέστες, που ελάττωει την τάσι του αίματος να σχηματίζη θρόμβους, δηλαδή να πήξη. Το φάρμακο αυτό λέγεται «δικουμαρόλη» και παράγεται απ' το τριφύλλι. Το είχαν ανακαλύψει πρώτα οι κτηνίατροι για ώρισμένες κυκλοφοριακές ανωμαλίες των ζώων. Οι επιστήμονες της Βαλτιμόρης ήσαν οι πρώτοι που το μεταχειρίσθηκαν σε ανθρώπους κατά της θρομβώσεως και το βρήκαν θαυματουργό.

Πρώτα έκαμαν δοκιμές πάνω σε αίμα βγαλμένο απ' το ανθρώπινο σώμα και διαπίστωσαν, ότι η δικουμαρόλη το κάνει να πήξη στη διπλάσια περιπτώσεως. Κατόπιν πειραματίσθηκαν σε ανθρώπους. Μέσα σε 2 χρόνια συνάντησαν 110 περιπτώσεις. Υπέδαλαν τους 60 στην παλιά κλασσική θεραπεία και στους υπόλοιπους έδωσαν δικουμαρόλη. Απ' τους πρώτους πέθαναν οι 13, δηλαδή τα 20%, ενώ απ' τους δεύτερους μόνο 2, δηλαδή 4%. Κι' απ' αυτούς δέ τους δύο, ο ένας πέθανε απ' τα νεφρά του, κι' όχι απ' την καρδιά του.

Έξ' άλλου, το φάρμακο αυτό δεν έχει καμμία τοξική ενέργεια, όπως απέδειξε η χρησιμοποίησι του στα ίδια πρόσωπα επί 1 έτος συνεχώς. Κάποιος μάλιστα έπαιρνε το φάρμακο αυτό επί δύο χρόνια, για να προλάβη την υποτροπή της παθήσεως του.

Είπε τυπική η περιπτώσις ενός γέρου 56 ετών, που μπήκε στο νοσοκομείο 4 ώρες μετά την προσβολή. Στην άρχη τον υπέβαλαν στη συνηθ σμένη θεραπεία. Η κατάστασι του όμως χειρότερη άστραπια. Τέλος, οι γιατροί του έδωσαν δικουμαρόλη. Σε 48 ώρες, ήταν τελείως καλά, και δεν ξανάπαθε από τότε άλλη κρίσις.

Σπουδαιότατος είναι επίσης ο ρόλος που θα παίξη η δικουμαρόλη στις έγχειρήσεις. Όπως έχουμε γράψει κι' άλλοτε, σε κάθε χειρουργική επέμβασι υπάρχει ο κίνδυνος να σχηματισθί ένας θρόμβος μέσα στο αίμα, στο σημείο της πηλγής, να παρασυστρί επείτα και να βουλώση κάποια κεντρική αρτηρία. Στη Σουηδία λοιπόν έγιναν πειράματα με δικουμαρόλη σε 170 έγχειρηζόμενους και μόνο σε ένα παρουσιάσθηκε θρόμβωσις.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Τ. ΓΚΡΕΓΚΟΡΥ

Ναός του Γκάντι

Ένας απ' τους λίγους ναούς που ιδρύθηκαν ποτέ για τη λατρεία ενός ζωντανού ανθρώπου είναι αυτός που χτίσθηκε στο Σριμπούρ. Ήδων γρός τιμην του Γκάντι. Ο ίδιος όμως ο Γκάντι δεν είχε διάλου ευχαριστήμενος, που οι πιστοί του του δίνουν χαρακτηρισμό θεού.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

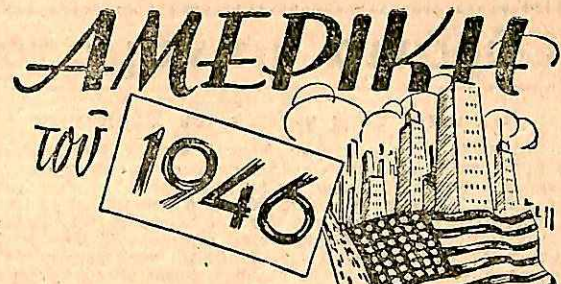
Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Το νέο αυτό φάρμακο έρχεται να σώσει τη ζωή τόσων θνητών ξαφνικών θανάτων και να εκμηδενίση σχεδόν ένα απ' τους μεγαλύτερους κινδύνους που παρουσιάζει κάθε έγχειρησις, ακόμη κι' η πιο απλή.

Ξέρετε να φιλάτε ΕΡΩΤΙΚΑ;

Ξέρετε να φιλάτε ερωτικά; Ο "Ηρλ Ράμπερτ Γκράχαμ", ο αβασίλειος του φιλικού, του Χόλλυγουντ, έχει τη γνώμη ότι πολύ λίγοι άνδρες και γυναίκες ξέρουν να φιλούν ερωτικά. Πριν από μερικά χρόνια, είχαν άσχημα μερικά άτομα τον τρόπο του φιλήματος στους ηθοποιούς και στις βαντίτσες του Χόλλυγουντ. Αλλά τώρα έπεξε, τεινε τη δράσι του και θέλει να κάνει όλους τους "Αμερικανούς" να φιλήσουν από τα μαθήματα του.

Ατ διαζώνη, λέει, είναι τόσα πολλά στην εποχή μας, γιατί άνδρες και γυναίκες δεν ξέρουν την αξία του φιλιού. Αν την ήξεραν, τα άνδρωνα θα ήσαν ευτυχισμένοι και η ζωή τους θα κυλούσε αρμονικά.

Σύμφωνα με τον "Ηρλ Γκράχαμ υπάρχουν, λοιπόν, 23 είδη φιλιών: έκείνο που προτινούν οι ηρωταίμενοι, το φιλή του αποκαρσιτισμού, το φιλή της «καλημέρας», έκείνο που δίνει ο σύζυγος στη γυναίκα του όταν πρόκειται να φύγη για το γραφείο του, το φιλή στο δρόμο ή μέσα σ' ένα δημόσιο κέντρο κλπ.

Καθένα απ' αυτά πρέπει ν' αφήνι μια ζωντανή ανάμνησι σ' έκείνον που το δίδει και σ' έκείνον που το παίρνει. Έτσι, όλα θα πάνε καλά...

Θέλετε τώρα να μάθετε το «φιλή της καλημέρας», που έχει γίνει τελευταία πολύ της μόδας στην "Αμερική και θεωρείται σαν η υπεράτης έκδηλωσις της συζυγικής τρυφερότητας;

Οι δύο σύζυγοι πίνουν άναμέσας στον αντίχειρα και το δείκτη ο ένας τα χείλη του άλλου και τα πλησιάζουν έτσι που να έλθουν σε επαφή. Έπειτα σκάζουν στα γέλια... Πως μπορεί να στα κουβούν έπειτα από την καμική αυτή κινήσι;

Το πρώτο φιλή μεταξυ δύο ερωταίμενων πρέπει να είναι ένα άπλο άγγιγμα των χείλων, ένα είδος δοκιμαστικής επαφής. Οι άνδρες και οι γυναίκες που κολλούν σπασμαδικά τα χείλη τους, λέει ο Γκράχαμ, κάνουν μεγάλο σφάλμα. Γιατί προσεκολλών την ερωτική χαρά και κουράζονται πολύ γρήγορα. Ο άνδρας που φεύγει για το γραφείο του φιλάει τη γυναίκα του στο σάγγι, χωρίς να την άγγιξη καθόλου με τα χείρα του. Εκείνη χαμογελάει τρυφερά, αλλά δεν κάνει καμμία κινήσι για να του ανταποδώσει το φιλήμα του. Όταν όμως ο σύζυγος επιστρέφει, τότε η γυναίκα του πρέπει να του χαϊδέψη τα χείλη με το προσφύρι τα χείλη της σ' ένα σύντομο, πεταχτό φιλή. Έτσι θα του δείξη τη στοργή και την τρυφερότητα της. Αλλά, συμβουλεύει ο Γκράχαμ τις γυναίκες, μην κουράζετε ποτέ τον άνδρα σας αυτή την ώρα με φιλή μακράς διάρκειας και υπερβολικής διαχύσεως. Γιατί ξέ-

χει ανάγκη από ήμερία κι από γαλήνη.

Ο Γκράχαμ περιγράφει επίσης έκείνο που αποκαλεί «αγαλικό φιλή». Είναι ένα πεταχτό φιλή, που ο σύζυγος μπορεί να το δίνει όσες φορές θέλει στη γυναίκα του και σε οποιοδήποτε στιγμή, χωρίς να την ένοχλη. Ίδου η τεχνική του:

Ο άνδρας σπείρει το δεξί χέρι του στον ώριστερό ώμο της γυναίκας του, ενώ με το άριστερό άγκαλιάζει και σφίγγει ελαφρά τη μέση της. Έπειτα βάζει το κάτω χείλος του άναμέσας στα χείλη της γυναίκας του και την χαϊδέψει ελαφρά. Αυτό είναι όλο. Η γυναίκα καταλαβαίνει, όμως, μ' αυτό τον τρόπο πως την αγαπάτε και είναι ευχαριστημένη γιατί δεν της χαλάτε το βάψιμο των χείλων.

Το φιλή στην έκρη των δακτύλων φανερώνει δειλία ή μεγάλη τρυφερότητα έκ μους του άνδρος. Και στη μιά και στην άλλη περίπτωση, η γυναίκα είναι έκείνη που θα δείξη με την έκφρασι της στον άνδρα ότι πρέπει να σταματήσει έκεί ή ότι μπορεί να προχωρήσει.

Το περιπαθό φιλή δίνεται και με τα δύο χείλη, που κολλούν πάνω στα χείλη της γυναίκας.

Υπάρχουν σ' όλο τον κόσμο άμετρητοι συλλέκται κάθε είδους. Περισσότεροι και γνωστότεροι απ' όλους είναι οι φιλοταίς, αυτοί δηλαδή που μαζεύουν γραμματόσημα. Ο αριθμός τους αυξάνει συνεχώς. Δεν είναι όμως οι μόνοι που αναζητούν με πείσμα ένα «κομμάτι» που λείπει απ' τη συλλογή τους. Επίσης έπιμονες έρευνες κάνουν οι έκείνοι που μαζεύουν κομπιά ή μολυβένια στρατιωτικά, ή πίτες, ή ταμπακιέρες...

Τώρα λοιπόν μια έκθεσις που διοργανώθηκε στο ξενοδοχείο Μπόνινγκτον του Λονδίνου, άπελάυσε την ύπαρξη μιας άλλης κατηγορίας μανιτών συλλέκτων. Η έκθεσις αυτή έχει τον άλλόκοτο τίτλο «Φιλομενικαλ έκθεσις». Η λέξις «φιλομενία» είναι... τρυφνημένη, φτιαγμένη από λατινική ρίζα, για την όνομασι του πάθους της συλλογής... κουτιών από σπέρτα!

Ο έπισκέπτης της έκθέσεως του ξενοδοχείου Μπόνινγκτον μαθαίνει περιργότατα πράγματα. Πρώτον, ότι η σπουδαιότερη συλλογή αυτού του είδους άνκει σ' ένα Γερμανό και περιλαμβάνει 85.000 διάφορα κουτια σπέρτων, πολλά απ' τα όποια είναι άλθινα άριστογυμναστά, με πολύχρωμες και καλλιτεχνικές έτικέτες.

Τέτοιες φανταστικές έτικέτες έχουν ίδως τα σουβλάκια σπέρτα, ενώ τα γαλλικά και τα άγγλικά έχουν άπλες και άπτες, χωρίς καλλιτεχνικές αξιώσεις.

Σε μια ιδιαίτερη βιτρίνα της έκθέσεως βρίσκει-ται το άρχαιότερο γνωστό κουτιό σπέρτων. Προέχεται απ' το Τρόυ, της πολιτείας της Νέας Υόρκης, κι' έχει χρονολογία 1829, που παλαιότερη δηλαδή απ' του πρώτου γραμματόσημου, που έξεδόθη την 1η Μαΐου 1840. Το έχουν έπονομάσει («Μπλε Μαυρίκι της φιλομενίας»), συγκρινόντας το με το σπινώτατο μπλε γραμματόσημο της νήσου του Μαυρίκιου. Άγοράσθηκε τελευταίως στις 11 Μαΐου. Πολιτείας αντί 400 δολαρίων. Ωστόσο το έτος 1829 δεν άποτελεί τη χρονολογία της εμφάνισης των πρώτων σπέρτων. Γιατί τα πρώτα αυτά σπέρτα έκαμαν την εμφάνισι τους το 1827.

Τα κουτια των σπέρτων έχουν και την άνεκδοτική ιστορία τους. Κάποτε, κυκλοφόρησαν στη

γυναίκα και τα άχρωματί-ζουν ολοκληρωτικά. Αλ' ά πρέπει να είναι σύντομο και να εναλλάσσεται με άλλα φι-λιά πιο άπαλά και λιγώτερο θερμά, γιατί οδηγεί στον έρωτικό παροξυσμό και στην άποσύνασι.

Η γυναίκα δεν πρέπει να προσφέρει ποτέ με προκλητικό τρόπο τα χείλη της στο σύντροφο ή τον άνδρα της. Αλ' το είναι άνταπητικό. Το μόνο που μπορεί να κάνει η γυναίκα είναι να προτείνη και τα δύο της χείλη με παιχνιδιάρικο τρόπο και να περιμένει.

Αν ο άνδρας αντίληφθί την πρόσκλησι της, θα σπείσει να την άγκαλιάσει και να την φιλήσει. Δυσφορετικά, έκείνη θα του δώση ένα φιλή στον άέρα και όλα θα τελειώσουν έκεί...

Τα μαθήματα του "Ηρλ Γκράχαμ στοιχίζουν ένα δολάριο το ένα. Στην τιμή αυτή περιλαμβάνεται και η πρακτική έδασκησις. Έκείνου που ξεχωρίζει τη σχολή του από όποιονδήποτε άλλον είναι ότι μαθαίνει και μαθήτριες δεν βιάζονται να τελειώσουν και ότι έπαναστατούν με μεγάλη προσομία - και ίσως με ευχαρίστησι - τις άσκήσεις που τους διδάσκει ο καθηγητής τους...

♦♦

Αστρονομικοί άριθμοι

Στη Βουδαπέστη, όλοι οι άνθρωποι γυρίζουν με βαλίτσες στο χέρι. Γιατί ο πληθωρισμός του νομίσματος έχει ξεπεράσει κάθε ιστορικό προηγούμενο στο ζήτημα αυτό. Έτσι, μια συνηθισμένη διαδρομή με το τράμ, στοιχίζει 400 δισεκατομμύρια «πένγκος» και ένα φατζάκι καφέ 3.000 δισεκατομμύρια «πένγκος»! Η κατάσταση αυτή όμως πρόκειται να τερματισθί σύντομα, με το νέο «δυναίς» νόμισμα, που η ογ-γρική κυβέρνησις θα θέσει αυτές τις ήμέρες σε κυκλοφορία.

♦♦

Μιά έκθεσις... κουτιών σπέρτων

Βασιλείς μανιτώνδεις συλλέκται

Μεν. Βρεταννία κου-τια σπέρτων, που παρίσταναν τη Στραύρωσι του Χριστού. Το σκάνδαλο όμως που προκάλεσαν, ήταν φοβε-

ρό. Τα καταστήματα που τα πουλούσαν, λεηλατήθηκαν απ' το εξαγριωμένο πλήθος. Το ζήτημα έφτασε στη Βουλή των Κοινοτήτων, κι' επί τέλους τα... ένοχα κουτια άποσύρθηκαν απ' την κυκλοφορία.

Αλλοτε πάλι, στην Αυστρία, έπανορεύθηκε η χρησιμοποίησι μιας σειράς κουτιών σπέρτων, που παρίσταναν 60 σύγχρονες καλλονές υπερβολικά γυμνές!

Συχνά τα κουτια έχουν επάνω τους έπιγραφές περιεργες. Έκείνα π.χ. που χρησιμοποίησε άλλοτε ο Πρόεδρος Ρούζβελτ, γράφουν τις λέξεις: «Κλεμμένο απ' τον Φ. Ρούζβελτ».

Ενδιαφέρονσ είναι επίσης μια έτικεττα ιδι-κών σπέρτων, που άποτελεί ακριβή άπομνημόνιο κουτιών των γνωστών άγγλικών άπομνημόνιων «Ολέικ», με τη διαφορά ότι λαγοποιεί μεταβάλλοντας την όνομασι σε «Γκόλντ Φλέιτ», δηλαδή «Χρυσή Φλόγα».

Ακόμη και βασιλείς έχουν ένδιαφερέσι για τη «φιλομενία». Ένας απ' αυτούς ήταν ο Χουαλόνγκορν του Σιάμ, ο όποιος κάποτε καταδέχθηκε να σκύψι, στην Όεφορ Στρήτ του Λονδίνου, για να μαζέψη απ' το πεθρο του πεζοδρομίου ένα ταπεινό κουτιό σπέρτων που λείπει απ' τη συλλογή του, έδισφονάσε μάλιστα για την παρουσία των 16 υφιών του με τη στολή του περιόημου άριστοκρατικού Κολλεγίου του "Ητον!

Ο βασιλεύς Φαρούκ της Αιγύπτου είναι κι' αυτός μανιτώνδης «φιλομενιστής». Στο ξενοδοχείο Μπόνινγκτον φιγουράρει ένα απ' τα λευκωμάτα του, στο όποιο είναι

Ένα δράμα ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ

Τραγικό διήγημα

Το μεγάλο σφάλμα του Χένρυ Μπάκρ ήταν πως πήγε στο σπίτι της μυστήρας του, της άγνωστης του Μάμπελ, τον πλοίαρχο Μπάξουελ, μία μέρα που βρίσκονταν μαζί στο Τορόντο. Έκανε μάλιστα την άπειρη σκέψη να τον παρακαλέσει να τους αλλάξει τα στέφανα, όταν γινόνταν οι γάμοι τους.

Ο δούτοχρυσός δεν μπορούσε να φαντασθεί πως ο Μπάξουελ θα έρωτευε τον από την ίδια στιγμή την άμορφη Μάμπελ. Όταν το κατάλαβε, ήταν πια αργά.

Η «Καράμπαν», το καράβι του Μπάξουελ, έπλεε τώρα στον Ειρηνικό κι ο Μπάκρ, όπως πάντα, υπηρετούσε σ' αυτό σαν δεύτερος καπετάνιος. «Αλλά» ένα φοβερό μυστικό χωρίσε τα δύο άνδρες, που ήταν πριν οι πιο αγαπημένοι φίλοι.

Μία μέρα, προσγγίζοντας σ' ένα μικρό νησί κι ο Μπάξουελ έδωσε άδεια σ' όλους τους άνδρες του πληρώματος, να βγουν έξω. Μά, τη στιγμή που ο Μπάκρ πήγε να κατέβη κι αυτός στη βάρκα, που θα τον έφεραν στην ξηρά, ο καπετάνιος τον σταμάτησε.

—Μείνε! Τον ψιθύρισε με υπόκωφη φωνή. Έχουμε να συζητήσουμε.

Τον φώναξε σε λίγο μέσα στην καμπίνα του.

—Είμαστε μόνοι, του είπε. Γιατί ο Τιάο Σάγκ, ο Κινέζος μαγαρέζος μου, δεν λογαριάζεται. Άλλωστε, γι' αυτό τους έδωσα όλους, γιατί ήθελα να μείνουμε μόνοι.

Και τόνισε αυτές τις τελευταίες λέξεις.

—Και τί έχεις να μου πής, πλοίαρχε; ρώτησε ο Χένρυ Μπάκρ.

—Ενα πράγμα πολύ απλό, απάντησε ο Μπάξουελ. Αγαπώ τη Μάμπελ και είμαι άφορτισμένος να την κάμω δική μου. Σε συμβουλεύω, λοιπόν, να παραιτηθείς. Άλλωστε, δεν έχεις να χάσεις τίποτα. Θα σου δώσω πέντε χιλιάδες δολάρια. Για έναν έμπιστο άνθρωπο, που θέλει να τραβήξει μπροστά, αυτό το κεφάλαιο δεν είναι εύκαταφρόνιτο. Τι απαντάς;

—Κατόπιν τη γλώσσα σου, σκύλει ούρλιαξε ο καπετάνιος ορμώντας πάνω στον αντίπαλό του.

Ο Μπάκρ κρατούσε κιάλια ένα δεσποτικό στυλ στο χέρι του.

—Αλλά, ο Μπάξουελ ήταν πολύ δυνατός κι ήθερε όσο κανένας άλλος να ξεγελάει τον αντίπαλό του. Με μερικές επιδέξιες κινήσεις, αράβιασε τον αντίπαλό του. Έπειτα τοξώθηκε να αντιπαραβεί στο σάγνι. Και δεύτερη στο στομάχι και τον έστειλε να ξεπλωθεί μερικά μέτρα πιο πέρα.

★

Όταν ο δεύτερος καπετάνιος συνήλασε από τη ζέση του, είδε πως ήταν δεκαεπτάωρος σε μια γωνία του καταστρώματος.

Ο Μπάξουελ κουνιόταν σε μια πολυθρόνα πιο πέρα και είχε ένα θριαμβευτικό ύφος.

—Τόση ώρα κάθομαι και σκέπτομαι τι πρέπει να σε κάμω, του είπε σαρκαστικά. Το βρήκα, λοιπόν! Άλλωστε, κατάλαβα πως αυτή είναι η δική σου γνώμη. Ο ένας από τους δύο μας πρέπει να λείπει. Και αυτός, φυσικά, λα νητώσει, έτσι που κανείς από την παραμικρή, ο Τιάο Σάγκ ξέρει τι είναι η μάτια κρέας στη θάλασσα, για να προσελκύει τους καρχαρίες. Όταν μαζήσεις μέσα στο νερό... Είπε περσιτο βέβαια να σου πω ποιά ύποδοξη θα κάνουν. Δεν θα άπομειν ούτε κοκκαλάκι σου. Έτσι καιναις δεν θα μπόρεσεν να πη πως έγινε έγκλημα. Ο Τιάο Σάγκ θα βεβαιώσει πως είχες βγλ

και συ στην ξηρά. Πρέπει να ξέρεις πως αυτός ο Κινέζος που είναι άφορτος, μένος σαν σκυλί... Και έπειτα τον κρατάω στα χέρια μου. Γιατί ξέρω ένα έγκλημα που έκαμε στο Σικάγο και άρκει μία λέξις μου για να τον στείλω στην ηλεκτρική καρέκλα... Στο ανάμεταξύ, μπορείς να όνειρευτής... Μπορείς να φαντάζεσαι, έξωφανα, πόσο ωμορφα θα είναι όταν, έπειτα από μερικές ημέρες, θα σφύγγω τη γλυκεία Μάμπελ στην άγκαλιά μου...

Ο Μπάξουελ γελοδσε σατανικά, βυθίζοντας το βλέμμα του μέσα στα μάτια του αντιπάλου του.

Έπειτα, παρήγγειλε στον Τιάο Σάγκ να του φέρη ούισκα, ήπει μερικά ποτήρια και άποκομήθηκε πάνω στην πολυθρόνα του.

Πόση ώρα πέρασε από αυτή τη στιγμή; Ο Χένρυ Μπάκρ δεν θα μπορούσε να το πη. Από το θόρυβο που γινόταν γύρω από το πλοίο καταλαβαίνει μόνο πως ο Τιάο Σάγκ είχαν εκτελέσει τις εντολές του κυρίου του και πως άρκει καρχαρίες θα έπρεπε να είχαν μαζέυ. Τη εκεί κοντά.

Σε λίγο, ο Μπάξουελ θα έμπνοσε. Και τότε... Ένα ριγος πέρασε από το κεφάλι ως τα νύχια του Μπάκρ, καθώς άκανε αυτή τη σκέψη.

Αλλά, ξαφνικά, άνασκήρτησε. Ο Τιάο Σάγκ είχε πλησιάζει τώρα το Μπάξουελ και έφωχε μέσα στις τσέπες του, 10 πορτοφύλλια του πλοίαρχου, το ρολόγι του, το στυλό του, εξαφανίστηκαν μέσα στις τσέπες του Κινέζου. Την ίδια τυχ ήσαν και δυο δαχτυλίδια με διαμάντια, που στόλιζαν τα χέρια του.

Διάδολε! Πώς ο Μπάξουελ δεν είχε έμπνοσε!

Η κατόπληξις του Μπάκρ έγινε άκόμη μεγαλύτερη, όταν είδε τον Κινέζο να άπορνώγει την πολυθρόνα, όπου κοιμόταν ο Μπάξουελ, ως την άκρη του καταστρώματος.

Όταν την έφερε εκεί, την άρπαξε από τα πινιά πόδια και την άκανε να γείρει πάνω στο κενό.

Ο Μπάξουελ ταλαντεύθηκε για μία στιγμή κι έπειτα κύλησε μέσα στο νερό. Ένας δαμονισμένος θόρυβος ανώδευσε την πόσι του. Οι καρχαρίες πήδησαν πάνω στη λεία τους.

Σε λίγο, όλα ήσυχασαν...

Μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο, ο Χένρυ Μπάκρ είχε καταλάβει τα πάντα.

Ο Μπάξουελ δεν ήταν ο μόνος που κατέστρωσε σχέδια πάνω στην «Καράμπαν». Κι' ο Τιάο Σάγκ είχαν έπισης τα δικά του. Πούξ έξερε από πόσον καιρό καραδοκούσε την ευκαιρία για να έλασπάρει τον άνθρωπο που ήξερε το μυστικό του. Αυτή την ευκαιρία την είχε βρή τώρα. Αφού ένας άνθρωπος, πρέπει να φαγωθή από τους καρχαρίες, γιατί αυτός έπρεπε να είναι ο δεύτερος πλοίαρχος και όχι ο πρώτος.

Είχε ρίξει, λοιπόν, κάποιο ναρκωτικό μέσα στο ούισκα που έφερε στον Μπάξουελ κι όταν αυτός βυθίστηκε σε λήθαργο, άναποδογύρισε την πολυθρόνα του και τον πέταξε στους καρχαρίες, που περίμεναν από κάτω.

Ο Χένρυ Μπάκρ έτρεψε όλόκληρος. Ο Κινέζος δεν θα τον έριχνε κι' αυτόν στη θάλασσα;

—Αλλά, ο Τιάο Σάγκ δεν φανιόταν να δειχνη κανένα ένδιαφέρον για την παρουσία του.

Σε λίγο, κατέβασε μία βάρκα και χάθηκε από το κατάστρωμα.

Ο Χένρυ Μπάκρ άκουσε για άρκετη ώρα το θόρυβο των κουπιών, που γινόνταν δλοένα και πιο μακρινός. Ο Κινέζος αντί να διευθυνθή στην ξηρά προχωρούσε προς το άνοικτο πέλαγος. Σκεπτόταν ίσως πως θα ήταν προτιμώτερο να άποδίσασθ σ' ένα άλλο νησί, όπου κανείς δεν θα ήξερε τίποτε για το έγκλημά του.

★

Οι ναύτες της «Καράμπαν», γυρίζοντας έπειτα από άρκετη ώρα στο πλοίο, βρήκαν τον Χένρυ Μπάκρ δεμένο και έμαθαν από το στόμα του την τρομερή σκηνη που είχε έτυχηχθι προτότερα. Δυό έβδομάδες άργότερα, η «Καράμπαν» είχε γυρίσει στο λιμάνι της Νέας Υόρκης. Ο Χένρυ Μπάκρ άφησε άμέσως αυτό το καταραμένο πλοίο και έτρεξε στο Τορόντο, για να συναντήσει την άγαπημένη του Μάμπελ, που τον περιέμενε με λαχτάρα.

ΜΟΡΙΣ ΣΑΜΠΑΝΙ

Ουράνια μηνύματα

Η μυστηριώδης γλώσσα του Σύμπαντος

Το 1924, ο στρατηγός φερριέ έκανε ένα ένδιαφέρον πείραμα, για να εξασκρίβωσιν αν τα φωτεινά κύματα θα υπορούσαν να μετοδληθούν σε ήχητικά κύματα. Έβαλε κάτω από το φασκό του μεγάλου Ισμερινού τηλεσκοπίου του άστεροσκοπίου των Παρισίων μερικά μύρια καλίου, που έχει την ιδιότητα να τεμαχίζεται κάτω από την επίδραση του φωτός. Έπειτα συνέδεσε το μικρό σωλήνα όπου είχε τα μύρια του καλίου με ένα μεγάφωνο και άφηρεσε την καλύπτρα του τηλεσκοπίου, έτσι που το στόμιό του να λούζεται μέσα στο φως των άστρων που έλαμπαν στον ουράνο.

Και, ξαφνικά, το μεγάφωνο άρχισε να... τραγουδάει. Ήταν μία άδυσστη μελωδία, με κυματιστό ρυθμό, που είχε παραχθι από το πέρασμα των φωτεινών ακτίνων ποίος έξερε ποιών μακρινών άστρων μέσα από τα μύρια του καλίου. Ήταν μ' άλλα λόγια μία ήχη της άρμονίας των ουράνιων σφαιρών, που έρχόταν μέσα από τα ανεξερευνητα βάθη του διαστήματος.

Το 1928, ένας Σουηδός μηχανικός, που έκανε διάφορα πείραματα με ένα ειδικό ραδιόφωνο — που ήταν φυσικά πιο τέλειο και πιο ευζίσθητο από τα ραδιόφωνα του έμπορίου — κατάρωσε να συλλάβη μερικά κύματα που ή πηγή των βρισκόταν έξω από το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο της γης.

Παρόμοια πείραματα έγιναν έκτοτε από πολλούς άλλους έρευνήτες, κι' όλοι κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι βρίσκονταν έμπρός σε κύματα άγνωστα, που μετέδιδαν μυστηριώδη μηνύματα από ακαθόριστες περιοχές του διαστήματος.

Δεν υπάρχει τίποτε το φανταστικό σ' όλα αυτά. Ο όερ Έντουαρντ Άππελταν, ένας από τους μεγαλύτερους Άγγλους άστροφυσικούς, δήλωσε τελευταία: «Υπάρχουν πολυάριθμες άποδείξεις, που πιστοποιούν ότι το Σύμπαν εκπέμπει σήματα. Έκείνο που θέλουμε όμως είναι να εξασκρίβωσιν την πηγή από όπου προέρχονται και να τα έρμηνεύσουμε. Πριν από τον πόλεμο, γνωρίζαμε ότι σήματα μεταφερόμενα πάνω σε κύματα όπως εκείνα του ραδιοφώνου, έρχονται μέσα από το διάστημα και ειδικότερα από τον Γαλαξία. Οι νεώτερες έρευνες έπέτρεψαν ένα λεπτομερέστερο έντοπισμό τους. Κι' πριν περάση ίσως πολλές καιρός, θα μπορούμε να έπικοινωνήσουμε με το Άπειρον, ή άκριβέστερα με έρωσιμενες περιοχές του, όπως μπορούμε να έπικοινωνήσουμε σήμερα με τα διάφορα σημεία της γης».

Σήμερα, στο πελώριο άγγλικό Ίνστιτούτο φυσικής του Κάδεντιπ, ένα ιδιαίτερο τμήμα άσχολείται με αυτές τις έρευνες.

Το τμήμα αυτό διευθυνεται από τον διαπρεπή Άγγλο επιστήμονα Ρούτκλιφ, που μπήκε σ' αυτό πριν από έκοσι πέντε χρόνια ως φοιτητής και που συνεχίζει από τότε μ' έναν άκαταπνικτο ζήλο τις έρευνές του στο πεδίο της ραδιοφυσικής.

Στο Ίνστιτούτο Κάδεντιπς κατασκευάζεται σήμερα ένα γιγαντιαίο ραδιοηλεκτόπιο, που θα είναι υπερευαίσθητο και θα έχη πολύ μικρή όπτική γωνία, σε τρόπο που να μπορεί να έντοπιση την έξερευνήσι του σε μία εξαιρετικά περιωριμένη περιοχή του ουράνιου θόλου.

Με τη βοήθεια αυτού του τηλεσκοπίου πιστεύεται ότι θα καταστή δυνατόν να εξασκρίβωσιν οι θερμοκρασίες των διαφόρων περιοχών του Γαλαξίου και συνεπώς να προσδιοριθι το είδος των άκτινοδολιών που προέρχονται από αυτές.

Οι διάφορες άκτινοβολίες που αλληλώνουν κατά μυριάδες τον Γαλαξία υπολογίζεται ότι κινούνται με ταχύτητα 300.000 χιλιομέτρων το δευτερόλεπτο. Θα μπορούσαν δηλαδή να κάμουν μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο το γύρο της Γης όκτώ φορές.

Τα μυστηριώδη σήματα για τα οποία μιλήσαμε παραπάνω δεν είναι στην πραγματικότητα παρά κάποιες από αυτές τις άκτινοβολίες, που τα όργανά μας κατορθώνουν να εικμολογίσουν κάποτε, με τη μορφή φωτεινών ή ήχητικων κυμάτων.

Είπε άλλο ζήτημα βέβαια το να κατορθώσιν να έρμηνεύσιν αυτά τα κύματα, να αντιληφθώσιν, δηλαδή, το μηχανισμό της παραγωγής των, τις συνθήκες της έκπομπής των μέσα στο διάστημα και την επίδραση των στη ζωή του πλανήτη μας.

Γιατί ανεξάρτητα από το καθαρά επιστημονικό ένδιαφέρον των πειραμάτων για τα οποία μιλήσαμε, δεν είναι μικρότερο και το πρακτικό ένδιαφέρον που παρουσιάζουν.

Τα σήματα αυτά είναι ή γλώσσα του Σύμπαντος, που είναι γεμάτη από προειδοποιήσεις, από εύρεγες ή φθοροποιές επιδράσεις, από υποσέσεις, άπειλές και κινδύνους. Όταν επιτύχων να την άποκρυπτογραφώσιν, θα κατορθώσιν ίσως ν' αντιληφθώσιν τα μυστήρια των γεννησών και των θανάτων, της κληρονομικότητας, των μεταλλαγών, της ύλης, της ένεργειας, του σώματος και του άλυστα σήμερα και που μόνο μερικές υποθέσεις τολμούμε κάθε τόσο να διατυπώνων γι' αυτά.

Δόκτωρ ΜΑΙΡΗ ΣΗΤΟΝ

Ο Ταρζάν στην όδονη

Ο θριαμβος του Έντγκαρ Μπύρρου

Ο τύπος του Ταρζάν, που άνωθρόπου της ζούγκλας, που σκαρφαλώνει στα δέντρα, που παλεύει άσπλος με τα θηρία, που προστατεύει τους καλούς και τιμωρεί τους κακούς, άποτελεί μία πρώτη τάξεως επιχείρησι για το δημιουργό του Έντγκαρ Μπύρρου, που θεωρεί τον έαυτό του όχι ως συγγραφέα, αλλά ως μεγαλοεπιχειρηματία, που πραγματοποιήσε από ένα φανταστικό τύπο κέρδη πρωτοφανή στα έκδοτικά χρονικά. Πράγματι, οι εισπράξεις του ύπολογίζονται ως σήμερα σε 10.000.000 δολάρια, προέρχονται δε από βιβλία, φιλμ, ραδιοφωνικές έκπομπες και ιστορίες με ένδιαφέρον του κοινού για τα θηρία και γύρισε κι' άλλα έξη φιλμ με τον Ταρζάν. Τώρα, όπως είπαμε και πιο πάνω, έχει εξασφαλίσει το μονοπώλιο αυτών των φιλμ ο παραγωγός Σολ Λέσσερ της εταιρείας Ρ. Κ. Ο., πληρώνοντας τον Μπύρρου 175 χιλ. δολάρια για καθεένα — το μεγαλύτερο δηλαδή δικαίωμα που ελσέπραξε ποτέ συν γροφούς για τη χρησιμοποίηση ενός τύπου.

Και μία τεχνική λεπτομέρεια: Πολλοί πιστεύουν ότι ή χαρακτηριστική φωνή του Ταρζάν άποδίδεται στο στόν στήρι της νέας γενεάς. Είκοσι έτών μ' άθρονα καστανά μαλλιά με κοκκινωπές άποχρώσεις δού ζωηρά μάτια χρώματος άνοιχτού μπλε κι' ένα κομψό καταπληκτικής τελειότητας και ώριμότητας γοντέψι τους πάντας. Στα κελιά της άνθιξης συχνά ένα δειλό και άροσρο χαμόγελο που άποκαλύπτει δύο σειρές άπο κανονικά και κατάλευκα δόντια. Είναι ο ιδεωδής τύπος — που κοριτοπού του παρθεναγωγείου που πρωτοδύναται στη ζωή. Με δύο λόγια είναι μία χαριτωμένη νέα με την όποις θα εύχοριστιόταν κανείς να παίξη τένις, να χορεύει και να την παρουσιάζη στους φίλους του...

Η Τζην Κραϊνν γεννήθηκε στις 25 Μαΐου του 1925 στο Μπάρσφορ της Καλιφορνίας. Οι γονείς της ήταν Ίρλανδοί. Ο πατέρας της έδιδεσσε την άγγλική γλώσσα στο Κολλέγιο άνωτέρων σπουδών του Λος Άντζελες. Αυτό όμως δεν έμπέδισε τη Τζην να σπουδάση στην Άκαδημία της Σοϊν Μαρί. Σε μία θεατρική παράσταση του σχολείου της η Τζην έπαίξε τον πρώτο ρόλο και ή επιτυχία της την έκανε να πάρη την άπόφασι να γίνη ήθοποις. Έλαθε από τότε μέρος σ' όλες τις θεατρικές παραστάσεις του σχολείου της και κατάρωσε να πείρη τους γονείς της να την άφωσιν να παρακολουθήση τα μαθήματα της Δραματικής Σχολής της Καλιφορνίας.

Ήταν δεκαπέντε μόλις έτών όταν πρωτογύρισε το Χόλλυγουντ. Ένώ έποκεπτόταν τα σπουντία της Ρ.Κ.Ο. — κι' έμεινε την προέσεε ο Όρσον Γουέλλες, ο άπώτος της πρότεινε μία δοκιμή με τον σκοπό να της άνάθεση το ρόλο της Λουκίας στο φιλμ «Ο θάνατος Άμπερσον».

Το άποτέλεσμα της δοκιμής έκείνης ήταν όμως άξιοδρόνητο. Έπηρεάσθη από το νέο περιβάλλον κι' άπροσέτοιμαστη η Τζην έπαρσε τείσιο τρακ που ο Γουέλλες της έδωσε όρδη — κοφτά ότι είχε κάνει λάθος και ότι ήταν τελείως άκατάλληλη για τον κινηματογράφο.

Θα ήταν άνασκήρτις αν λέγαμε ότι ή κρίσιμη αυτή άσπασ άδιόφορη την Τζην. Η αλήθεια ωστόσο είναι ότι δεν την άποθάρρυνε. Νέα όψεις ήταν και γεμάτη έλπίδες για το μέλλον έλασσε γρήγορα το έπεισόδιο αυτό και έλπισε πως με την πάροδο των έτών ή τύχη ή άλλως.

Ετσι ή ζωή της Τζην συνεχίστηκε ήρεμα. Περιωριζόταν τώρα στο να πηγαίνει τακτικά στα θέατρα και στα σινεμά για να παρακολουθή τη παραστάσεις. Κι' αυτό άκριδως τη βοήθεσε ν' άναδειχθι.

Και να πως συνέβη αυτό: Ένα βράδυ στο μικρό θέατρο Μας Ράινχαρτ όπου ή Έλεν Τίμινς έπαιζε τον πρώτο ρόλο στο έργο «Δυό πάνω σ' ένα νησί», κατά το διάλειμμα η Τζην έκανε μία βόλτα στο υπάρ και ενώ χαϊροτόσε έκει του γυναιότους της, άνεκα λυόθη από τρεις κυνηγούς ταλέντων που παρακολουθούσαν κι' αυτοί την παράστασι.

ζάν ήταν ο Έλμο Λίνκολν και δεύτερος ο Τζέιμς Πιρς, γαμπρός του Μπύρρου. Άναφέρουμε άκόμη μερικούς άλλοι ήθοποις, όπως ή Έλιννορ Χόλμ, ο Μάστερ Κρέιμπ, ο Γλέν Μόρρις κι' ο Χέρμαν Μπρίξ, που έμφανίστηκαν σ' αυτά τα φιλμ. Άπ' όλους, μόνον ο Μπρίξ μπόρεσε να περάση σε άλλους ρόλους, γνωστός τώρα με το ψευδώνυμο Μπύρρου Μπέννετ.

Πο με 3 ήτους συγγραφέας: Ένα ούρλιασμα σκυλιού, μία ψηλή νότα σασπράνο, ένα μουγκρητό κορίτλιας, ένα έξοσιμο χορδές βιολιού και μία φωνή του Βασιμύλλερ. Πραγματικά όμως, το άλλοτε αυτό έξοφνητό βγαίνει άποκλειστικά και μόνο από το στήθος του Βασιμύλλερ.

Πού άφείλεται ή τέση επιτυχία των μυστηριωδών και των φιλμ του Ταρζάν; Πιθανότατα στο γεγονός — άποδεδειγμένο με στατιστικές — ότι το κοινόν άγαπάει να διασάχη ή να βλέπη σκηνές με παιδιά. Ζυγα και μισόγυμνα κοριτσάκια, που ύπνουν στα έργα του Ταρζάν.

Ο σύζυγος της Ίρην Ντάν

Η Ίρην Ντάν έώρτισε τελευταία στο Χόλλυγουντ την δεκάτη πέμπτη έτέτη των γάμων της. Ο σύζυγος της διασημού στάρ είναι ένας άδοξοητοιστής, άρκετα ήλικιωμένος, γέρος σγεδόν, άναμώστη Γρίφιντ. Η Ίρην έχε πάει πριν από δέκα πέντε χρόνια στο άδονοιότροπο του για να φτιάχη τα δόντια της, που ήταν πολύ άσχημα. Όταν τελείωσε ή θεραπεία, ο γιστρός και ή πελάτις του είδαν πως δεν μπορούσαν να κάμουν ο ένας χωρίς τον άλλον και άποφασισαν να συνδέσουν για πάντα τη ζωή τους. Από τότε τίποτε δεν έτάραξε την εύτυχία τους.

ΤΖΗΝ ΚΡΑΙΝΝ

Άπ' το σχολείο στην όδονη

Λεωστικές προτάσεις.

Η Τζην έφυγε και πάλι για το Χόλλυγουντ. Γύρισε εκεί μία νέα δοκιμαστική ταινία και άκουσε την έξης συμβουλή:

—Σε αναγύρισε εδω ύστερα από μερικά χρόνια. Αυτή τη φορά όμως ή άπογοήτευσις της Τζην ήταν άπεριγραπτή. Κι' από πείσμα μάλλον παρά από έλπίδα νίκης άποφασισε να λάβη μέρος σ' ένα διαγωνισμό καλλονής κι' εξέλεγη βασίλισσα. Αυτό την παρηγόρησε κάπως και την έκανε να κερδίση τον τίτλο «Κορίτσι για εξέφωλλο» δεδομένου ότι τα μεγάλα κυκλοφορίας περιοδικά «Κόρονετ» και «Λάιφ» καθώς και πολλά άλλα δημοσίευσαν συχνά φωτογραφίες της στα έξοφυλά τους.

Το 1943 της έφερε επί τέλους την ευκαιρία που τόσο καιρό περιέμενε ύπομονετικά. Ο Ντάρουλ Ζανουκ, έπιστορέφοντας άπ' το μπιτό την κάλεσε για μία νέα δοκιμή στα σπουντία κι' άποφασισε ν' άναθέση σ' αυτήν και στην Τζιούν Χόβερ τους δυό νεανικούς ρόλους του φιλμ «Σπίτι στην Ίνδιαν». Άποτέλεσμα: Δυό νέα άστερία προστεθήσαν στο λαμπρό στερέωμα της «Θέε».

Στις δυό νέες εξασφαλιζόταν πλέον ένα λαμπρό μέλλον. Έκτοτε ή Τζην έπαίξε σε δυό — τρία φιλμ άλλα ο πρώτος της θριαμβος ήταν αυτός που της εξασφάλισε το έγκλημα μεγαλόδύναμη της Θέε: «Νύχτες τ' Άπριλ», που έλασε τελευταίως κι' έμεινε οι Άθιναίοι. Κοντά στους Ντάν.

Αντίρριους, Ντικ Χάινς και στην κοκκινομαλλούσα Βιβιάν Μπλόιν η Τζην έπαίξε με εξαιρετική επιτυχία τον ρόλο της άροσσης και χαριτωμένης Μαρίας.

Υστερα άποφασισε να παίξη ένα πιο σοβαρό ρόλο και υπεθύρη την Ρούθ στο φιλμ «Άφες τους στον Παράδεισο», μαζί με τον Κόρνελ Ουάιλι και την Τζην Τίρνευ.

Το τελευταίο της φιλμ είναι ένα έγχρωμο μουσικό έργο στο όποιο η Τζην έχει για συμπρωταγωνιστάς την Κινσταντ Μπέννετ, την Λίντα Νταρνέλ και τον Κόρνελ Ουάιλι.

Η Τζην Κραϊνν είναι σύζυγος του Πάλλ Μπρίκμαν. Στην ιδιωτική ζωή της είναι το ίδιο απλή όπως μάς παρουσιάζεται και στην όδονη. Το νεύρο της είναι να νησιση μία τρίτη έκδοσι του άριστοαγνισματος, («Ευδίοιο ύδονος») παίζοντας τον ρόλο που υπεθύρσαν άλλοτε ή Σιμόνη Σιμόν και ή Ζαννέτ Πκαίινφου.

Η Τζην είναι φιλόσολος διασάχει πολύ και έο-δύσει τις οικονομίες της για την άγορά βιβλίων και δίσκων.

Δεν υπάρχει καμιά άμφιβολία ότι τόσο με το πλέντο της όσο και με την άμορφιά της, ή Κραϊνν μάς έπιπλάσσει άρκετές έκπληξείς. Ας περιμένωνε λοιπόν.

Κινηματογραφικά νέα

★ Στα άνοικοδομηθέντα ήδη μεγάλα κινηματογραφικά σπουντία του Κιέδου γυρίζονται τα φιλμ «Η πατρίδα των καπετάνιων» και «Οι τρεις». Το σενάριο του τελευταίου είναι έμπνευσμένο άπ' το άμώνυμο έργο του Μάξιμ Γκόρκυ.

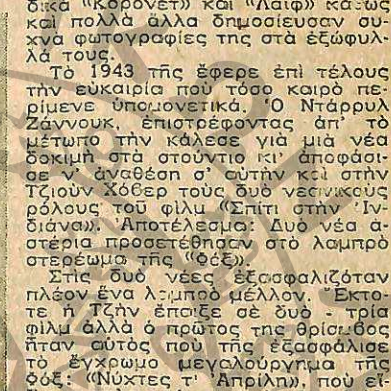
★ Ο Άλαν Λάντ, το νέο είδωλο των Άμερικανίδων, είναι σύζυγος της άλλοτε ισόσημου βεντέτας Σους Κορόλ και πατέρας μιας χαριτωμένης κορούλας της Άλάνα, που γεννήθηκε τον Άπριλιο του 1943. Ο ίδιος γεννήθηκε στο Χότ Σπρίγκς στις 3 Σεπτεμβρίου του 1913.

★ Στο Λονδίνο πέθανε σε ήλικία 78 έτών, ο περίφημος Άγγλος ήθοποις Τζώρτζ Άρλις. Η σταδιοδρομία του μεγάλου αυτού καλλιτέχνη άπ' το γένιο λαμπρές. Υπήρξε ο ένασκακτής πολλών ιστορικών προσώπων, μεταξύ των οποίων και του «Ντιρζέλι», ρόλος που τον έκανε να κερδίση το πρώτο βραδείο της Κινηματογραφικής Άκαδημίας το έτος 1930. Το πραγματικό του όνομα ήταν Τζώρτζ. Αύγουστος Άντριους.

★ Η γνωστή Ίταλνις βεντέτα του κινηματογράφου Μαρία Ντένις συνελήφθη στην Ρώμη, κατονηομένη επί συνεργασίας με τον έκθοο. Η Μαρία Ντένις ήταν έρωμένη του ναζι Κόχ.

★ Μία παλιά δόξα του βωδου κινηματογράφου, η Μπέττυ Κούσιν ζαναγυρίζει στα άμερικανικά σπουντία.

★ Στα σπουντία του Χόλλυγουντ γυρίζεται ένα έγχρωμο φιλμ με θέμα την ζωή του Χριστού. Το φιλμ αυτό ύπολογίζεται πως θα στοικίση 1.600.000 δολάρια.

Ο θάνατος / του ΠΙΕΡΟ ΝΤΑ ΒΕΡΟΝΑ

Ο πάπας Γρηγόριος Θ' ήταν ο πρώτος που διωγράμωσε συστηματικά την 'Ιερά Έξταση στην 'Ιταλία, για να τη χρησιμοποιήσει τόσο κατά των αιρετικών όσο και κατά των φρουδαρχών που δεν έννοουσαν να υποταχθούν στην 'Αγία Έδρα. Έτσι, το 1231, έγινε στη Ρώμη το πρώτο επίσημο «αυτονταξέ» (δηλαδή θανάτωση πάνω στην πυρά). Οι καλόγεροι της 'Ιεράς Έξτασης είχαν γίνει παντοδύναμοι και τρομεροί.

Ο διασημότερος απ' αυτούς ήταν ο Πιέρο ντα Βερόνα, ένας τύπος εξημενίου φανατικού, που υπέβαλε το σώμα του σε απίστευτες στερήσεις για να νικήσει τον πειρασμό. Δεν έτρωγε καθόλου όλη την ημέρα. Στη δύση του ηλίου, τραγάνιζε λίγη ζερή γάλακτος κι έπιανε ένα ποτήρι νερό. Περνούσε το μεγαλύτερο μέρος της νύχτας με προσευχές και δεν κοιμόταν παρά 2-3 ώρες. Μαστιγώνονταν μόνος του, φορούσε μία βαρελιά σιδερένια αλυσίδα, ζώνη και κουρελιασμένα ράσα κι έφαινε τα ζωύδια να πολλαπλασιάζονται ελεύθερα πάνω στο κορμί του. Για ν' αποκτήσει εκτελεστικό όργανο, ο ντα Βερόνα δημιούργησε τους «Συντρόφους της Πίστης», ένα είδος στρατού της 'Ιεράς Έξτασης, στον οποίο ανήκαν άνθρωποι κάθε τάξεως. Δεν περνούσε, ποτέ από μία πόλη ο στρατός αυτός χωρίς ν' αφήσει πίσω του καμμένα σπίτια, αποπερασμένα πτώματα, καταστραμμένες οικογένειες, αδιόλεπτα κι απελισία.

Μία μέρα συνελέγησαν και φυλακίσθηκες κατά διαταγή του ντα Βερόνα η Λουκία Κονφalonιέρo, κόρη χριστοκρατικής οικογένειας της Κρεμόνας. Ο αδελφός της Στέφανος κι ο άρραβωνισμένος της Κερίνο ντε Μπάδουα δεν μπόρεσαν να ελαφρύνουν τί είχε απογίνει η άτυχη κοπέλλα. Υποπνέονταν όμως, ότι ήταν μία απ' τις οκτώ γυναίκες που κήλην, νεκρές κι αποκεφαλίσμενες, στις 23 Μαρτίου 1252, στο Μιλάνο, με το κεφάλι τους μέσα σ' ένα σακούλι δεμένο στο άριστερο τους αυτί. Ορκισθήκαν λοιπόν να εκδικηθούν για τον τραγικό της θάνατο. Τέσσερες στενοί φίλοι τους θα τους βοηθούσαν σ' αυτό το σκοπό τους.

Όταν όμως συναντήθηκαν όλοι ένα βράδυ, κρυφά, σε κάποιο εξοχικό σπίτι, ο Κερίνο ενήγγειλε στους άλλους με όλη περιφρονητική χαρά μία ανέλπιστη είδηση: το παλιό υπηρέτη του πατέρα του και φυλακισμένη σ' ένα μοναστήρι Δομινικανών στο Κόμο, που εξομολογήθηκε του ήπος ο ίδιος ο ντα Βερόνα. Ο ανισόρροπος καλόγερος ήθελε να την προσπληρώσει για να ευρίσκει ότι η ανγγελική της ύμνοια θα γούπετε το πλήθος και θαδινε δόξα και πειστικότητα στα θρησκευτικά της κηρύγματα.

Μ' άλλα λόγια, παρέτρησε ο Στέφανος, σκοπεύει να την κάνει μία μισοτεράλη «άνγια κόρη», που θα θανατωθεί και θα εξυπηρετήσει την 'Ιερά Έξταση. Αλλά δεν θα του επιτρέψουν ποτέ!

— Όχι, όχι, ποτέ! φώναξαν όλοι. — Πρέπει να την ελευθερώσουμε... Είναι όμως πολύ δύσκολο αυτό, αν όχι αδύνατον! Οι Δομινικανοί του Κόμο ξέρουν να χρησιμοποιούν άριστα το σπαθί και το μαχαίρι. Το μοναστήρι είναι σωστό φρούριο, και το καλλί της άμοιρης Λουκίας βρίσκεται στο φλόγιστο σημείο του κεντρικού πύργου του... Σκέφθηκαν λοιπόν πολύ και

κατέστρωσαν ένα σχέδιο... το μόνο που παρουσιάζει ελπίδες επιτυχίας. Σε λίγες μέρες, ο Πιέρο ντα Βερόνα θα πάρει απ' το Κόμο στο Μιλάνο, για την ανάκριση ενός σπουδαίου αιρετικού. Πρέπει λοιπόν να τον σκοτώσουμε στο δρόμο!

Ένας ψήφιος επιδοκιμασίας υποδέχθηκε την τολμηρή αυτή πρόταση. Ο Στέφανος συνέχισε: — Ξέρετε όλοι πόσο μεγάλη θεία έχει αυτός ο ρασοφόρος κακούργος. Η δολοφονία του θα φέρει αναστάτωση σ' όλα τα όργανά του. Οι καλόγεροι θα κυκλοφορούν απ' το ένα στο άλλο μοναστήρι, φέρνοντας μηνύματα κι οδηγίες. Έτσι λοιπόν θα μας είναι εύκολο να μπορούμε στο μοναστήρι του Κόμο, μεταμφιεσμένοι σε μοναχούς, να φτάσουμε ως το καλλί της Λουκίας και να την ελευθερώσουμε.

— Ένν σκέφθηκαν κάτι ακόμα καλύτερο! είπε ένας απ' τους νέους. Να κοιταχθούμε εμείς οι ίδιοι το πτώμα του ντα Βερόνα στο μοναστήρι του. Θα πούμε ότι το βρήκαμε στο δρόμο. Θα είναι μία περιποιημένη πρόταση, για να μπορούμε εκεί μέσα.

Πράγματι, την ωρισμένη μέρα, οι έξι συνωμότες είχαν κρυφτεί σ' ένα κατάλληλο σημείο του δημοσίου δρόμου, σε μικρή απόσταση απ' το Κόμο, μέσα σ' ένα πυκνό δάσος. Έμοιαζαν όλοι με καλόγερους, ακάθαρτους, σκονισμένους και πενιχμένους. Κάτω απ' τα ράσα τους όμως έκρυβαν τα μεγάλα σπαθία τους. Ήταν τόσο η αλυσονεία του Πιέρο ντα Βερόνα, ώστε δεν φοβόταν ποτέ μήπως τον δολοφονήσουν, παρ' όλα τα μίση που δημιουργούσε γύρω του. Πίστευε ακλόνητα ότι ήταν το δεξιό χέρι του Θεού κι ότι κανείς θνητός δεν θα τολμούσε ποτέ να τον πειράξει. Τσιζείδανε λοιπόν δίχως καμμία προφύλαξη, συνοδευόμενοι μόνον από έναν άλλον καλόγερο, το όρα Ντομένικο. Δεν εκπνέοντο ποτέ ζω ή άμαζι γι' αυτές τις μετοκινήσεις του. Πήγνινε πάντα πεζός ακυθωπός και άγριος, σάν φάντασμα...

Όταν έφτασε στο σημείο της ενέδρας, πετάχτηκαν έξω από μέσα απ' το δάσος ο Στέφανος κι ο Κερίνο. Είχαν πετάξει τα ράσα και κρατούσαν το σπαθί στο χέρι. Ο πρώτος έτρεξε προς τών ιεροεξταστών, έπαιξε ο άλλος σκότωσε τών πολλές διατυπώσεις το όρα Ντομένικο που ακολουθούσε σε μικρή απόσταση. Ο ντα Βερόνα κατέλαβε... Γονάτισε, στυρυγχνήθηκε, ένωσε τα χέρια του, σε στάσι προσευχής, και περιμένε το θάνατο, τρέμοντας συγκορμος απ' την εξοργία και τη νουσηρ μισοκρίση.

— Κεκούργε! του φώναξε ο Κερίνο. Είμαστε ο αδελφός κι ο άρραβωνιστικός της Λουκίας Κονφalonιέρo, που την κρατάς φυλακισμένη, για να την τρελλάνεις και να την καταντήσης όργανό σου!... Οι χιλιάδες των θυμάτων σου φωνάζουν, ζητούν εκδίκησι! Όταν λείψεις εσύ, η οσάνη 'Ιερά Έξταση θα εξαθρυνθεί για λίγες βδομάδες, κι οι βασιανοί Λουβαρδοί θα μπόρουν ν' ανασάνουν... Θα πεθάνει λοιπόν!

— Σκότωσε με γρήγορα... είπε λαχανιασμένα ο ντα Βερόνα. Ο Θεός κι ο Παράδεισος με περιμένουν!

— Αν είναι δικαίος ο Θεός, σε περιμένει η Κόλαση, όμνιε!... Θέλω να μάθεις ακόμη ότι δεν θα πετύχει το σχέδιό σου απ' τη Λουκία μου. Εγώ κι οι σύντροφοί μου θα μπορούμε στο μοναστήρι και θα την ελευθερώσουμε. Έπειτα θα ακημάσουμε ελεύθεροι από Γερμανούς λιπο...

τάκτες και θ' αναλάβουμε την εξάντληση των «Συντρόφων της Πίστης». Κανείς απ' τους συνενόχους σου δεν θα μείνει ζωντανός!

— Νάσαι καταραμένος... πρόφερε ο ιεροεξταστής.

Δεν μπόρεσε όμως ν' αποτελειώσει τη φράση του. Το σπαθί του Κερίνο έπεσε με όρμη πάνω στο ξυρισμένο κεφάλι του και τσάκισε τη μέση... Ο φοβερός, ο πανίσχυρος ντα Βερόνα κυλίσθηκε, νεκρός, στη σκηνή του δρόμου.

Μερικές ώρες αργότερα, έφτασαν στο μοναστήρι των Δομινικανών οι έξι ψευτοκαλόγεροι, με το πτώμα του 'Ιεροεξταστή. Τους ακολουθούσε πλήθος κόσμου, κάθε φύλου και ηλικίας. Μερικοί έκλαιγαν και θρηνούσαν. Οι περισσότεροι όμως κερντούσαν ενδόμυχα, γιατί είχε λείψει το φύσηρο της περιφέρειας.

Η προσποιητή απελπισία των έξι φίλων κι ένα ψεύτικο συστατικό γράμμα τους βοήθησε να μπουσν στο μοναστήρι δίχως δυσκολία. Άνέθηκαν στον κεντρικό πύργο, χωρίς να τους προσέξουν κανείς, κι έφτασαν στο καλλί που τους ενδιέφερε. Εκεί μέσα βρήκαν μία γυναίκα που κλαίγεις και προσευχόταν, γονατιστή.

— Λουκία, λατρεία μου! — Άγαπημένη μου αδελφή! — Η νέα γυναίκα φάνηκε σάν να γυρίζει από κάποιον άλλο κόσμο...

— Τι ζητάς εδώ; βόγγινες. Αφίστε με... Άνθρω μόνο στο Θεό! Αφίστε με να κλάψω για τις αμαρτίες μου, και μετανοήστε και σε για τις δικές σας! Αρχίστε να προσπλητίζετε αιρετικούς, να καίτε τους εμετανόητους, για να μη δίνουν το κακό παράδειγμα!...

Είχε σκληρή, κι ήταν τόσο όμορφη, καθώς έφρασε αυτά τα λόγια με γλυκιά και βαθιά φωνή, ώστε οι δυο νέοι βαμψήθηκαν, ένωσαν ένα φοβισμένο σεβασμό κι έπεσαν γονατιστοί!

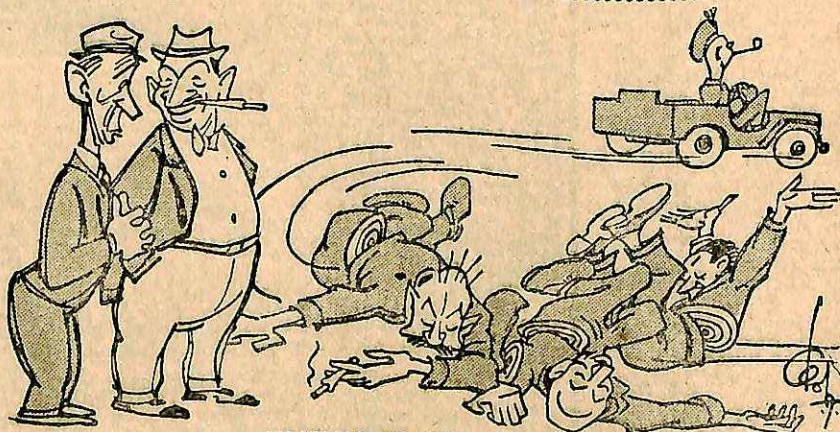
Επηρεασμένος βαθύ, ο Κερίνο μετενόησε αμέσως κι έτρεξε να εξομολογηθεί το έγκλημά του. Ζήτησε να το πληρώσει με τη ζωή του. Άλλα οι ιεροεξταστές έωρσαν προτιμώτερο να τον αφήσουν ζωντανό κι ελεύθερο, για ν' αποτελέσει ένα χτυπητό παράδειγμα. Έτσι, ο Κερίνο έγινε μοναχός, και μετά το θάνατό του αναστηρίθηκε άγιος της καθολικής 'Εκκλησίας, με το όνομα 'Ακέρνιος. Ένας φίλος του ακολουθούσε το παράδειγμα του. Οι άλλοι τέσσερες δραπέτευσαν απ' τη Λομβαρδία.

Όσο για τη Λουκία, όταν έμασε το φόνο του ντα Βερόνα, έπεσε ένα νευρικό τρεμουλιασμα που διήρκεσε τρεις μήνες. Έπειτα ο θάνατος την ελύτρωσε απ' την αγωνία της.

ΠΙΕΡ ΡΟΥΖΕΜΟΝ

Ευχολίες για τις νοικοκυρές

Ένας καινούργιος τύπος ηλεκτρικής κουζίνας, που επινοήθηκε από μία αμερικανική εταιρεία, δεν έχει τα μειονεκτήματα των προηγούμενων. Όταν προσταθεί ένας «υπερφορτωτής» της πρώτης πρόσθετο ρεύμα, κι έτσι ζεσταίνεται σε λίγες στιγμές. Κατόπιν παύει να λειτουργεί ο υπερφορτωτής. Κι ένας «θερμοστάτης», πάνω στον οποίο ακουμπάει το μαγειρικό σκεύος, διατηρεί πια αυτόματως τη θερμοκρασία που επιθυμεί σε κάθε περίπτωση η νοικοκυρά.

Ο εργολάβος κહેιδών: Καί ύστερα σου λένε να φύγουν οι Άγγλοι!...

(Σκίτσo Φ. Δημητριάδης)

Μιά σύγκρουσις

Η ΚΩΜΩΔΙΟΥΛΑ ΜΑΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΖΩΝ ΚΛΕΡΥ: 30 ετών.

ΠΩΛΕΤ ΜΠΕΡΓΚ: 23 ετών.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

[Σ' έναν έρημικό εξοχικό δρόμο. Με σάνυχτα. Μέσα στην καταιγίδα ένα μικρό αυτοκίνητο κρέιει σάν τρελλά, χωρίς να κρατάει το δεξιό πλευρό του δρόμου. Έξω από το αυτοκίνητο μέρος εμφανίζεται μία μεγάλη κούρσα. Τα δυο αυτοκίνητα χτυπούν στα πλαίσια. Το μικρό αναποδογυρίζεται. Το μεγάλο πέφτει στο διαπλανό χαντάκι... Μία νεκρική σιωπή ακολουθεί. Τέλος απ' τη κούρσα ξεπροβάλλει μία ανδρική σιλουέτα].

ΦΩΝΗ ΑΝΔΡΙΚΗ: Κύριε!... Είσθε ζωντανός; Πού πέσατε;

ΦΩΝΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ (τρεμουλιαστή): Ω άκυψη, εύτυχώς...

ΦΩΝΗ ΑΝΔΡΙΚΗ (χαμηλόφωνα): Διάβολε! Έτάκισα μία γυναίκα!

(Στη λάμψη μιάς αστραπής, εκείνη αναγνωρίζει στο πρόσωπο του συνομιλητή της τον ύψηλωση νέο που όνειρεύονται όλα τα κορίτσια που παραβρίζουν στο Μοντέρο: τον θεοτέρελο και βαδύλοστο 'Αμερικανό, που τρέχει ασυλλόγιστα με το αυτοκίνητό του, τρομοκρατώντας τους πεζούς. Εκείνος πάλι αναγνωρίζει την χαριτωμένη νέα που είχε προσέξει αρκετές φορές στο Μοντέρο).

Ο ΑΝΔΡΑΣ: 'Επιτρέψατέ μου να σας συστήσω: Τζών Κλερύ.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Πωλέρ Μπέργκ.

ΤΖΩΝ: Δεν μπορώ να μείνουμε εδώ εδω. Θα μάς μυσική η βροχή. Πάμε να χωθούμε μέσα σ' εκείνη την καλύβα, μέσα στ' αμπέλι.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

(Μέσα στην έρημη καλύβα. Στο φως του αναπτήρος του Τζών, οι δυο νέοι ανακαλύπτουν μερικά δερμάτια άχυρο, τα οποία χρησιμοποιούν για πρόχειρους... καναπέδες).

ΤΖΩΝ: Μά τι διάβολο θέλατε στους έρημους αυτούς δρόμους, τέτοια ώρα και με τέτοιο καιρό;

ΠΩΛΕΤ: Πέρασα τη βραδιά μου σ' ένα φιλικό σπίτι στο Μοντέρο και γύριζα τώρα στο Σαιν Ζινγκόλφ, όπου μένω με τους γονείς μου.

ΤΖΩΝ: Και το δικό μου αυτοκίνητο καταστράφηκε. Είπε το τρίτο μέσα σ' έξη βδομάδες.

ΠΩΛΕΤ: Τι σας πειράζει εσάς; Θα πάρετε ένα άλλο πιο μέγερνο.

ΤΖΩΝ: Μά δεν ήταν δικό μου αυτό. Το είχα νοικιάσει... Με περνάει για κανένα πολυκατοικητικό.

ΠΩΛΕΤ: Μά... σκεδόν. 'Υστερα απ' δσα μου είπε ο γραμματέας σας κ. Καστινιάς... Έχετε, λείε, στην Καλιφορνια τεράστια περιβάλλει με άμμο, φόρα δέντρα, πιο εκτεταμένα από όλα κληση την επαρχία της Άνω Σαβοΐας.

ΤΖΩΝ: Όχι, και τόσο...

ΠΩΛΕΤ: Και βουλεύει σ' αυτά χίλιοι ερόντες για το μάξιμα και την άποστολή των φρούτων.

ΤΖΩΝ: Όχι άκριβώς χίλιοι.

ΠΩΛΕΤ: Ζήτη κοντά στην παραλία σε μία βίλλα που μοιάζει με παραμυθένιο παλάτι. Και ο πατέρας σας εστέ, λει στη Γαλλία, για να διαλέξετε μία μνηστή αντίξία σας.

ΤΖΩΝ: Αυτό είναι αληθινό. Δυστυχώς όμως τα αυτοκίνητα δεν μ' άφισαν καιρό να κυτάξω τα κορίτσια. Ωστε δεν μένετε στο Μοντέρο;

ΠΩΛΕΤ: Τα οικονομικά του πατέρα μου δεν μάς το επέτρεπουν. Μένουμε λοιπόν σε μία πασιόν στο Σαιν Ζινγκόλφ, αλλά έχω πολλές φίλες στο Μοντέρο και περνάω μαζί τους σχεδόν ολόκληρη τη μέρα μου. Η μητέρα μου έξ άλλου δεν θέλει και πολύ κοντά της. Θα εύχριστείτε μόλις αν μ' έλεπε να φεύγω για κανένα μέρος μακρινό.

ΤΖΩΝ: Ξέρετε πώς είσθε μία πρώτης τάξεως σύντροφος; Μ' άρσει έξαιρετικά η απλότητά σας... κι όμως μεγαλώσατε, νομίζω, κοντά στη θεία σας, την δούκισσα ντε Σατωφόρ. Δεν είναι έτσι;

ΠΩΛΕΤ (διστακτικά): Μάλιστα.

ΤΖΩΝ: Κι' έχετε ένα θεο άρχιεπίσκοπο κι' έναν άλλο διάσημο χειρουργό, ένα εξάδελφο πρεσβευτή στην 'Ινδοκίνα και μία εξάδελφη παντρεμένη μ' ένα γεροεπιστήμη που χρημάτισε και υπουργός... Θα μπορούσατε λοιπόν μ' όλο σας το δίκιο να φεχίνσατε υπερή...

φανη, αφού κατάγεσθε από μία τέτοια οικογένεια.

ΠΩΛΕΤ: Μά η οικογένειά μου βρίσκεται σήμερα σε κατάρπωση. Η θεία μου η δούκισσα πέσανε πέρσι, καθώς και ο εξάδελφός μου ο πρεσβευτής. Ο γεροεπιστήης είχε κι' αυτός στα τελευταία του. Έχασα να πληροφορηθώ τον κ. Καστινιάς, τον γραμματέα σας, για τους θανάτους αυτών.

ΤΖΩΝ (σκάζοντας στα γέλια): Τόν γραμματέα μου;... Άς δάσουμε, δε σποιγίς, τα πράγματα στη θεία τους. Ο Καστινιάς είχε ένας καλός μου φίλος, ο οποίος κατ'αγεται απ' τη Γασκώνη και τ'αίε έπομένως στο αίμα του να μεγαλοποιή τα πράγματα.

ΠΩΛΕΤ: Ωστε με κορόϊδεψε, λοιπόν; ΤΖΩΝ: Όχι άπολύτως. Τα περιβάλλια του πατέρα μου είναι άρσια, έχουν όμως μικρότερη έκταση από την επαρχία που ανασφάρετε και άσασχολούνται σ' αυτά εκατό ερόντες και όχι χίλιοι. Το παραμυθένιο παλάτι είναι ένα μοναρόφο σπίτι, που άγαπά πολύ. Δουλεύουμε σκληρά όλοι εκεί κάτω, μα ζούμε εύτυχισμένοι. Ο πατέρας μου είχε ένας εύχάριστος τύπος. 'Επειδή όμως φρονει πώς λείπει απ' το σπίτι μας μία γυναίκα... έστειλε εδω για να την βρώ. Αυτή είναι η καθαρή αλήθεια.

ΠΩΛΕΤ (σκεπτική): Καλύτερα έτσι. Πρέπει λοιπόν να σας παραείσε σχετικώς με την οικογένειά μου. Ο άρχιεπίσκοπος δεν είναι παρά ένας καλός έφημέριος ενός γεροντικού χωριού, ο διάσημος χειρουργός ένας μικρός όδοντογιάτρος.

ΤΖΩΝ: Τι καλά τώρα που έλειψαν όλα τα ψέμματα. ('Υστερα από μερικά στιγμύνη σιωπή): Δεν λέτε τί τύποτε; ΠΩΛΕΤ (με φωνή σθεσημένη): Δεν μπορώ... Είμαι κουρασμένη... Νυστάζω. (Το κεφάλι της ταλαντεύεται αλγο και τέλος ακουμπά στον ώμο του).

ΤΖΩΝ (μιλώντας στον έαυτό του): 'Ωραία!... Και τώρα πρέπει να μείνω άκίνητος... Ω, μά θα μουδιάσω έτσι.

(Κι' όμως οι ώρες περνούν χωρίς να μουδιάσει καθόλου. Το κεφάλι που σπνρίζεται στον ώμο του, του φαίνεται έλαφρό σάν πουπουλο... Αρχίζει σιγά-σιγά να αισθάνεται οίκτο για τον γθεσινό έαυτό του, για τις πεζές ιδέες του. Ανακαλύπτει μέσα στα στήθη του μία καρδιά ποιητού και λιπότου...).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

(Σημερώνει. Η Πωλέρ άνοίγει τα μάτια της).

ΠΩΛΕΤ: Ποδ... πού βρίσκομαι; Ω, με συγχωρείτε... Μοι φαίνεται πως άποκοιμήθηκα. Κι' έσείς...

ΤΖΩΝ: Εγώ;... 'Ισως... Πάντως άνειρεύτηκα. Και τώρα πηγαίνω να πλυθώ λίγο στο γεροντικό πατάμι. 'Υστερα θα τασάξουμε μαζί για το Σαιν Ζινγκόλφ, όπου θα ευπνήσω τον πατέρα σας για να του ζητήσω το χέρι σας.

ΠΩΛΕΤ (με ανιγμένη φωνή): Ω!... Μά...

ΤΖΩΝ: 'Επιβάλλεται η λύσις αυτή... Για σκεφθήτε, πέρασα μία ολόκληρη νύχτα μαζί. Το πράγμα είναι παρεξηγήσιμο. Δεν τ'ο σκεφθήκαμε στην άσχη, γιατί εκείνη την ώρα έρεχε πολύ. Τώρα όμως πρέπει να επανορθώσουμε το σφάλμα μας. 'Υστερα σκεφθήτε πως θα με υποδεχθί ο πατέρας μου αν νυθιά στην Καλιφορνια με τρία άνοκλητικά δυστυχήματα στο ένεργητικό μου και χωρίς ούτε ίχνος ύψους. Δεν άρνθητε πιστεύω να με βγάλετε από μία τόσο άπληστοτική θέσι.

ΠΩΛΕΤ: Έστω... Θα σας κάνω τη χάρη.

ΤΖΩΝ (άναπνέοντας χαρούμενα): Πέστε μου πώς θα είσθε εύτυχισμένη κοντά μου.

ΠΩΛΕΤ (χαμηλόφωνα): 'Υποθέτω πως θα είμαι. Άπατά όμως από σας μία υπόσχεση.

ΤΖΩΝ: Σας δίνω χίλιες, με κλειστά μάτια.

ΠΩΛΕΤ: Μία μου άρκει. 'Ορκισθήτε μου πως απ' τη στιγμή που θ' άρραβωνιστούμε, δεν θα περάσετε ποτέ σε ταχύτητα τα 60 χιλιόμετρα την ώρα, με το αυτοκίνητό σας.

ΤΖΩΝ: 'Εβήνα χιλιόμετρα;... Μά, μικρούλα μου Πωλέρ, μόνον οι γελάδες τρέχουν τόσο.

ΠΩΛΕΤ: 'Εβήνα χιλιόμετρα, ούτε έ να μέτρο περισσότερο... 'Ορκισθήτε!

ΤΖΩΝ: Καλά λοιπόν. Αφού έπιμένετε άοκίζομαι... Μά γιατί αυτή η παράξενη άπατήσια;

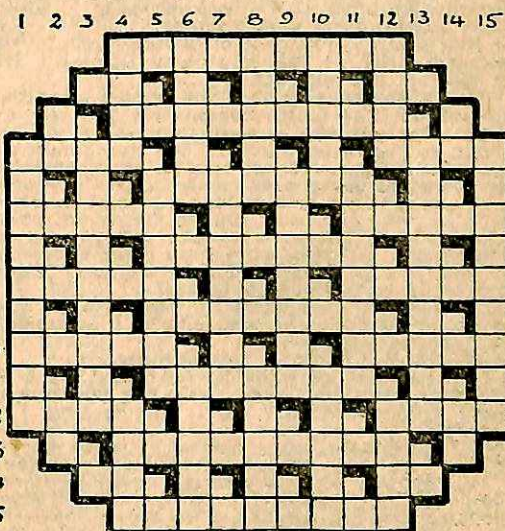
ΠΩΛΕΤ (άγκυλιάζοντάς τον και κοιλώντας τα χείλη της στα δικά του): Γιατί δεν θέλω πια να σε χάσω... Ποτέ πια Τζών!...

ΥΒΕΤ ΠΡΟΣΤ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 80

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Σ' αυτόν μετέχει ολόκληρος ο λαός.
- 2) Άρθρο.— Αριθμητικό.
- 3) Υπερβολικά μεγάλο.
- 4) Γράμμα του αλφαβήτου.— Μέρος του σώματος (έχομε δυό).
- 5) Θα τ'ά βρήτε κατά μήκος των συνόρων μας.
- 6) Επίθετο που κάθε γυναίκα θέλει για τον έαυτό της.— Είνε άρρωστος (μετοχή).
- 7) Στενή κοιλιά μεταξύ βουνών (δημοτ.).
- 8) Χωρίς αυτά δεν γίνεται Πασχαλινό γλέντι.— Μας κάνει τον φίλο με τα λόγια, όχι όμως και με έργα.
- 9) Έτσι ονομάζονται τα... τρίγωνα που άποτελούνται από τών κύριο, την κυρία και τον φίλο.

- 10) Έχει σχέση με το χρυσόμαλλο δέρα.— Μεγάλος ποταμός της Β.Δ. Αφρικής.
- 11) Τα φαγάτα αυτά δεν είναι καθόλου ευχάριστα στη γεύση.
- 12) Μακρινός πρόνός μας.— 'Ιταλική πόλις περιφημη για τον παράξενο πύργο της.
- 13) Ευκαμψία ευλυγισία.
- 14) Αναφορικό τοπικό έπίρρομα.— Άνθη (καθ.).
- 15) Μικρό διάλειμμα στο μέσον στρατιωτικών άσκησης.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Μυρωδάτο.
- 2) Το πρώτο μέρος του όνόματος ενός περιφήμου αμερικανού γκαγκστερ που ίσχυρίζεται πως ά αναρχία την άδρα του.— Αντιθετικός συνδεσμός.
- 3) Το συνοδευόμε πάντα με την ευχή ('Γιά σου!') (δνιστ.).
- 4) Άλλα μάς δροσίζουν τώρα το καλοκαίρι κι' άλλα μάς ζεσταίνουν τον χειμώνα.— Οι γυναίκες προσπαθούν πάντα να την διατηρήσουν λευκή.
- 5) Ζή στη θάλασσα, αλλά είναι πλαστικό.
- 6) Περίοδος Γάλλος συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων.
- 7) Τάσις προς άρκετά άπολαύσεις.
- 8) Ευλογία, ευνοϊκά.— Μεγάλη πείνα (δημ.).
- 9) Άνθρωπος στο κράτος (ουδ.).
- 10) Μικρό ισοπύρο (τουρκική λέξις).— Η τελευταία μας κατοικία.
- 11) Άδείο άνεπιτήδεια.
- 12) Κινώ κάτι κατ' επανάληψιν ένθεν κακειθεν.— Άνθρωπος μικρής ηλικίας (καθαρ.).
- 13) Ιστορική και ηρωική πόλις του νομού Αιτωλοακαρνανίας.
- 14) Άρθρο.— Ρήμα το οποίο κλίνει ένας άνθρωπος από την ημέρα της γεννήσεώς του μέχρι την ημέρα του θανάτου του.
- 15) Βιβλία περιέχοντα βιογραφικά άπανθίσματα περί άγίων.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ 79ου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) ΚΑΡΑΒΙΣ — ΑΛΒΑΝΙΑ, 2) ΕΣΟ — ΗΩΣ — ΑΝΘ, 3) ΑΜΑ — ΡΩΜΑΙΟΣ — ΕΟΝ, 4) ΜΗ — ΑΕΡΑ — ΤΡΑΜ — ΣΗ, 5) ΑΝΟΜΙΑ — ΙΟΝΙΚΟΣ, 6) ΜΗΝ — ΑΜΑ — ΟΚΑ, 7) ΑΓΩΝΑΣ — ΑΝΑΜΜΑ, 8) ΕΝ — ΩΡΙΟΝ — ΕΝ, 9) ΑΝΥΣΤΑ — ΑΠΑΛΛΑ, 10) ΜΙΑ — ΟΣΑ — ΟΥΙ, 11) ΟΝΑΓΡΟΣ — ΣΑΤΡΑΠ, 12) ΤΑ — ΟΤΙΑ — ΕΝΙΑ — ΟΝ, 13) ΡΙΣ — ΙΔΙΟΘΕΟΣ — ΚΑΙ, 14) ΗΤΟ — ΙΣΗ — ΜΙΑ, 15) ΝΕΜΕΣΙΣ — ΣΤΑΣΙΜΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) ΚΡΑΜΑΤΑ — ΑΡΟΤΡΟΝ, 2) ΜΗΝ — ΓΕΝ — ΝΑΙ, 3) ΡΕΑ — ΟΜΩΝΥΜΑ — ΣΗΜ, 4) ΑΣ — ΑΜΗΝ — ΣΙΓΦ — ΤΕ, 5) ΒΟΡΕΙΝΑ — ΜΑΡΤΙΟΣ, 6) ΩΡΑ — ΣΩΑ — ΟΙΑ, 7) ΣΗΜΑΙΑ — ΟΣΑΚΙΣ, 8) ΩΑ — ΜΑΙΟΣ — ΟΣ, 9) ΑΣΙΤΙΑ — ΑΣΕΒΗΣ, 10) ΟΡΦ — ΑΝΑ — ΑΝΟ, 11) ΒΑΣΑΝΟΝ — ΠΟΤΙΣΜΑ, 12) ΑΝ — ΜΙΚΑ — ΑΥΡΑ — ΕΣ, 13) ΝΩΕ — ΚΑΜΕΛΙΑ — ΚΑΙ, 14) ΟΣΟ — ΜΝΑ — ΠΟΑ, 15) ΑΜΗΝΕΙΑ — ΙΔΑΝΙΚΑ.

Είχαμε γυρίσει από
την κηδεία της νεαρής
τάτης συζύγου, τοῦ νέ-

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΕΧΟΣ

Μιά ανάλυση της προσωπικότητός σας

ΟΙ γυναίκες τρελλώνονται, δ. ταν βλέπουν τους άλλους να ασχολούνται μ' αυτές. Γι' αυτό, πλούσιες και φτωχές, νέες ή γηραιές, άρχιμες ή άσχημες αποδίδουν τόση μεγάλη σημασία στα όωρα και στα φιλοφρόνηματα, που τους κάνουν.

«Άλλά με ποίο τρόπο τὰ δέχονται;» «Αν κἀμέτε τον κόπο να ακολουθεύτε τις αντιδράσεις σας έμπρός στις μικρές χαρές που σας δίνουν οι άλλοι. Εμπρός σ' ένα βιέλιο που σας χαρίζουν, σ' ένα φιλοφρόνημα που σας απευθύνει ή άκόμη σ' ένα λογάκι που σας πετούν στο δρόμο, θά δοκιμάσετε μια άληθινή έκπληξη, γιατί θα μπορούσατε να ξεχωρίσετε μερικά στοιχεία από τον χαρακτήρα και γενικότερα την ψυχούσινθεσί σας, που ίσως τὰ άγνωστε, γιατί δέν τὰ προσέχετε ποτέ.

Νά, λοιπόν, μερικές τυπικές περιπτώσεις: «Απάνταν στην κοζέ, μια θά βρήτε την άπάντησι γιά τον χαρακτήρα και την ψυχούσινθεσί σας.

ΤΙ ΣΚΕΠΤΕΣΘΕ

1. «Όταν ο σύζυγός σας σάς χαρίζει ένα άρωμα: «Θά έκαμε κάτι που θέλει να τού το συνημοήσω;» — Είσατε κοκκινοπτη. «Είγε πολύ εύγενικός;» — Σάς λείπει ο ένθυσιασμός.

«Δέν θά πάρω καινούργιο κραγιόν, γιά να τόν ευχαριστήσω, άγοράζοντας τον ένα κουτί ταιγάρα;» — Έχετε λεπτά και εύγενικά αισθήματα.

2. «Όταν ένας διαδότης φανά-ζη σού πέρασμάσας: «Α! τί όμορφη κοκκίλασαι!»

«Πόσον καιρό θά'μω το λέγε άκούμην;» — Είσατε άπαισιόδοξη και μειψιμοιορη.

«Τόν άνατίδη! Όθρπερε να τόν μπατίσω!», — Σάς λείπει ή «ηηλυκότηας. Μ' άλλα λόγια, δέν έχετε τη γυναίκαίς φιλερέκεια.

«Το καινούργιο μου φόρεμα είγε πολύ όμορφο;» — Είσατε μετρίόφωυν.

3. «Όταν ή πεθερά σας σάς στέλνει ένα γλύκισμα; «Πρέπει να στείλω και στην γειτόνισσα του διπλανού διαμερίσματος;» — Είσατε γενναίοδορη. «Φοβέται φαίνεται μήπως ο γιός της κάκοπερνάει;» — Είσατε γκρινιέρα.

«Θά μπορούσε να στείλη κάτι καλύτερο;» — Είσατε πολύ δύσκολη και δέν βρίσκετε ευχαρίστησι σε τίποτε.

4. «Όταν ο γιός σας σάς φέρη ένα πουκέτο λουλούδια: «Αυτό το παιδί ζηταίε πάντα να μ' ευχαριστήσω;» — Είσατε στοργική μητέρα.

«Έχει βέβαια όποχρέωσι να κά ηη κάτι κι' αυτός για μένω;» — Είσατε έγωίστρια.

«Μήπως πρόκειται να μου ζητήση τίποτε;» — Είσατε δύσπιστη.

5. «Όταν μια φίλη σάς έκφράζη τὰ συγκαρητήρια της γιά το καινούργιο σας φόρεμα: «Αυτό με καθρηγούμην, γιατί είχα πολλές άμφιβολίες;» — Σάς λείπει ή αυτοπεποίθησις.

«Γιά να μου μιλήθ έτσι, αυτό σημαίνει πως το φόρεμά μου δέν είγε καλό;» — Έχετε υοσηρή καχυποψία. «Τη καμάνη! με πίσσα λίγα πράγματα ίκανοποιείται!» — Είσατε όποκρίτρια.

6. «Όταν ο προϊτάμένος σας σάς λέη: «Δέν έξρω τί θά γινόμουν γιολίς έσάς!»

«Δίχως άλλο, θά μου ζητήση να έργασθώ και το Σάββατο το άπόγευμα;» — Είσατε άπαισιόδο-ζος.

«Μωό κάνει ευχαρίστησι ν' άναγνωρίζουν την άξία μου;» — Είσατε άφροσωμένη, άλλα δέν όποδουλώνεσθε.

«Θά προτιμούσα μια άξηση ά, πὸ τὰ όράσια λόγια του;» — Δέν βλέπετε τίποτε άλλο έκτός από το συμφέρον.

7. «Όταν μια φίλη σάς δαυέζη ένα βιέλιο: «Θά τήν κρατήσω να φάμε μαζί;» — Δέν θέλετε να έχετε όποχρεώσεις σε κανένα.

«Μέ ποίο τρόπο θά μπορούσα κι' έγω να τήν ευχαριστήσω;» — Έχετε καλή καρδιά.

«Θά με κάμη να χάσω πολύτιμες ώρες διαδάζοντας τω;» — Είσατε δύστροπη και παρθένη.

8. «Όταν ο διπλάνος σας στο τραπέζι σάς λέη: «Δέν φανταζόμουν ότι είχατε τόσο μεγάλη κόρη;»

«Κάτι θά θέλη να μου ζητήση γιά να μου κάμη αυτό το κομπλιμέντο;» — Είσατε μικροπρεπής. «Τα παθαίνε κανείς μ' αυτά τὰ παδιά! Προδίδω τὰ χρόνια μου;» — Σκέπτεσθε μόνο τόν έαυτό σας.

«Σίγουρα θά νομίζη πως γέρασα κιώλας!» — Δέν σάς άρέσει να βλέπουν οι άλλοι τις άδυναμίες σας.

9. «Όταν ο σύζυγός σας σάς λέει: «Έκείνο που προτιμώ περισότερο από όλα τὰ άλλα είγε μια βροχή στο σπίτι μαζί σου;»

«Φυσικά, αυτό δέν τού στοιχίζει τίποτε;» — Είσατε ιδιότροπη.

«Τόσο το καλύτερο, γιατί θά έκουρασθώ;» — Είσατε άσέφορη.

«Κι' έγω έπίσης θά είχα τόσο να τού πώ;» — Είσατε τρυφερή και στοργική.

.....

(Έκείνη κατανή, τοακίνα, γλυκειά, πολύ γυναικα.

Έκείνος πάνω σπην άνθησι της νεότητος. Τρυφερός, γλυκομιλητος, ο τύπος του ρωμαντικού νέου.

Στη βεράντα του σπιτιού της νέας μιλούν σαν δύο καλοί φίλοι, με πολύ θάρος, χωρίς γλωσσόδετη και κατεβάρωτα των βλεφάρων).

ΕΚΕΙΝΗ: Γιατί δέν μιλάς; Κατάπιες τη γλώσσα σου; Θες να καλέσω ένα χειρόδογ;.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Νά καλέσης, κι' τη λογική σου που τήν έστειλ. Λευταίο κοίρο.

ΕΚΕΙΝΗ: Τόσο το καλύτερο ζεποτήριζ καμμία φορά ή λογική και γυρίε πειό ένναμωμένη. γάρο. Και φωτία...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Από φωτία τίποτ κληρος ή φλεγόμενη βάτος πολούμαι! Κι' γιά το κικκό. Παιζέκι με τόν πόννο μου, ό ποντίκι. Άναστανέζω και χασογιά τήν άγάπη μου και χασοοο διεδάς στίχους νεοέλλη. Κι' όμως ο άναπό, όποφέρω, τήν κλασσική άδιφορία σου. Λόγα όλα σου τὰ καμύνενα, έρον — και τί ένδιόφωρα! — κομψευόμενο τυράννο, έναν τραπή, έναν τύπο πούπρεπε νεύρα.

ΕΚΕΙΝΗ: Μιλάς γιά το Μάκη.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Μάλιστα, μιλάω της;) γιά το Μάκη. Τί τού βιφάρεται άπότομο, χυδαιό, τρεβάζω τόν είδα να ρυπαίνη τη τέφι του φενγαριού με τις παπές άπ' τὰ μαλλιά και σέ όι άπάκηδες. Ναι, σέ φίλησε όταν γιά μια στιγμή θέλησες πνοή σου σέ τράβηξε από τὸ να άουον σκάδα του, σ' είσας, ο έρριέζε κάτω μπρός, στάθηκε από πάνω σου άσυν κι' άναψε άργα — άργα τὸ τοι. Είκες γίνε ένν έξυγάρη πέλυσια που τόν κούττασε με θάυμα τὸ πανεπιστήνιο. Γαυρίοις σου νύλνθη σαν τζελανία μπρη (Πετάει νευρικά το ταίγρο το σημαίνουν δ' αυτά; Τόν ά δέν άγάπη μια αθερρία ύπαρξ.

Αλ' κάπνε.

ΕΚΕΙΝΗ (έντονα): Τόν λα.

ΕΚΕΙΝΟΣ (σαν να μην άκούΕΚΕΙΝΗ: Είπα τόν λατρεύω

.....

Μία σειρά δημοσιογραφικῶν ἐντυ-
πώσεων ἀπὸ τὸν Νέο Κόσμο ἐξαι-
ρετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Του πρό ολίγου επανακάμψαντος
ἐκείθεν διακεκριμένου δημοσιο-
γράφου καὶ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου
μας κ. ΚΩΣΤΑ ΠΟΛΙΤΗ.

Πρώτη φορά – χωρίς καμμίαν ύπερβολήν – θα δημοσιευθούν εις ἑλληνικόν ἔντυπον περιγραφαί, τόσο ζωντανές, τόσο πρωτοτυπεί, γεμάτης δροσὶ καὶ χιούμωρ. Ὅλα τα περιεργὰ τῆς ζωῆς τῆς Ἀμερικής καὶ ἰδιαίτερῶς τῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων στὸν Νέον Κόσμον θὰ παρῶσιν ὡς εἰς κινηματογράφου θόδους ζωντανά, σπερταριστά.

Ὁ κ. Πολίτης δὲ σὰς γνωρίσῃ μετὰ τῆς περιγραφῆς τὸν ἑνὸν κόσμον ἀγνώστου, ἑνὸς ὅμοιου πού διέπνευε τίς τῶρα ἀπὸ τοῦ Ἑλληνος δημοσιογράφου πού ταξίδευσεν εἰς Ἦνω. Πολίταιες.

KOPITΔΙΑ ΤΟΥ 1946

κυρίως στ' ὑπὸν: Τὸν ἄνδρα. Τὸ βάνουσο, τὸ βίβω, τὸν ἀπότομο. Τί νὰ εἰς κάμω ἐξένα, φιλᾶράκο μου, μὴ τὸ κάντιο τῆς ἀγάπης σου. Ἡ πολλὴ γλῆκα φέρνει ἀναγούλο. Στὴν ἀγάπην ἔχει τὴ γοητεία τῆς κι' αὐτὴ ἀκόμα ἡ τραχύτης. Ὑπάρχουν πειράματα κι' ἀγρίευστα πού εἶνε πειὸ γλῆκα ἀπ' τὸ πειὸ βελουδινοῦ χάδι. Εἶμαι γυναίκα καὶ μὲ θέλγει ἡ ἀρενωτότης. Μὲ συγκαίει καὶ ὁ τραβᾶς ἡ ἀντίθεσις. Δὲν θὰ μὲ καταλάθῃ ὁ μὴς ποτέ.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Σὲ καταλαβεῖν πολὺ καλὰ. Ἐχεῖς τὰ βίτσινα τῶν γυναικῶν ποὺ γιὰ ν' ἀφηνιθεῖ ἡ ἀγάπην τοὺς πρέπει νὰ τὴς καταχειρίσῃς. Ἐρεῖς τὴν ἱστορία τῆς Ρωσοῖδας χωρικῆς πού τὸ εἶκε μαράκι πῶς δὲν τὴν ἀνεπούσε ὁ ἄνδρας τῆς; Κι' ὅταν τὴ ρώτησαν πού βροῖζει τὸ παραπάνον τῆς ἀπάντησε ὁρᾶ - κοφτὰ: «Δὲν μ' ἔδειρε οὔτε μιά φορά»!...

ΕΚΕΙΝΗ: Λές ἐνοήσεις ἀγαπητὴ μου. Τὰ σμερὶνα κοριττὰ δὲν μοιάζουν μὲ τὴς ἀψυχὰς καὶ-καὶ τὴς παρελθόντες. Θέλουν νὰ ζήσουν καὶ ζέρουν πῶς νὰ ζήσουν. Δὲν νυκτεῖ πειὰ ἡ καρδιά τους μὲ ρωσινικοὺς λαπάδες. Θέλουν πειὸ στερεὰ τροφή. Θέλουν νὰ εἶνε δυνατοὶ τὸ μπρά-τσο στὸ ὁποῖο θὰ στήριχθοῦν γιὰ νὰ φτάσουν στὸ τέρας τοῦ βίου τους. Ὀνειρεύονται τὸν ἄν-δρα τέλειο ἄνδρα, ἄνδρα 100%, ἀγωνιστὴ γεμά-το λυγρὴ, θαρραλεό, ἀνυπότακτο. Ἄλλοτε λι-γώναμε μπρὸς σὲ μιά καλοχτενισμένη χωρίστρα. Ὁ ῥοῖαμβος τοῦ ἔρωτος πῆν ἡ υπηριγνάντι. Ὁ Ρωσικός εἶχε ὡς μόνον ἐρωτικό ὄπλο λίγους πε-ριπέθειες στενγνιμούς. Λίγα μελιστάλακτα λόγια, καὶ... πάει λέοντας. Ὁ σημερινὸς Ρωσικός δὲν ἀυτοκτονεῖ πᾶν στὸ πῶμα τῆς ἰουλιέτας. Τὴ πῶμαστα κυριόζων ἀποσπάζει. Κι' ἀναζητεῖ τὴν ἀγάπην ἔξω ἀπ' τὴς κατακόμβες καὶ τοὺς τάφους. Μὲ νιώθεις. φίλε μου;

ΕΚΕΙΝΟΣ (ἐξ ὧς φρενῶν): Ναί, βέβαια... (Τι-νάεται ὀρθίος).

ΕΚΕΙΝΗ (Ἐσφινασμένη): Ποὺ πηγαίνεις;

ΕΚΕΙΝΟΣ (ἀκλῆρα, σαρκαστικά): Πῶς νὰ πά-ρω μερικὰ υψέληματα μπὸς.Κι' ἄλλοιμονο στὴ μον-τέρνα ἀποστολὶς πού θ' ἀγαπᾶω παραφῶρες, θὰ τῆς σπάσω τὰ πλευρά!...

Ὁ θάνατος τοῦ βασιλέως τοῦ Σιάμ

Οι μωσπηρώσεις θάνατοι στο βάθος των βασιλικών παλατιών δὲν συναντήσανται μόνο στις σελίδες τῆς ἱστορίας τοῦ παρελθόντος. Συμβαίνουν ἐπίσης καὶ στίς ἡμέρες μας. Καὶ τέτοιος ἦταν ὁ θάνατος τοῦ βασιλέως τοῦ Σιάι, ποὺ ὁ ἀσφυρσμός ἀνέγγινε ποινὰ πρὸς λίγο καιρὸς τὸ ἀπροσδόκητο τέλος του.

Ὁ νεαρὸς Ἀνάντα Μαχιντόλ — ἦταν μόλις εἰκοσι ἔτος — εἶχε φύγει στίς 29 Νοεμβρίου 1945 ἀπὸ τὴ Γενεύη, ὅπου ἔμεινε ὥς τότε μαζί με τὴ μητέρα του, τὴν πρηνικήπισσα Φαρατονόνι Σρί Σαγκυκάν, γιὰ νὰ πᾶι σὴ Μεγαροπόλιν καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐνεργὴ διοίκησιν τοῦ κράτους του.

Μερικοῦς μῆνες ἀργότερα, τὴν ἀνοίξι τοῦ 1946, ἀνέγγινε πῶς θα ἐφύγει, γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Λαγβίνο καὶ τὴ Νέα Ὀρκίν.

Καί, ἔξαρκα, ἕνα πρωί, βρέθηκε νεκρὸς μέσα στὸν κοιτῶνα του. Ἡ ἐπὶσημὴ ἐκδοχὴ ἦταν ὅτι εἶχε πληγθῇ μετὰ σφαίρα καὶ ὅτι ἦταν θύμα δυστυχήματος. Ἀλλὰ στὸ Σιάμ πολλοὶ εἶνε ἐκεῖνοι, ποὺ πιστεύουν ὅτι δολοφονήθηκε. Τέλος, ἕως ἔλθεις δημοσιογράφος, ὁ Φρανσουά Ρος ἀπεκάλυψε τελευταία ἕνα συγκινητικὸ εἶδός του τοῦ νεαρὸ βασιλέως, ποὺ φαίνεται ὅτι ἦταν ἡ ἀφορμὴ τοῦ ἀπροσδόκητου θανάτου του.

Ὁ Ἀνάντα Μαχιντόλ εἶχε γεννηθῇ στὴ Χαϊφελδέβερν τῆς Γερμανίας τὸ 1925. Ἀργότερα, ἡ μητέρα του τοῦ ἔφερε στὴ Λωζάννη τῆς Ἑλβετίας.

Σὲ ἥλικία 15 ἐτῶν, ὁ μέλλων βασιλεὺς τοῦ Σιάμ φοιτοῦσε στὴ πανεπιστήμιον αὐτῆς τῆς πόλεως. Ἐρχομενος γιὰ παιδαγωγικὸν ἔργον ἡλπιὰ κατηχητῇ, ὀνομαστὶ Κλέωνας Σερεδάρι.

Στὸ ἴδιον πανεπιστήμιον φοιτοῦσε ἐκείνῃ τὴν ἐποχὴ καὶ ἡ Μαριέλλα, νὰ Φερράρι, κορὴ ἐνὸς ευδοκίμου πάτορος, ποὺ ἔμεινε μετ' αὐτὸν οἰκονομικῶς τοῦ σέ μὴ κομψῇ Βίλλα, τῇ «ἐλλορεὺρ» στὰ ἀνατολικά τῆς πόλεως.

Ὡστόσο, τὴ νυκτερίαν τῆς ἐκείνης ὁ πρίγκηψ Ἀνάντα δὲν τὴν ἔκαμε στὸ πανεπιστήμιον, ἀλλὰ ἔεινε χορὸ. ποὺ δόθηκε ἀπὸ τὴ Διεύθυνσιν φοιτητικῆς ὀργάνωσης σὲ ἕνα μεγάλον ξενοδοχεῖον τῆς Λωζάννης.

Ἀπὸ ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν, οἱ δύο νεοὶ ἐγίναν ἀχώριστοι.

Ἡ Μαριέλλα ἦταν πολλὸ δημοφιλὴ καί, ἀλλότρεπε τὰ σπῆρ. Τὴν ἔλαβεν τὴν αὐτὴν τὴν μετέδοσιν καὶ στὸν Ἀνάντα καὶ οἱ δύο νεοὶ ἐκείναν συχνὰ ἐκδρομὰς στὸ Νταθὸς καὶ σὲ ἄλλα μέρη τῶν Ἀλπεων, ἄλλοτε μετὰ ποδήλατον, ἄλλοτε μετὰ αὐτοκίνητον, ἄλλοτε μετὰ σκί. Τὸ πρωί πῆγαν τὴν ἑβδομάραν στὸ πανεπιστήμιον. Ἐφευγὰν μαζί καὶ χωρίζονταν μόνον τὴ νύκτα, γιὰ νὰ ὑπῇσιν καθένας ἐν ἰσότητι.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Αυτό τό
βαρβαρο, τόν απότο-
μο, τό σκληρό; Αυτό
τόν αγριανθρωπο τῆς
ζούγκλας; Τρελλάθη-
κες, μικρή μου ψράια;
κοιποταύίζα; Τό λές
γιά νά μέ πικάρης.
Παίζεις μέ τήν καρ-
διά μου. Δέν αγαπάς
μιὰ κοῦκλα σάν καί
σένα έναν φορτοεκ-
φορτωτή τοῦ Πει-
ραιῆς διάβολο!...

ΕΚΕΙΝΗ (μ' ὀργή):
 φτάνουν οι χαρακτι-
 ρισμοί. Τὸν ἀγαπῶ!
 Κι ἔχεις τί ἀγαπῶ-
 νόρα. Τὸ βάνουσο, τὸ
 ἄ σὲ κάμω ἐσένα, φι-
 ο τῆς ἀγάπης σου; Ἡ
 οὐλό. Στὴν ἀγάπη ἔχεις
 ἀκόμα ἡ τραχύτης. Ὑ-
 πέριστος πού εἶνε πεί-
 νω χάδι. Εἶμαι γυναίκα
 τῆς. Μὲ συγκινεῖ καὶ ὑ-
 γθὰ μὲ καταλάβεις ὁ-

ἰν' ὅσον πολὺ καλά. Ἐχει
 οὐ γὰρ ν' ἀφυπνισθῇ ἡ
 καταχειρίσας. Θέρεις
 χωρικῆς ποῦ τὸ εἶχε
 ποῦσε ὁ ἄνδρας της;
 οὐ βροῖζει τὸ παράπονο
 ἄ: «Δὲν μ' ἔξαιρε οὔτε

ἀγαπήσει μου. Τὰ σὺν
 μου μετὰ τῆς ἀφύκης καὶ
 θέλουν νὰ ζήσουν καὶ
 ἐν νυκτὶ περὶ ἡ καρ-
 παδὲς, θέλουν περὶ
 εἶνε δυσπρόσιτο τὸ μυστή-
 ριον γὰρ νὰ φάσων
 ὁ ἀνθρώπος τὸν ἀν-
 100%, ἀγωνιστὴ γεμῶ-
 νος. Ἄλλοτε λι-
 ποτενίσαντες χωρίστρα.
 ἡμεῖς ὑπὸ νυκτὶ. Ὁ
 ὅτις ὅλοιο λόγοις πε-
 ρὶ τὸν κόσμον καὶ τὴν γῆν.

ομηροειδὲς Ρωμαῖος δὲν
ια τῆς Ἰουλιέττας. Τὰ
θεοί. Κι' ἀναζητεῖ τὴν
ὄμβες καὶ τοὺς τάφους.
): Ναι, βέβαια... (Τι-

... Που πηγαίνεις;
... (καυστικά) : Πάω να πά-
... Κι' άλλο(μονο στη μον-
... αγαπήσω παραφύρως.
!....

— Θ' ἀνάψης τρίτος; Ἡ μήπως εἶσαι προληπτικός

ὁππότε πιά...

17ον
Η 'Αλμπιν δεν την ανέλεψε. Με πορετώδη ταχύτητα, μ' ανυπομονησία έσκαβε το χώμα. "Έξασα τραβήξει απ' την τρύπα που είχε ανοίξει το πορτοφόλι του μαρκησιού Γκασπάρ, το οποίο είχε κρύψει εκεί μετά το έγκλημα.

Και τώρα; Τι έπρεπε να κάνει; Ν' αφήσει την 'Αλμπιν να εξοφανεί έως το πορτοφόλι; Ποιος θα την πίστευε πλέον αν διηγείτο την επομένη το περιστατικό της ύπνοδασίας; "Οχι, όχι, έπρεπε να έμεινε. Όλα όσα έγιναν τη νύχτα αυτή ήταν θέλημα Θεού, για να αποκαλυφθεί επί τέλους η ένοχος.

Η 'Αλμπιν δεν την ανέλεψε. Με πορετώδη ταχύτητα, μ' ανυπομονησία έσκαβε το χώμα. "Έξασα τραβήξει απ' την τρύπα που είχε ανοίξει το πορτοφόλι του μαρκησιού Γκασπάρ, το οποίο είχε κρύψει εκεί μετά το έγκλημα.

Η 'Αλμπιν δεν την ανέλεψε. Με πορετώδη ταχύτητα, μ' ανυπομονησία έσκαβε το χώμα. "Έξασα τραβήξει απ' την τρύπα που είχε ανοίξει το πορτοφόλι του μαρκησιού Γκασπάρ, το οποίο είχε κρύψει εκεί μετά το έγκλημα.

Η 'Αλμπιν δεν την ανέλεψε. Με πορετώδη ταχύτητα, μ' ανυπομονησία έσκαβε το χώμα. "Έξασα τραβήξει απ' την τρύπα που είχε ανοίξει το πορτοφόλι του μαρκησιού Γκασπάρ, το οποίο είχε κρύψει εκεί μετά το έγκλημα.

Η 'Αλμπιν δεν την ανέλεψε. Με πορετώδη ταχύτητα, μ' ανυπομονησία έσκαβε το χώμα. "Έξασα τραβήξει απ' την τρύπα που είχε ανοίξει το πορτοφόλι του μαρκησιού Γκασπάρ, το οποίο είχε κρύψει εκεί μετά το έγκλημα.

Η 'Αλμπιν δεν την ανέλεψε. Με πορετώδη ταχύτητα, μ' ανυπομονησία έσκαβε το χώμα. "Έξασα τραβήξει απ' την τρύπα που είχε ανοίξει το πορτοφόλι του μαρκησιού Γκασπάρ, το οποίο είχε κρύψει εκεί μετά το έγκλημα.

Η 'Αλμπιν δεν την ανέλεψε. Με πορετώδη ταχύτητα, μ' ανυπομονησία έσκαβε το χώμα. "Έξασα τραβήξει απ' την τρύπα που είχε ανοίξει το πορτοφόλι του μαρκησιού Γκασπάρ, το οποίο είχε κρύψει εκεί μετά το έγκλημα.

να έγκλημα, δολοφονήσατε έναν άνθρωπο και πρέπει να δώσετε λόγο στη δικαιοσύνη.
Ναι, κυρία, είμαι ένοχος... Αν ξέρατε όμως, "Ημουν ένα άδικο κορίτσι κι ο μαρκησιός με κατέστρεψε, μου φέρθηκε σκληρά, απάνθρωπα.
—Κι' έπρεπε να τον σκοτώσετε;
—Ω, κυρία, δεν είχα σκοπό να τον σκοτώσω, δεν του έκανα κανένα κακό. Ζήτησα να εξηγηθώ μαζί του. Τον παροκάλισα, τον ικέτευα γονατιστή, με τα δάκρυα στα μάτια, μ'α δεν θέλησε ν' ακούσει τίποτε. Μου φέρθηκε σκληρά, ενώ εγώ δεν ζητούσα τίποτα για τον εαυτό μου. Μόνον για το παιδί του, το παιδί μας, ενδιαφερόμουν... για το μέλλον του, για την εδύχια του...
Η φωνή της κόπηκε.
Σταμάτησε μιά στιγμή και κατόπιν συνέχισε:
—Πρέπει να με πιστέψετε, κυρία. "Ενώ εγώ τον παρακαλούσα, συντριμμένη από το κακό που μου είχε κάνει, αυτός μ' άκουε αδιάφορα, με περιφρόνησι. Νέμισε πως δάκρυα διορθώνονται με το χρήμα, το χρήμα που σάπισε κάτω από τη γη και το πέταξε πρό όλγιου με το πορτοφόλι. Η διαγωγή του αυτή μ' έκανε άνω-κάτω, με τύφλωσε, με παρέσυρε στο έγκλημα. Κάθε γυναίκα το ίδιο θακανε στη θέση μου.
—Κάνετε λάθος. Δεν έγκληματούν έτσι εύκολα οι γυναίκες. Οι δικαιοσύνιες σας δεν είναι άρκετες. "Εχω υποχρέωση απέναντι του Θεού και των ανθρώπων να σας παραδώσω στη δικαιοσύνη.
—Δεν θα το κάμει, κυρία.
—Δεν θα το κάμω; Και τι θα μ' εμποδίση λοιπόν;
—Η αγάπη σας για την κόρη σας. Η 'Αντριέν αγαπά τον Πάω. Κι' η αποκάλυψη αυτού του μυστικού θα την πληγώσει, θα γίνει αιτία της δυστυχίας της.
—Κάνετε λάθος, κυρία. Τίποτε δεν μπορεί να μ' εμποδίση. Πρέπει να μιλήσω και θα μιλήσω.
—Είσαστε πολύ σκληρή, κυρία.
—Έτσι λέτε; Και το λέτε εις αυτό που είχατε τη σκληρότητα, την απάνθρωπια να σκοτώσατε έναν άνθρωπο, τον άνθρωπο που υφίξατε στην αγκαλιά σας, τον πατέρα του παιδιού σας; Ξεχνάτε το έγκλημά σας;
Η 'Αλμπιν την κούταξε σιωπηλή. Δεν είχε πια δύναμη να μιλήσει.
Η Ματθίλδη την άφησε απότομα κι' έφυγε. Δεν είχε πια καιρό να γυρίσει στον πύργο και να συναντήσει τον Πάω. "Επιφυλάχθηκε να τον δει την επομένη.
Συντριμμένη, αναστατή, με την καρδιά βαριά κι' 'Αλμπιν γυρίσει στον πύργο. Κλεισμένη στο δωμάτιό της κι' αναλύθηκε σε δάκρυα. Μόνον ο Θεός θα μπορούσε πλέον να την σώσει. Η αγωνία της δεν είχε όρια. Ξαγρόνησε όλη τη νύχτα, στριφογυρίζοντας στο κρεβάτι της σαν κολασμένη.

Η Ματθίλδη την άφησε απότομα κι' έφυγε. Δεν είχε πια καιρό να γυρίσει στον πύργο και να συναντήσει τον Πάω. "Επιφυλάχθηκε να τον δει την επομένη.

Η Ματθίλδη την άφησε απότομα κι' έφυγε. Δεν είχε πια καιρό να γυρίσει στον πύργο και να συναντήσει τον Πάω. "Επιφυλάχθηκε να τον δει την επομένη.

Η Ματθίλδη την άφησε απότομα κι' έφυγε. Δεν είχε πια καιρό να γυρίσει στον πύργο και να συναντήσει τον Πάω. "Επιφυλάχθηκε να τον δει την επομένη.

Η Ματθίλδη την άφησε απότομα κι' έφυγε. Δεν είχε πια καιρό να γυρίσει στον πύργο και να συναντήσει τον Πάω. "Επιφυλάχθηκε να τον δει την επομένη.

Η Ματθίλδη την άφησε απότομα κι' έφυγε. Δεν είχε πια καιρό να γυρίσει στον πύργο και να συναντήσει τον Πάω. "Επιφυλάχθηκε να τον δει την επομένη.

Η Ματθίλδη την άφησε απότομα κι' έφυγε. Δεν είχε πια καιρό να γυρίσει στον πύργο και να συναντήσει τον Πάω. "Επιφυλάχθηκε να τον δει την επομένη.

Η Ματθίλδη την άφησε απότομα κι' έφυγε. Δεν είχε πια καιρό να γυρίσει στον πύργο και να συναντήσει τον Πάω. "Επιφυλάχθηκε να τον δει την επομένη.

Η Ματθίλδη την άφησε απότομα κι' έφυγε. Δεν είχε πια καιρό να γυρίσει στον πύργο και να συναντήσει τον Πάω. "Επιφυλάχθηκε να τον δει την επομένη.

Η Ματθίλδη την άφησε απότομα κι' έφυγε. Δεν είχε πια καιρό να γυρίσει στον πύργο και να συναντήσει τον Πάω. "Επιφυλάχθηκε να τον δει την επομένη.

—Σας άκουω, κυρία, της είπε.
"Αργά, με φωνή επίσημη, η μητέρα της 'Αντριέν άρχισε να του διηγείται τα άποροπα και δραματικά γεγονότα της προηγούμενης νύχτας. Ο Πάω την άκουγε χωρίς να μιλήσει, χωρίς νύχνη το κουράγιο να την διακόψει. "Εκείνο που αλσάνονταν αυτή τη στιγμή ήταν ανώτερο κάθε περιγραφής. Το μαρτύριό του δεν είχε όρια.
"Ωστε εκείνο που είχε υποψιασθή ήταν αλήθεια. Η δολοφονία του μαρκησιού ήταν η 'Αλμπιν, η 'Αλμπιν δεν ήταν τροφός του, ήταν μητέρα του.
Η σκέψη αυτή τον έκανε να λιγυγιά.
"Όταν τελείωσε η Ματθίλδη, του είπε:
—Και τώρα αποφασίστε σεις, κύριε, τι πρέπει να γίνει. Λυπούμαι πολύ που έγινε αίτια να λυπηθείτε. Μά έπρεπε να γνωσθή η αλήθεια.
—Ευχαριστώ, κυρία, της απάντησε ο Πάω. Σας παρακαλώ δώστε μου μια μικρή προεσμία για να σκεφθώ.
—Ευχαριστώ, απάντησε η Ματθίλδη. Ως περιμένω ειδήσεις σας.
"Όταν ο Πάω έμεινε μόνος σαριάσθηκε σ' ένα κάθισμα συντριμμένο, ανθρώπινο έρειπιο. "Όλα του τα δνείρα κατέρρεαν. Η 'Αλμπιν ήταν μητέρα του. Και την μητέρα του, που τόσο ποθύσε να την γνωρίσει, να την σφιχτεί στην αγκαλιά του, τώρα που έμαθε την αλήθεια δεν μπορούσε να τρέξει κοντά της. Η μητέρα του ήταν μια δολοφόνος!... Είχε βάψει τα χέρια της στο αίμα!...
Ναι, αλλοίμονο, όλα κατέρρεαν. Δεν μπορούσε να γίνει σύζυγος της 'Αντριέν. Δεν του έμενε πια παρά να βάλει τέλος στη ζωή του. Δεν ήθελε να δει τη μητέρα του και να εξηγηθεί μαζί της. Δεν είχε το κουράγιο να την παραδώσει στη δικαιοσύνη. "Οχι, όχι, ποτέ. Θα πληρώσει αυτός τώρα για το σφάλμα και το έγκλημα της μητέρας του.
—Πρέπει να πεθάνω!... ψιθύρισε. Η ζωή δεν έχει πια καμιά χάρη για μένα. "Ετσι θα σώσω τη μητέρα μου από τη δικαιοσύνη. Μετά το θάνατό μου η μητέρα της 'Αντριέν δεν θα βελήσει να την καταδικώση. Θα είναι άρκετα σκληρή τιμωρία γι' αυτήν η αυτοκτονία του παιδιού της.

Δεν ήθελε ωστόσο να πεθάνει πριν δει για τελευταία φορά την 'Αντριέν και εξηγήσει μαζί της. Είχε την υποχρέωση να της άρει την καρδιά του. Τι έφταιγε η 'Αντριέν για ότι συνέβαινε;
Κάλεσε άμέσως έναν έμπιστό του υπηρέτη και του άνωσε να ειδοποιήσει τη νέα ότι ήταν έπειθυρσα ανάγκη να την δει.
"Όταν ο υπηρέτης έφυγε, ο Πάω κατέθηκε στον κήπο.

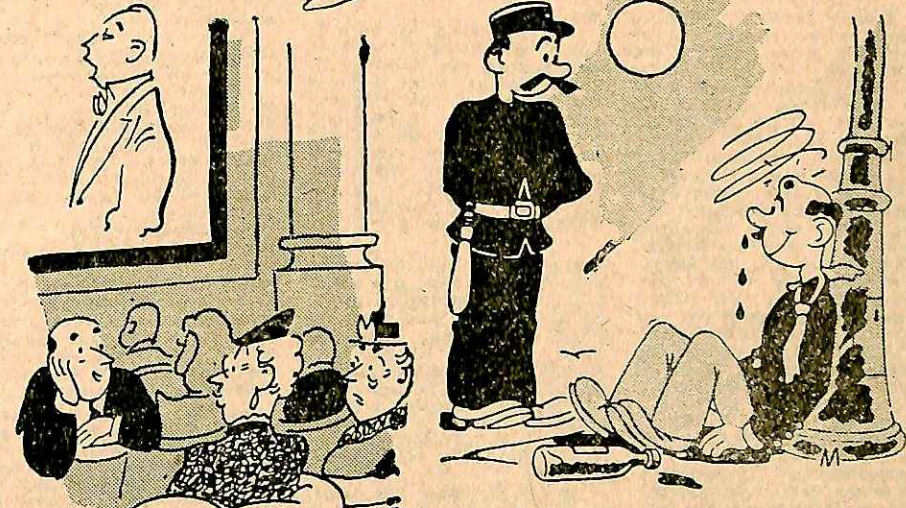
Δεν ήθελε να συναντήσει τη μητέρα του. "Ως, τόσο άρχισε να νοιώθει γι' αυτή κάποια συμπόνοια. Ποιος έφταιε υπό ποιες συνθήκες βρέθηκε και διέπραξε το έγκλημά της. Δεν μπορούσε εξ' άλλου να ξεχάσει τις δυσίες της γι' αυτόν, τη μενάλη της λατρείας. Κι' όμως έτσι που ήρθαν τα πράγματα έπρεπε να πληρώσει λάποιος. Και το εξλαστήριο θύμα θα ήταν αυτός.

Μισή ώρα πέρασε.
"Άκουσε έξαφνα την πόρτα του κήπου ν' ανοίγει.
"Ήταν ο υπηρέτης που είχε στείλει στην 'Αντριέν.
—Η δεσποινίς έρχεται σε λίγο, κύριε, τον πληροφορήθηκε.
Πραγματικά, έπειτα από λίγα λεπτά έφτασε η 'Αντριέν.
"Ήταν εξαιρετικά ανήσυχη.
—Έτρεξε κοντά του, πήρε τα χέρια του μέσστα δικά της και τον ρώτησε:
—Τι συμβαίνει, αγαπητέ μου Πάω;
Πρόσεξε συγχρόνως την έκφραση του προσώπου του, τον πόνο και την άγonyια που ζωγραφίζονταν σ' αυτό και γεμάτη αγωνία πλέον του φώναξε:
—Πάω, τι έχεις; Γιατί μ' εκάλειες δώδ; Τι σου συμβαίνει, αγαπημένε μου; Μιλήσε μου.
"Ο Πάω την παρέσυρε σ' ένα απόμερο κίσκι του πάρκου. Κάθησε πλάι της και της είπε:
—'Αντριέν, έχω να σου πω πολλά. Πρέπει να μ' ακούσεις με προσοχή, αγάπη μου.
—Αργά, με φωνή λυπημένη, ο Πάω της διηγήθηκε τη δραματική ιστορία της μητέρας του. Η 'Αντριέν είχε συγκινηθεί εξαιρετικά, έννοιζι να έκδικη. "Απ' τη στιγμή που άνακάλυψε το μυστικό της μητέρας του ανυπομονεί ν' αποκαλύψει τα πάντα.
—Δεν θα το κάμω, Πάω.
—Θα το κάμω. Με βεβαίωσε γι' αυτό. Μηδ' έδωσε λίγο προεσμία για να μιλήσω με τη μητέρα μου. Κατόπιν θα τρέξει να την καταγγείλει ως δολοφόνου του μαρκησιού Γκασπάρ.
—Έπειτα από τόσα χρόνια, Πάω, η πράξις της μητέρας σου θαχη παραγραφεί. Αυτό πρέπει να το ξέρεις. Είσαι δικηγόρος.
—Τι σημαίνει; Λησμονείς τη δικαιοσύνη των ανθρώπων;
—Και τι σκέπτεσαι να κάμεις, αγαπημένη μου; Είπες τη μητέρα σου;
—"Οχι, δεν έχω το κουράγιο.
—Έπρεπε να μιλήσεις μαζί της.
—Αδύνατον. Κι' έπειτα ποιά το όφελος; Στην περίπτωση αυτή η τραγωδία μου είναι δι-

πλή. Χάνω τη μητέρα μου και σένα, 'Αντριέν!...
—Μην το ξαναπεις, αυτό, Πάω.
—Και όμως... Η μητέρα σου δεν θα δεχθή να κάμη γαμπρό της έναν νόθο, το γιού μιάς δολοφόνου. Γι' αυτό ξέρω τί μου μένει να κάμω...
—Τι έννοιεις, Πάω;
—Θα το μάθεις, 'Αντριέν. Πάντως είχα καθήκον να σε καλέσω και να εξηγηθώ μαζί σου. "Ω, αγαπημένη μου, αν ήξερες πόσο είμαι δυστυχισμένος!...
Η 'Αντριέν τον αγκάλιασε με λατρεία.
—Μη μιλάς έτσι, Πάω. Μη πληγώνεις τη φτωχή μου καρδιά. Πρέπει να είσαι ψύχραιμος. Τίποτε δεν θα μπορούσε να μ'ας χωρίσει, τίποτε δεν θα καταστρέψει την εδύχια μας. Πρέπει να έχεις έμπιστοσύνη σε μένα, Πάω, και συγχρόνως να μη χάνεις το θάρρος σου. Τι φταίει εμείς για ένα έγκλημα που έγινε πρό τόσαν ετών; Τι εύθυνασαι σ'α για τις πράξεις της μητέρας σου; Είσαι και σ'α ένα θύμα, Πάω. Θα γίνεις σύζυγος μου οτιδήποτε κι' αν συμβεί.
"Ο Πάω την άκουγε με συγκίνηση.
Πώς να της φανερώσει το μυστικό του; Πώς να της πει την τρομερή απόφαση που είχε πάρει; Κι' ενώ η 'Αντριέν μιλούσε με τόσο πάθος σκεπτόταν: "Φτωχή 'Αντριέν!... 'Αγαπημένη μου!... "Αν ήξερες τι πρόκειται να συμβεί... Συγχώρησέ με, λατρεία μου, για το μεγάλο πόνο που θα σε κάμω να δοκιμάσης.
Βέβαιη η 'Αντριέν ότι είχε μεταπίσει τον Πάω έτοιμάσθηκε να φύγει.
—Σύμφωνοι λοιπόν, του είπε. Δεν θ' αφήσεις τη λυπή και την απελπισία να σε παρασυρρί. Βασίσου σε μένα. Κι' εγώ βασίζομαι σε σένα, καλέ μου Πάω.
"Έφτασε η στιγμή να χωρισούν.
Η αγωνία του Πάω ήταν απεριγγραπτή. Τα μάτια του βοούρκωσαν.
Την έσφιξε στην αγκαλιά του και τη γέμιζε φιλή. Τη φιλούσε για τελευταία φορά. Δεν θα την ξανάβλεπε πλέον. Κι' αυτή δεν θα τον ξαναβλέψει παρά μόνον νεκρό.
"Όταν έφθασαν στην είσοδο του πάρκου η 'Αντριέν τον ρώτησε:
—Πότε θέλεις να ξαναβδωθούμε, Πάω;
"Ο νέος σάστισε.
—Να με ξαναβδής;...
—Μά ναι, πρέπει να σε ξαναβδω, πρέπει να βλέπωαστε καθημερινά.
—Φυσικά. "Έχεις δίκιο, απάντησε ο Πάω.
—Αύριο το απόγευμα; ρώτησε η 'Αντριέν.
—Ναι, αύριο το απόγευμα, απάντησε ο Πάω μηχανικά κι' η φωνή του έτρεψε.
"Ο Πάω στάθηκε και την κούταξε λυπημένος ως πού χάθηκε στη στροφή του δρόμου.

Η 'Αντριέν έφτασε σπίτι της με την απόφαση να μιλήσει άμέσως στη μητέρα της. "Ενώ όμως σκεπτόταν τί θα της έλεγε, η σκέψις της πέταξε ξαφνικά στον Πάω. Η καρδιά της σφιχθηκε. Γιατί την έσφιγγε έτσι στην αγκαλιά του όταν θα χωρίζαν; Γιατί είχαν βοούρκωσι τα μάτια του;
"Μια τρομερή ανησυχία την έπιασε. Κι' άλλαξε άμέσως γνώμη. "Οχι, δεν θα μιλούσε τώρα στη μητέρα της. Είχε καιρό γι' αυτό. Τώρα έπρεπε να γυρίσει γρήγορα στον πύργο. 'Ανησυχούσε απεριγραπτά. Δεν τη χωρούσε ο τόπος.
—Τι άπορεύεσαι πού είμαι! ψιθύριζε. "Επρεπε να το καταλάβω άμέσως. Κάτι τρομερό πρόκειται να συμβεί. "Ήταν τόσο αλλόκοτη η όψη του Πάω! Θεέ μου, άς προφτάσω γρήγορα!...
Τη στιγμή αυτή ακούστηκε η φωνή της μητέρας της:
—'Αντριέν!
"Η νέα κοντοστάθηκε διστακτική.
Δεν έννοιωσε να χάσει λεπτό. "Ήταν η πρώτη φορά που φερνονταν έτσι. Προσποήθηκε πώς δεν άκουσε και βγήκε σιγά από το δωμάτιο. Κατέβηκε τις σκάλες και γρήγορα-γρήγορα βγήκε στο δρόμο. "Έτρεχε τώρα σαν να την κυνηγούσαν.
"Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά, άνεινε με δυσκολία, πνιγνταν.
Σε λίγο έφτασε μπρος στον πύργο. Η άνησυχία της λιγότευσε.
"Όλα εκεί ήταν ήσυχα. Είχε φτάσει λοιπόν εγκαίρως κι' ευχαρίστησε το Θεό γι' αυτό. Μήκε κατόπιν στο πάρκο και ρώτησε τον κηπουρό:
—Είνε επάνω ο κ. Πάω;
—Μάλιστα, δεσποινίς, της απάντησε εκείνος. Χωρίς να χάσει καιρό ανέβηκε τρέχοντας τις σκάλες κι' έτρεξε στο δωμάτιο του Πάω, τον βρήκε να βηματίζει πάνω-κάτω.
"Ο νέος εξαφνιάστηκε.
—'Αντριέν!
—Σο έδω; Γιατί γύρισες;
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Η ξένη Γεωγραφία

ΕΒΕΛΕΠΑ ΔΙΠΛΗ ΤΗΝ ΚΟΛΩΝΑ, ΚΥΡΙΕ ΑΣΤΟΥΦΛΑΚΑ ΚΑΙ ΠΗΓΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΣΗ!

Μόδας

Κι' εδώ, Ευτέρπη, είναι το γραφείο του άνδρός μου!

Θρύλοι και παραδόσεις

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΤΡΟΒΑΔΟΥΡΟΥ

Ένας ταξιδευτής έφθασε εκείνο το άπριλιότικο πρωινό στην πόλη Κερσύ. Θέλησε να προσεγγίσει από μπήκε στην εκκλησία. Στάθηκε εκεί πίσω από ένα στόλο, κάρφωσε τα μάτια του σ' ένα ανθοστόλι, σμένο άγαλμα της Παναγίας κι έπρεπε σ' οτοχασμούς...
"Η ψυχή του πετούσε μακριά...
"Ο ταξιδευτής αυτός ήταν ο έκαυτος τροβαδούρος "Έντ, που τα τραγούδια του είχαν γοητεύσει τα κορίτσια που διψούσαν θερμά έρωτικά λόγια.
"Αέσφια έκει που ο "Έντ προσεγγόταν, μια σκιά δόρυσε έπεσε από κοντά του και γονάτισε μπροστά στην Παναγία. Δεν πρόλαβε να της δει καλά το πρόσωπο ο "Έντ. "Η καρδιά του όμως ταράχτηκε πολύ στο πέρασμα της γυναίκας αυτής. "Κι όσο έμενε γονατισμένος εύλαχνα έπρεπε στο άγαλμα της Παναγίας, ο "Έντ συγκρατούσε και την άναστητή του άκουσα για να μη της τάραιη τη θρησκευτική της κατανύξη.

Τέλος η γυναίκα σηκώθηκε να φύγει. "Ο "Έντ έμεινε τότε να δει την άγγελική της όμορφιά. Έχει άμυγδαλή από τη λάμψη της άγνότητας και της καλωσύνης που σκρπίζαν τα χαρακτηριστικά της.
"Η ώρα κυρία χωρίς να τον προσέει βγήκε από την εκκλησία με βιάσιμα άργό, με μάτια χαμηλωμένα.
"Ο τροβαδούρος ένοιωσε την καρδιά του να χτυπά δυνατά για τη γυναίκα αυτή. Τον τραβούσε η έξωτική όμορφιά της.

Σαν μαγνητισμένος την άκολούθησε και την είδε να μπαίνει σ' έναν πυργο που βοισκόταν κοντά στην εκκλησία. Λίγο πιο πέρα ήταν ένα πανδοχείο κι ο τροβαδούρος κατέλασε εκεί. "Από την πρώτη ήμερα ρώτησε ποιά ήταν η πεντάμορφη άρραγίστα που έμενε σ' αυτόν τον πυργο.

"Ετσι έμαθε ότι η γυναίκα που τόσο τον είχε γοητεύσει ήταν η "Ερμενγάρδη. "Η τυρωδέσποινα αυτή είχε ένα μικρό άγοράκι. "Από τότε έλεγαν Ραβμόνδο, "Ο άνδρας της πολέμου από δυό χρόνια στην Παλαιστίνη με τους Σαυαοφύρους για να έλευθέρωνουν τους "Αγιούς Τόπους.

Οι πληροφορίες αυτές ήταν άρκετες για τον "Έντ.

"Από την ήμερα αυτή άρχισε να γράφει για την ώρα πυρωδέσποινα τρελλά έρωτικά τραγούδια, χωρίς να φανερώνη σε κανένα το ιερό αίσθημα που φλόγιζε την καρδιά.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

... "Η θαυόπλουτη βεντέτα του κινηματογράφου έμερωμένο κροκέοι. "Επ' όσον αφορά τον 5.000 δολαρίων έναν έ...
... Τα ποινικά 5 είναι άγλαστα 375 άγλαστα έκ...
... Τον άναστητή ζουν 6 χρόνια το πολύ και προάσθ...
... Τον άναστητή ζουν 6 χρόνια το πολύ και προάσθ...
... Αυτό είναι βέβαια παράξενο, αλλά είναι πάντως άπολύ...
... "Ο άετός ζει 100 με 120 χρόνια και το γεράκι 150...

... Τά άρακτικά αυτά άρνεα ζουν περισσότερα χρό...
... Τά μικρότερα μοναχάκια ζουν...
... Τά άκαλότερα μοναχάκια ζουν...
... Τά άκαλότερα μοναχάκια ζουν...
... Τά άκαλότερα μοναχάκια ζουν...
... Τά άκαλότερα μοναχάκια ζουν...
... Τά άκαλότερα μοναχάκια ζουν...
... Τά άκαλότερα μοναχάκια ζουν...
... Τά άκαλότερα μοναχάκια ζουν...
... Τά άκαλότερα μοναχάκια ζουν...

Το άνοιγμα της μύτης

Προάγγελος σοβαρωτάτων άσθενειών

Σε παλιότερες έποχές το "άνοιγμα" της μύτης, ή "έπίστασις", όπως καλείται έπιστημονικά, ήταν ένα φαινόμενο πολύ συχνό. "Αλλά και σήμερα είναι πολλοί οι άνθρωποι που υποφέρουν από αυτή τη μικρή άνοχή. Το κακό είναι ότι δεν της άποδίδουμε όση θά έπρεπε σημασία, γιατί οι μικρές άνοχες στανώσεις που τρέχουν από τη μύτη είναι συνήθετα ένας προάγγελος σοβαρών άλλοιώσεων του άρραγισμού, και προειδοποιεί για μελλοντικές άσθενείες, που συμβαίνει κάποτε ή έκάθλωσε τους να γίνεται έπειτα από πολλά χρόνια.

Γι' αυτό δεν είναι σωστό να παραμελούμε τη μικρή αυτή πάση, που άν την προσέχουμε έγκαιρα, μπορούμε να προλάβουμε άλλες πολύ μεγαλύτερες.

Το "άνοιγμα" της μύτης είναι μια προειδοποίηση ότι πρέπει να απευθυνθούμε να εξετάσουμε την καρδιά, τις άρτηριες και την άρτηριακή μας πίεση. "Η παλιά λαϊκή σοφία λέει πως το μάτωμα της μύτης είναι ώφελίμο, γιατί καθαρίζει και ζωηρεύει τον άρραγισμό. Αυτό είναι σωστό βέβαια, γιατί προλαμβάνει κάποτε σοβαρότερες πάθησεις όπως είναι η έγκεφαλική αιμορραγία, ή έγκεφαλική συμφορία ή η παράλυσις.

"Αλλά, σε κάθε περίπτωση, το "άνοιγμα" της μύτης είναι ένα δυσάρεστο και άνησυχαστικό σύμπτωμα. Γιατί φανερώνει πάντοτε πως η κυκλοφορία του αίματος γίνεται έλαττωματικά μέσα στον άρραγισμό.

Αυτό συμβαίνει στους πληθωρικούς τύπους, που το πλεονάζον αίμα ζητάει να βρει μια διέξοδο για να βγει. "Αλλά έπίσης και στους άδυνάτους και τους εξασθενημένους όπως σε πολλές νέες που πάσχουν από αναιμία και χλωμόση. Το "άνοιγμα" της μύτης σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι μια άσφαλής ένδειξη της μενάλης και έπιπιδύνου έλας άδυναμίας του άρραγισμού των.

Το "άνοιγμα" της μύτης παρουσιάζει άποία έπίσημη και σε περιπτώσεις παθήσεων του ήπατος ή των νεφρών. Σχηματίζεται όπλοδή σ' αυτά τα άρραγισμούς ένα είδος φράγματος, που παρομποδίζει την κανονική κυκλοφορία του αίματος και το κάνει να έραση μεγάλη πίεση πάνω στα τοιχώματα των άρτηριών, έπιφέρει όπλοδή για να μεταχειρισθούμε μια πολύ συνήθη ένση έκφορη στην έποχή μας, άσθενή της άρτηριακής πίεσης.

"Η πίεση αυτή είναι έντονη στην μικρή άρτηρία, που σκληραίνει, ένα είδος σκλήρυνσης ή σκλήρωσης. Αυτά τα άρτηριακά σπασμούς τότε και προκαλούν την ένση. "Η άρραγιστική της προέχει ν' άναστήσει, όμως, όπως έξηγησαμε στο ήπαρ ή στα νεφρά.

"Η έπίστασις άποτελεί έπίσης ένα από τα πρώτα συμπτώματα - το πρώτιστον ίσως - του καρκίνου του ήπατος.

Παρετήρηθη, έξ άλλου, ότι πολλοί από έκείνους που προσβάλλονται από τυφοειδή πυρετό υποφέρουν μερικές ήμερες προτού από σπινός και έξαιρέσεις άσθενείας έπίστασις.

Οι έπίστασεις είναι σοβαρότερες σε περιπτώσεις αιμορροϊδών και άπαιτούν κάποτε υγιεινές άμετες ή άφοιρεσι της σπλήνης.

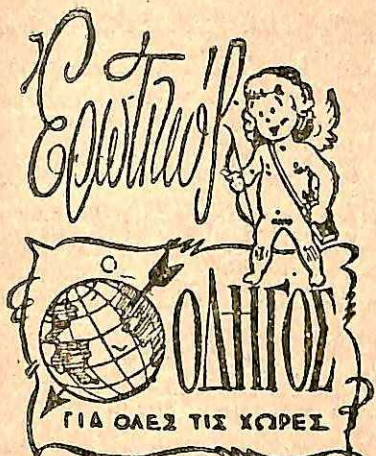
Το άνοιγμα της μύτης είναι έξαιρετικά σπάνιο στα βρέφη. Είναι όμως πολύ συχνό άνοχά ένο κατά την παιδική ήλικία και ίσως κατά κορίτσια, στα όποια παρουσιάζει έξαιρετική έπιση. "Η προειδοποίηση που υάρ κάνει ή έπίστασις, ήπορεί ν' έπείσσει σωτηρία έάν άνασθίητες περιπτώσεις. Γι' αυτό πρέπει να την προσέχουμε πάσι, ούτε να παραγνωρίζουμε την άσία της μικρής αυτής ένοχλήσεως.

Δόκτωρ Ρ. ΝΤΥΒΑΛ

50 χρόνια με βραχί χιμώνα

Κατά τους μετεωρολόγους, έφθασε πιά στο τέλος της μιάς περιόδου 50 έτών, κατά την όποια ο χειμώνας ήταν ήπιώτερος. Και τώρα άρχίζει νέα περίοδος της ίδιας διαρκείας, με χειμώνας άριμώτατους, χιόνια, παγωνιά, κλπ.

Το βέβαιον πάντως είναι ότι ή Νεκρά θάλασσα άλλαξε το άλιόχρονο χρώμα της.

ΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΣΣΕΣ

Οι γυναίκες της "Ανατολής έρεβίζουν πάντα τη φαντασία των Ευρωπαίων, γιατί ν' αυτές είναι οι κατ' έξοχην γυναίκες του έρωτος.

Θά σάς μιλήσω λοιπόν σήμερα για τις φλογερές ή έπισυμπτές αυτές γυναίκες, που έζουν κούρτες ή έ όλες τις άλλες της τέχνης άγάπης.

Κι' άς άρχίσω από τις "Ιουδαίισσες, από τις μυστηριώδεις και γοητευτικές καλλονές, που γνώρισαν στην Κωνσταντινούπολη και στην "Αγκυρα.

Βρισκόμουν λοιπόν, έδω και λίγο καιρό, σ' ένα κοσμοπολίτικο ξενοδοχείο του Πέραν, όταν ένα βράδυ είδα να περνά από μπροστά μου μια έξαιρετικά κομψή γυναίκα, που είχε το όνομα Παριζιάννα.

— Νά μια άρραία έξην! είπα με θουμασμό στο φίλο μου Ταχίρ "Οσμάν, που καθόταν μαζί μου.

"Εκείνος χαμογέλασε και μου άπάντησε: — Μά δεν είναι έξην! Είναι μια Κωνσταντινουπολίτισσα... Είναι ή γυναίκα ενός Τούρκου διπλωματικού ύπαλληλου...

Και μπροστά στη μεγάλη έκπληξή μου, έξασκαλόησε: — Οι σημερινές Τούρκισσες και οι άιτερές οι άριστοκρατίσες δεν έχουν πιά το μυστήριο του χαρμώδους και το θάλητρο της όδολόγησης. Είναι μοντέρνες γυναίκες! Ταξιδεύουν με το άεροπλάνο, χορεύουν τους τελευταίους "Αμερικανικούς χορούς και πίνουν ούισκυ σαν "Αγγλοι άξιωματικοί! Είναι άξιοθαύμαστες!...

"Ομολογώ ότι οι έξηγήσεις αυτές του φίλου μου μ' άπογοήτευσαν. "Ολοι μας γυρεύουμε στην "Ανατολή ένα έρωτικό ρομαντισμό που δίνει σε κάθε άσθηματική περίπτωση ένα μυστηριώδες χαρακτηρισμό. Γι' αυτό οι "μοντέρνες γυναίκες της Τούρκιας δεν μ' ένοησάν διόλου. Θάλασα όμως να ζητήσω μια έρωτική περιπέτεια και ή τύχη με βοήθησε να γνωρίσω μια όμορφη γυναίκα σ' ένα "παρτί" στη βίλλα του φίλου μου Ταχίρ "Οσμάν.

"Η ιστορία μας άρχισε με τον πιο τυφρό τρόπο: με έρωτικές ματιές, με εύχρηστες συνομιλίες, μ' ένα χορό, με μικρές έκμυστηρεύσεις.

Την ίδια άρχή άκριβώς θά είχε ένα τέτοιο είδύλλιο και στο Παρίσι ή στη Μασρίτη.

Νόμιζα λοιπόν ότι και ή συνέχεια θά ήταν άπλη, αλλά σε λίγο κατάλαβα, ή τι τα πράγματα ήταν λιγυρά δύσκολα. "Η Τούρκισσα μου είχε πάσει από σ' έμπα την έρωτική έξομολόγησή κι' έβλεπε μια έλκρικη συγκίνηση. Δεν ήξερε τί θά ή φέρει και έρωτικό παγνύβιο. Γι' αυτήν ο έρωας ήταν μια φλογερή σέση, μια έπαυστασις των αίσθήσεων!...

Μελέωμε σύμφωνα να συναντηθούμε την άλλη ήμερα κρυφά, στο έξοχικό σπίτι μιας φίλης της. "Αλλά την έπομένη ένα βιαστικό και άγωνιώδες τηλεφώνημα άνέβαλε το ραντεβού. "Επειτα έλασα ένα μυστηριώδες γράμμα που μου έξηγησε τους λόγους της άνασθής αυτής. Κατόπιν, άρχα τη νύχτα, ένα άλλο, έπίσης παράξενο τηλεφώνημα μου άφίξε ένα άλλο ραντεβού... Τά πράγματα, καθώς βλέπετε, μπερδεύονται και ή έρωτική περιπέτεια άρχισε να γίνεται μυστηριώδης...

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ «ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΟΥΜΕ» ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΝΟΥΣ;

Ο τεράστιος ρόλος της σωματοτρόπου έρμηνής

Οι γίγαντες κατά τους θρύλους και τις παραδόσεις ήταν όντα προικισμένα μ' άνώτερες ιδιότητες. "Ο λατίνος, μάλιστα, ποίητες Βιργίλιος, βέροντας κάποτε το σκελετό ενός γίγαντος, που είχαν ξεθάψει, έγραψε έναν περίφημο θρήνο για τον έκαυλισμό του άνηρωπίνου γένους, που, κατά τη γνώμη του, είχε γίνει πιά άνικανο να παραγάγει τόσο έπιόλητικά και μεγαλοπρεπή όντα.

"Αλλά ή σερμηνή έπικρι έπιστήμη κατάρθωσε να ξεφύγει απ' αυτές τις ποίητικές υπερβολές, για να μάς έαναφέρη στην πραγματικότητα. Και μας άσάκει ότι οι γίγαντες δεν είναι τίποτε άλλο άρρωστοι. "Οι τελευταίες έρευνες επέτρεψαν μάλιστα την άκριβή διάγνωση και τον έντοπομό της άσθενείας των.

"Η παθολογική αίτια του γιγαντισμού είναι μια μικρή θλάση στο κέντρον του προσέτιου λοβού της υπόφυσης. Δημιουργείται όπλοδή έκει ένας μικρός όγκος, διαμέτρου μερικών χιλιοσπομέτρων, που όνομασθηκε "κόκκος έμμου. Αυτός ο μικροσκοπικός όγκος προκαλεί όλο το κακό. Γιατί ελύνει σε υπερβολικό όποδο την παραγωγή της καλουμένης "σωματοτρόπου" έρμηνής, που έπιταχύνει την ανάπτυξη του σώματος.

"Όπως είναι γνωστόν, ή υπόφυσις ή μυζόδη βρίσκεται στη βάση του έγκεφάλου και άποτελείται από δύο λοβούς, τον πρόστιο και τον όπισθιο. Σύνψων με τη θεωρία του "Αμερικανού κοηνηποτού Μπέρμαν, που έχει αναγνωρίσει σήμερα όμόφωνα από την έπιστήμη, ή ανάπτυξη του προστίου λοβού δημιουργεί τον όριστικό άνδρικό τύπο, που διακρίνεται για το άρμονικό σώμα του και το ίσορροπημένο πνεύμα του. "Αντίθετα, ή ανάπτυξις του όπισθιου λοβού δημιουργεί τον όπλοδο τύπο, που έπηρεάζεται εύκολα και ρέπει στις συνισθεματικές συγκινήσεις.

"Ο γιγαντισμός είναι μια υπερλειτουργία του προστίου λοβού έμφανίζεται έξ συνήθετα στους άνδρες. Στις γυναίκες ή ίδια άρραμη προκαλεί την καλουμένη άκρομεγαλία, όπλοδή μια υπερβολική ανάπτυξη των άκρων (χειρών, ποδών, δακτύλων). "Αντίθετα προς την υπερβολική ανάπτυξη του υπόποιου σώματος, έκείνου που πάσχουν από γιγαντισμό έχουν μικρό έγκέφαλο και ύποτυπες όργανα άναπαργής. Γι' αυτό διακρίνονται για τη διαοντική τους νωρότητα και την έλλειψη αντίδρασης στις διάφορες συγκινήσεις. Συνήθετα, είναι έπίσης άνικανοι να τεκνοποιήσουν. Την ίδια άνικανότητα έχουν και οι γυναίκες που πάσχουν από άκρομεγαλία.

Στο νανισμό συμβαίνει το αντίθετο. "Υάρχει όπλοδή ύπολειτουργία του προστίου λοβού της υπόφυσης, με άμεση συνέπεια την έλλειψη έπαρκούς ποσότητας σωματοτρόπου έρμηνής μέσα στον άρραγισμό, που είναι άπαιρήσιμη για την ανάπτυξη του σώματος.

"Η καλουμένη πρόωρος ανάπτυξις, που είναι τόσο συνήθισμένη κατά την έφηβική ήλικία, είναι συνέπεια υπερλειτουργίας του προστίου λοβού της υπόφυσης. "Αντίθετα, ή σωματική και διαοντική καθυστέρηση πολλών παιδιών όφειλεται σε ύπολειτουργία του ίδιου λοβού.

Στη μια περίπτωση έχουμε υπερπαραγωγή σωματοτρόπου έρμηνής, στην άλλη ύποαγωγή.

"Όλο το μυστικό της δημιουργίας γιγάντων και νάνων βρίσκεται σ' αυτή την όρμηση.

Νεαρά ζώα, στα όποια έγιναν ένέσεις σωματοτρόπου έρμηνής παρουσιάζουν πολύ γέλιωρα όλα τα συμπτώματα του γιγαντισμού. "Ενέσεις σε νάνους και καθυστέρημένα παιδιά έπέτρεψαν έπίσης την κανονική και όμολογ φσιολογική των ανάπτυξη. "Αντίθετα, ή ανάπτυξις έσταμάτησε άμέσως με νεαρά ζώα από τα όποια άφωρξη ο πρόστιος λοβός της υπόφυσης ή προσέκλησε μια θλάση σ' αυτόν, σε τρόπο που να περιορίσει ή παραγωγή σωματοτρόπου έρμηνής.

"Από τη στιγμή αυτή, λοιπόν, ή παραγωγή γιγάντων ή νάνων δεν παρουσιάζει καμιά δύσκολια για την έπιστήμη. Ευτυχώς, ότι κανείς δεν σκέπτεται αυτό το πράγμα, γιατί ο σκοπός της έπιστημονικής έρευνας δεν είναι να νικήσει με τέρατα τη γη.

"Η μελέτη, όμως, του γιγαντισμού και του νανισμού ώδηνος στην έξαιρέσις των μέσων της καταπολέμησης της πρόωρης ανάπτυξεως από το ένα μέρος και της σωματικής και διαοντικής καθυστέρησης από το άλλο. Αυτή ή καθυστέρησης έξασανίζεται όριστικά με την είσαγωγή έπαρκούς ποσότητας σωματοτρόπου έρμηνής μέσα στον άρραγισμό μας. "Η πρόωρος ανάπτυξις σταμάτα έπίσης με την είσαγωγή έπαρκούς ποσότητας γεννητικής έρμηνής.

"Η νεώτερη θεραπευτική έπιτυχάνει έπίσης άξίολογα άποτελέσματα με τη ραδιοθεραπεία. Τέλος, μερικοί "βιολόγοι του νυστεριού" έπείκουν λεπτότατες χειρουργικές έπεμβάσεις πάνω στον άδενά της υπόφυσης, είτε για να έπαυσουν τη λειτουργία του σε περίπτωση καθυστέρησης, είτε για να την περιορίσουν σε περίπτωση πρόωρης ανάπτυξεως.

Δόκτωρ ΚΡΕΑΝΣ

ΠΩΛ ΡΕΝΟΥΑΡ

14ον

—Μη φοβάσαι. Ένα τέτοιο πράγμα δεν με συμφέρει. Νομίζεις πως θα μπορούσε να μείνει μυστική μία τέτοια πράξη; Δεν είναι δυνατόν να παρουσιαστώ στον κόσμο σαν δολοφόνος του θετού γιου μου.

—Έπειτα, πρόσθεσε σε λίγο βλέποντας την αγωνία της ανειδίκτης της, είσαι κι' εσύ στη μέση. Δεν πρόκειται να σε βγάλω από το θρόνο εμένα, εγώ που σε ανέβασα. Όσο σκοπός είναι να γίνουν τα πράγματα, με τάξι. Η μόνη που πρέπει να πράγματι από αυτή την κατάσταση, και να τιμηρηθώ δικαιο, είναι η Χουάν - Φέε.

—Βέβαια, η Χουάν - Φέε, συμφώνησε μ' ένθουσιασμό η πρώτη γυναίκα του αυτοκράτορα.

—Βλέπεις, τώρα με καταλαβαίνεις. Λοιπόν, Σινάν - Κιάγκ, τα βλέπω όλα, τα ξέρω όλα, αλλά κάθομαι με τα χέρια δεμένα, όσο δεν μου φέρνεις την πληροφορία που σου ζητώ. Για το στρατό.

—Τι να κάνω, μητέρα; Κι' η Τέγκ κι' η Λάγκ κατασκοπεύουν νύχτα μέρα, άγρυπνα. Κι' όμως δεν έτυχε ποτέ ν' ακούσουν μία διςωπτική λέξη.

—Τότε πρέπει να κάνουμε ύπομονη. Θα το μάθουμε κι' αυτό. Και την ημέρα που θα το μάθουμε, θα είναι δική μας η νίκη. Κι' η ημέρα εκείνη θα είναι το τέλος της βασιλείας της Χουάν - Φέε.

—Ασπράξαν τα μάτια της αυτοκράτειρας από προκαταβολική ευχарιστία. Και γύρισε στο καλάνι με κοινούργιες έλπίδες, και μίλησε πιο ήπιον στην Τέγκ και στη Λάγκ για να κατασκοπεύουν πιο ένστικτα.

—Εκείσαν τον ύπνο τους σκεδόν αυτές οι δύο γυναίκες. Όταν δεν κατασκοπεύουν κι' οι δύο τους μαζί, η μία κοιμόταν, κι' η άλλη βρισκόταν στο έργο.

Για να τώνουν το ήλιο της Λάγκ, η αυτοκράτειρα της παρήγγειλε μία μέρα, με την ίδια τη Σινάν - Κιάγκ.

—Όταν τελειώσουν αυτές οι άνωμαλίες, η Γεχονάλα θα επιβάλει στον Κθάγκ - Σύ να σε κάνει τρίτη του γυναικά. Κι' αν λείψ η Χουάν - Φέε από τη μέση, θα είσαι στην πραγματικότητα δεύτερη σύζυγος του αυτοκράτορα.

Η μεγάλη στιγμή

Στο σπίτι του Καγκιουβάι οι επαναστάτες συνεδρίαζαν νύχτα κρυφά. Ο Κθάγκ - Σύ, με τη συνθησυχαστική του μετωπείας, σαν άλλος στρατηγός, είχαν έρθει κι' αυτοί, κι' η συζήτηση ήταν ζωρή.

—Λοιπόν, είπε ο αυτοκράτορας, μου φαίνεται πως έσθασε η ώρα, στρατηγέ Γιαν-Κιάγκ, να μου δείξεις την πίστι σου.

—Ο γιγαντόσωμος στρατηγός σκώθηκε και προσκύνει ο αυτοκράτορας.

—Στις προτάσεις σου, βασιλιά μου, σίγουρα τα διατάγματα που υπέγραψα, φρενών. Γι' αυτό, κατά την ώρα που έβω το στρατό σου αύριο, να έλθω με 'Ετσι, χωρίς προειδοποίηση, θα μπει στην φρουρά, θα δείξεις την υπογράφηό μου.

—Ναι, άφεντί μου, είπε μ' ένθουσιασμό ο στρατηγός. Θα γίνω όπως προστάξεις. Αύριο χαράματα, θα ιδής το στρατό μου να μπαίνει στην πόλη.

—Είσαι σίγουρος για τους άνδρες σου; —Με υπακούουν τυφλά. Δεν υπάρχει καλός νέος φόβος. Βρίσκονται έξω από την πόλη, σε ένα προάστειο σε μικρή απόσταση, και περιμένουν τις διαταγές μου. Θα πάω να είμαι τώρα να τους συναντήσω. Πρέπει να είμαι μπροστά στα τέιχη.

—Ακούστε, είπε ο ποιητής Καγκιουβάι. Μου φαίνεται υπερβολική η βία σας. Ο Γιαν-Κιάγκ, δεν θα προφθάσει να έτοιμάσει το στρατό. Δεν πειράζει αν περάσει η αύρινη ημέρα...

—Βέβαια, δεν πειράζει, συμφώνησε ο αυτοκράτορας. Έτοιμάσου με την ησυχία σου, Γιαν-Κιάγκ, κι' έλα αύριο το βράδυ. Καλλίτερα, να ιδούμε στο μετόξυ τους σκοπούς της Γεχονάλα, τώρα που θα πληροφορηθώ τα νεώτερα διατάγματα.

Συμφώνησαν έτσι πως η αύρινη ημέρα έπρεπε να περάσει με άναμνη και έτοιμους.

—Παρακαλώ μονάχα τους θεούς, να μη γίνω κανένα επεισόδιο κι' αντίστροφο ή φρουρά, είπε παραγμένος ο αυτοκράτορας. Η σκέψη πως μπορεί να χτυπηθώ ο στρατός σου με τη φρουρά, στρατηγέ, με παγώνει.

—Δεν θα χτυπηθώ, είπε με πεποίθηση ο Γιαν-Κιάγκ. Θα το ιδής άφεντί μου, όλα θα πάνε καλά.

—Καιρός τώρα να διαλυθούμε, είπε ο αυτοκράτορας.

—Όλοι σκώθηκαν.

—Σταθήτε, φώναξε ο Καγκιουβάι. Η στιν-ιή είναι μεγάλη κι' επίσημη.

—Μπήκαμε στην αποφασιστική φάση της προσπάθειας μας. Πρέπει να ξέρουμε πως είναι δυνατόν να βρεθούμε σε κίνδυνο, κύριο κύριος.

—Είμαστε αποφασισμένοι, φώναξαν οι ύπουργοι του Κθάγκ - Σύ, κι' οι άλλοι επαναστάτες.

—Ορκιστήτε! είπε επίσημα ο ποιητής. Κι' οι όπαδοί του Κθάγκ - Σύ πήραν το σοβαρότερο όρκο. Ορκίστηκαν στα πνεύματα των προγόνων τους πως θα έκτελούσαν πιστά τις διαταγές του αυτοκράτορα, και πως ήταν αποφασισμένοι να θυσιάσουν τη ζωή τους για κατήρι του.

Τότε ο Καγκιουβάι στράφηκε στον στρατηγό Γιαν-Κιάγκ.

—Στρατηγέ, του είπα επίσημα πρόσθεσε εσύ πιο πολύ απ' όλοι μας. Στα χέρια σου βρίσκεται από αυτή τη στιγμή η τύχη της Κίνας και του αυτοκράτορα σου. Ένας διαταγός δικός σου ή αντίθετα, μία μεγαλύτερη βία, μπορούν να φέρουν καταστροφή. Ορκίσου ξεχωριστά πως δεν θα δειλιάσεις, πως δεν θα διατάσεις όταν φθάσ η στιγμή.

—Μά, σὰς ώρκίστηκα, έκανε άνυπόμονα εκείνος. Η στιν-ιή έφθασε, το ξέρω. Αύριο βράδυ θα υπάω στο Πεκίνο.

—Ζήτη ο Κθάγκ - Σύ! φώναξε μ' ένθουσιασμό ο ποιητής.

Και τότε δωματία του σπιτιού αντίλαλσε η χαρούμενη κρυφή.

—Επειτα διαλύθηκαν οι συνωμοτές. Κι' ο αυτοκράτορας γύρισε στο παλάτι.

Και πάλι, δεν υποψιάστηκε πως τα πνεύματα της Λάγκ τον παρακολούθων, που υπέκαμε μεταμορφωμένους. Και πάλι δεν μπόρεσε να φανταστεί πως πίσω από την κεντητή κουρτίνα, άκινητη σαν φάντασμα, τρέμοντας σνίκορμη από άγωνα, στεκόταν ένας ολόκληρος η Τέγκ, και περιμένε ακριβώς αυτή τη στιγμή που θα γύριζε από τη νυκτερινή του μυστηριώδη έξοδο.

Το φοβερό μυστικό

Η Χουάν - Φέε, ξεπλωμένη, ανήσυχη, περίμενε άγρυπνη το σύζυγό της.

ΤΟ ΛΑΚΡΙΝΤΙ ΤΟΥ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑ

Προτροπή

Γάψε, όροσι, να με ζορί—μια κι' έχει άρχισει στο Παρί—Διάσκεψις Ειρήνης, και μη ζητάς, πολυμουσιού, σαν πριν απέναντί μου, έχορά να ξαναγίνης.

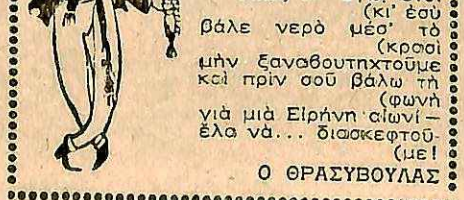
★

Δεν ευπείλτισες, καλέ, από το δράμα του πολέ—παρά καλά και σώνει θέλεις να ξαναπολέ—(μη—και ν' άρχινάσθ στην (στιν-ιή) άστροφάτη το κανόνι.

★

—Όπως κι' εγώ, έτοι (κι' εσύ) βάλε νερό μέσ' το μνή ξαναδοηχτούμε και πριν σου βάλω τη (φωνή) για μία Ειρήνη αιώνι—έλα να... διασκεψώ (με!)

Ο ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑΣ

Οι ώρες της φαινονταν άτέλειωτες. Η ξερε πως η συνεδρίαση αυτή στο σπίτι του πατέρα της ήταν άποφασιστική για την τύχη όλων τους. Ένα κακό προσάισμα τη βασάνιζε.

Και, παράξονα πράγμα, καθώς περίμενε, με την απόφαση να μη κοιμηθώ, ο ύπνος, άθελά της της έκλεισε τα μάτια για λίγα λεπτά της ώρας. Και σ' αυτό το διάστημα, είχε ένα όνειρο, ένα όνειρο που την τρόμαξε.

Είδε πως βρισκόταν σε μία βάρκα μαζί με τον άνδρα της, σ' ένα ποτάμι φουσκωμένο. Η βάρκα κλυδωνιζόταν, κόντευε να βουλιάξει, κι' ο Κθάγκ - Σύ φαινόταν ανίκανος να τη συγκρατήσει.

Αυτή, άπάνω στην αγωνία της, του φώναξε:

—Κύτταξε να σωθής εσύ. Έμένα μη με λογαριάζεις. Έσύ να σωθής.

Μα αυτός της έκανε νοήματα άπελπιμένα, και όλο και βουλιάζε πιο βαθιά.

Σ' αυτή την αγωνία άπάνω ζύπνησε η κοπέλλα.

Ήταν βαθειά μεσάνυχτα. Ένα γλυκό σάς έμπαινε από το άνοιχτό παράθυρο, και από κάποια μακριά άκούγονταν το κλάδημα του άπιδιονιού.

—Τόση γαλήνη! ψιθύρισε, η Χουάν-Φέε, ενώ ο ιδρώτας της άγωνίας στάλαζε στο μετωπό της. Τόση γαλήνη!... Και μέσα στην καρδιά μου, τόση τρικυμία! Τι να σημαίνει άργε-αυτό το όνειρο;

Δεν πρόφτασε να σκεφθώ πολύ, όταν άκουσε τα γνύριμα άγαπημένα βήματα του άνδρός της.

Πετάχτηκε με τρελή χαρά.

—Εσύ είσαι, Κθάγκ - Σύ; —Ναι, γλυκερά μου αγάπη.

—Πώς σε περιμένα άπόψε! Έλα, πές μου νέα.

—Πρώτο να σε φιλήσω... Πήγε κοντά της και τη χάιδεψε στοργικά.

—Μά τί έχεις; Έσύ είσαι κλωμή και τα-ρογμένη, της είπε.

—Είδα ένα όνειρο, Κθάγκ - Σύ και τρόμαξα. Πές μου, πήγαν όλα καλά;

—Όλα περίφημα! —Ήσαν όλοι άδουσε περιμένεις; —Όλοι, γλυκερά μου αγάπη.

—Και τι θα γίνη; —Είνε άνάγνη να τα μαθαίνεις όλα, και ν' άγωνιάς;

—Ω, πές μου, παρακάλεσε η Χουάν - Φέε. Πές μου τα όλα. Όταν ξέρω, άγωνιώς λιγνότερο παρά όταν βρίσκωμαι στο σκοτάδι.

—Θά σου πώ, της άποκριθήκε με στοργικό χαμόγελο ο αυτοκράτορας. Είσαι απ' όλες τις γυναίκες η πιο άξια να τα μαθαίνεις όλα, Λοιπόν, άκου... Δεν πρέπει όμως να σε πιάση άγωνία, και να μη κοιμηθής άπόψε.

—Λέγε μου, άγαπημένε μου.

—Εσκυψε πιο κοντά της ο Κθάγκ - Σύ, και της ψιθύρισε:

—Η άπόφαση πάρθηκε. Κι' αύριο άκόμα θα κάνουμε ύπομονη, όλη την ημέρα. Κι' αύριο βράδυ ο στρατηγός Γιαν-Κιάγκ θα μπει στο Πεκίνο.

—Αύριο βράδυ; Ξεφώνισε η Χουάν - Φέε βραχνά.

—Σουτ! έκανε ο άνδρας της. Φοβάμαι κι' εδω μέσα που στο λέω. Τρέμω. Έχουν κι' οι τοίχοι αυτιά. Καλά πήγαινε ως εδω. Όταν πιά θα έκοιμω εδω μέσα το στρατό, δεν θα φοβάμαι τίποτε.

—Αχ, ανστέναξε η Χουάν - Φέε, δα δώσουν οι θεοί να μη γίνη τίποτε αύριο όλη την ημέρα. Δεν φαντάζεσαι πως φοβάμαι τώρα, καλέ μου.

—Δεν είπαμε πως θα κοιμηθούμε ήσυχοι; τη μάλασε ο αυτοκράτορας γλυκά. Στάσου, να πλαιιάσω κοντά σου κι' άς μη μιλήσουμε πιά γι' αυτό το ζήτημα. Θα τα ξεχάσουμε όλα, με την αγάπη μας.

Πλάγιασε κοντά της, και σε λίγο ο ύπνος κατέβηκε στα βλέφαρά τους. Οι άνάδες τους κενονικές, έδειχναν πως η νεότης τους είχε νικήσει την άνησυχία.

Τότε, πίσω από την κουρτίνα με τα βαρεία κεντηματά, γλυστόνισε μία ακιά: η γιγαντόσωμη Τέγκ. Σκυθοντας όσο μπορούσε πιο πολύ, προχώρησε προς την πόρτα.

Η ύπνητρια που στεκόταν στο διάδρομο, την είδε αλλά δε μίλησε. Είχε άγορασθή η σιωπή της, με πολλά ταξίματα και με πολλές φοβέρες. Αυτή διεκώλυσε πάντα την Τέγκ η τη Λάγκ να μπαίνουν και να κρύβονται στον κοίτανα της δύστυχης Χουάν - Φέε.

Βγήκε από το δωμάτιο όπου κοιμόταν το άνυποπτο ζευγάρι. Κι' έτρεξε σπής κόρης της.

—Λάγκ, είπε λαχενιασμένη η γρη Τέγκ. Αυτή τη φορά, δεν θα πούμε τίποτε στην Σινάν - Κιάγκ. Δεν διακινδυνεύω εγώ τη ζωή μου άπόψε, για να πάρη τα συ-

γκρήτρια ή κουτή αυτή γυναίκα. Έλα, ετοιμάσου! Μόλις χαράξη θα ξεκινήσουμε οι δύο μας για το Βανσουσαν.

Η Γεχονάλα τα μαθαίνει όλα

Παραξευήτηκε η Γεχονάλα όταν είδε την Τέγκ και την κόρη της να μπαίνουν πριν άκόμα χαράξη καλά, στα διαμερίσματα της. Μία ελπίδα φώτισε τα μάτια της.

—Καλωσώριστε! τους φώναξε με χαρά. Τι σάς φέρνει εδω; Χωρίς άλλο κάποια σπουδαία είδησι:

—Μεγάλη αυτοκράτειρα, φώναξε η Τέγκ, με στόμφο. Η είδησι που σου φέρνουμε θα σάς κι' έσένα και την πατρίδα.

—Πως δεν την είπατε στην Σινάν-Κιάγκ; —Κυρά μου, άποκριθήκε η Τέγκ, πού τα πεύνα; η είδησι αυτή, που θα σε σώση πένε να μάς κοιτίη τη ζωή, και σ' έμένα και στην κόρη μου. Γι' αυτό δεν την έμπιστευόμκο ούτε στα αυτιά της πολυχρο-νεμένης μας αυτοκράτειρας.

—Καλά έκανες, είπε η Γεχονάλα, λαχενιασμένη από άνυπομονησία. Άλλά, έλα, λέγε γρήγορα. Τι έμαθες;

—Έλαθα εκείνο που ήθελες να μάθης! —Για το στρατό;

—Ναι, έμαθα ένα φοβερό μυστικό. —Σ' άκούω, Τέγκ.

—Ξέρεις τι σάς χωρίζει από την καταστροφή;

—Η Γεχονάλα άνατρίχισε. —Λέγε γρήγορα, Τέγκ. —Μία μέρα.

—Μία μέρα; Πώς; Έξηγήσου να καταλάδω.

—Αύριο τέτοια ώρα, η έξουσία δεν θα βρίσκεται στα χέρια σου, Γεχονάλα - Τσι. Αύριο τέτοια ώρα, στρατευόμκο φίλικα του Κθάγκ - Σύ θα μπουνη στην πόλη.

Πετάχθηκε όρθη η βασιλομήτωρ. —Είνε σίγουρο αυτό που λές, Τέγκ; —Έχεις άποδείξεις; ρώτησε.

—Άφου ξέρω τόνομα του στρατηγού που πρόκειται να τα φέρη εδω.

—Ποιος είναι; τσίριξε η Γεχονάλα, και τα μάτια της σπληνθήκαν άγρια στις δύο γυναίκες.

—Ο στρατηγός Γιαν-Κιάγκ. —Ο στρατηγός Γιαν-Κιάγκ! —Χλώμιασε η Γεχονάλα - Τσι.

—Είμαστε χαμένοι! βόγγηξε η Λάγκ, πορεξηγώντας το ύφος της βασιλομήτορος.

—Είνε πολύ σωστό αυτό, είπε βραχνά η Γεχονάλα. Ο στρατός του Γιαν-Κιάγκ είναι ο καλύτερος στρατός της αυτοκρατορίας. Λένε πως τον έχει όπλισει με μοντέρνα όπλα.

—Γι' αυτό φοβάμαι κι' εγώ, βασιλίσα μου.

Γέλασε η Γεχονάλα σκληρά. —Κούτες γυναίκες! φώναξε. Τι με κυττάτε τρομαγμένες; Ο κίνδυνος είναι μεγάλος όταν δεν τον ξέρουμε, όταν δεν τον βλέπουμε. Όταν όμως, τον βλέπουμε μπροστά μας, όταν μπορούμε να τον χτυπήσουμε, δεν είναι πια κίνδυνος.

—Τι θα κάνης, κυρά μου; ρώτησε η Λάγκ κλαψιάρικα.

Την κύτταξε με οίκο η αυτοκράτειρα. —Αυτό πια δεν είναι δική σου δουλειά, Λάγκ, της άπάντησε. Τη δουλειά σου ως εδω την έκοιμας περίφημα.

—Ναι, είπα με πάθος η Τέγκ. Άλλά, η αυτοκράτειρά μας μάς υποσέχθηκε κάτι.

—Έννοια σου, γέλασε η Γεχονάλα, τις υποσχέσεις της ξέρει να τις κρατή η αυτοκράτειρα. Λάγκ, μόλις τελειώση αυτή η περιπέτεια, θα γίνης γυναικά του γιου σου.

Εσκυψε η Λάγκ και προσκύνισε βαθειά, κατακόκκινη από ευχαρίστησι.

—Και τώρα, τι προστάξεις; ρώτησε η Τέγκ.

—Τώρα, να γυρίσεις στο παλάτι, και να φαντήε όσο πιο φυσικές μπορείς.

—Τι θέλεις να μάθουμε τώρα; —Απολύτως τίποτε τώρα πια, είπε ειρωνικά η Γεχονάλα. Ο ρόλος σας τελειώσε.

—Μά, πώς... Δεν πρέπει να μάθης;... —Ο ρόλος σας τελειώσε, τους ξανάπε με στόμφο. Τώρα άρχίζει ο δικός μου.

Και με μία κίνηση του χεριού της, τους υπέδειξε πως έπρεπε να φύγουν.

Προσκύνησαν, μάνω και κόρη, βαθειά κι' έφυγαν από το Βανσουσαν, με βήμα φτερωτό, γεμάτες έλπίδα, αλλά και κάποιον άόριστο φόβο.

Η έκτέλεσι των ύπουργών

Σύπνησαν με τα χαράματα ο Κθάγκ-Σύ κι' η Χουάν - Φέε. Άμέσως πετάχτηκε άπό το κρεβάτι του ο αυτοκράτορας. Κύτταξε έξω μακριά από τον κήπο, προς τα βουνά.

—Μέρα υπέρλασηρη! φώναξε με χαρά. Όλα θα πάνε καλά.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια

Λεονάρντα Πανσάρντι, ή «σαπωνοποιός»

Πριν άκείνη σούση η ήχώ της πολύκροτης δίκης του Πετιό, μία άλλη φοβερή μορφή απ' τις φρικαστικότερες που ύπνησαν ποτέ στα εγκληματικά χρονικά, ήλθε να συνταράξη την κοινή γνώμη της 'Ιταλίας κι' ολόκληρου του κόσμου. Είνε η Λεονάρντα Πανσάρντι, ή «σαπωνοποιός» — θα ιδούμε πιο κάτω γιατί την έχουν έπονιμάσει έτσι—που βρίσκεται τώρα κλεισμένη στις Ιταλικές φυλακές, πρόκειται δε ίσως να τελειώση τη ζωή της σε κάποιο φρενοκομείο.

Κατηγορείται ότι σκότωσε τρεις γυναίκες. Εκείνο όμως που προκαλεί τη φήκη, είναι ίσως ο τρόπος με τον οποίο εξαφάνισε τα πτώματα των θυμάτων της, καθώς κι' η διαβολική πανουργία που μεταχειρίστηκε για να τα τρελήσει στα δίχτυα της.

Η σατανική αυτή γυναίκα κατοικούσε από μακριά χρόνια στο Κορρέτζιο της 'Ιταλίας, μαζί με τον άντρα της, δημόσιο υπάλληλο, και με τα τέσσερα παιδιά της. Προκαλούσε πάντα σκόλη και συζητήσεις για την άφρη, πάντα μονομάνια που την έπαινε κάθε τόσο να κη μονομάνια που την έπαινε κάθε τόσο να προσφέρει γλυκίσματα σ' όλο τον κόσμο, για τις δολοφονίες της με τοιγυρίας και χαρτά, τις δολοφονίες της με τη μεγάλη, την παθολογική άγνηση της προς τα παιδιά της.

Είχε ήδη χάσει άλλα 13 παιδιά, νεογνώντα ή σε κάπως μεγαλύτερη ηλικία. Κι' αυτό της έφερε μία παράξονη μελαγχολία.

Τρεις απ' τις στενωμένες φλέγες της ήσαν ή φασουστίνια Σέττι, άνυαντη 73 ετών, η γήρα Φραντζέσκα Σοσά 55 ετών κι' η πρώην τραγουδίστρια Βιρτζίνια Κασιόπο, 60 ετών.

Όλες αυτές ζούσαν μόνες, δίχως συγγενείς, είχαν μία μικρή περιουσία κι' ήσαν για ένα ή άλλο λόγο δυσσερεστημένες απ' την κατάστασι τους. Ξαφνικά, χάθηκαν, η μία μετά την άλλη, απ' το Λεκιόριο του 1939 ως το Νοέμβριο του 1940, χωρίς ν' άφίσουν ίχνη.

Πριν απ' την εξαφάνισή τους, είχαν πη άόριστα ότι σκοπεύαν ν' αλλάξουν διαμονή και τρόπο ζωής. Την ημέρα που είχαν άοσει για την άναχώρησή τους, είχαν έπισκεφθή τη Λεονάρντα.

Έπειτα από μία καταγγελία κάποιων μακρών συγγενών της Κασιόπο κι' απ' την άφήγησι μιας υπηρέτριας των Πανσάρντι που είχε τρελλαθή κι' είχε καταλήξει στο φρενοκομείο απ' της φρικαστικότητας που είχε ιδή, η Λεονάρντα Πανσάρντι συνέληφθη. Στην άρχή έπρεσε σε αντίπασεις, προσπάθησε ν' άνακατέη άλλα πρόσωπα και τελικά άμολόγησε την ένοχη της. Τα εγκλήματά της είχαν γίνει υπό συνθήκες άπερίντροπα άνταρτικότητας.

Η Λεονάρντα είχε ύποσχεθή στη Σέττι να την παντρεύη, στη Σοσά να της βρη μία θεσι δασκάλας και στην Κασιόπο να την διορίση σε μία καλή δουλειά, πάντως όμως μακριά απ' το Κορρέτζιο. Πράγματι, εκείνης πούλησαν ότι κι' αν είχαν και πήγε καθεμία τους στο σπίτι της Λεονάρντα, για τις όθηνες του ταξιδιού. Αυτή προσέφερε στην κάθε έπισκέπτρια ένα φλιτζάνι καφέ ή σοκολάτα με γαρκωτικό, κι' άφου άποκοιμόταν την ξεπάρτασε με μία ταχυοκρίσι στο σέεκο. Κατόπιν τρεβόσε το πτώμα ως το νεοκρήνη και γοητισμοποιώντας ένα μαχαίρι, ένα πριόνι κι' ένα σφυρί, το έκοβε σε 9 κομμάτια.

Έν τω μεταξύ είχε ετοιμάσει πάνω στη φωτιά ένα καζάνι με βραστό νερό, καυστήρι σόδα, στήλην ή άλλες χημικές ύοσεις. Έβραινε μέσα τα κομμάτια του πτώματος και τ' άφινε να βράσουν, ως δτου λυώσαν και μεταβλήθουν σ' ένα είδος πρσιονιπού πολτού όμοιου με σαπούνι, τον οποίο έχυνε κατόπιν στην ύπόνομο!

Όπως άμολόγησε ή ίδια, με τον άφρο του καζανιού της, πούλιασε πολύ με κέρι. Έστισε κάποτε μία λαμπάδα. Άλλοτε πάλι πασάλασε με στάχτη από ανθρώπινα κόκκαλα μερικές κουλούρες που προσέφερε στα μέλη της οικογενείας της! Είχε μαζέψει έλκος, σε μια γάλα, θα κάμποσο αίμα του ενός απ' τα θύματα της, το οποίο άνακάτεψε με τη μαρμελάδα της!

Εκτός απ' τις τρεις δολοφονίες της, που έχουν άποδειχθή άπολύτως, ο κόσμος την κατηγορεί και για πολλές άλλες. Αυο γυναίκες κατέβασαν στην άνάκρισι ότι γλυστώναν τυχαίως απ' την παγίδα που τους έστηνε με τις έλκυστικές προτάσεις της. Άλλη πάλι την κατηγορεί ότι δολοφόνησε τη μητέρα της, κι' άλλη ότι δηλητηρίασε έναν άκούσιο μάρτυρα των εγκλημάτων της.

Οι ψυχίατροι που εξέτασαν την Πανσάρντι, βρήκαν ότι έπασχε από δούτατο ύστερημο, με παρασθήσεις, πασαλημένα, μανία καταδω-ξέως κι' επικίνδυνες μεταπτώσεις από έξαψη σε βαθειά μελαγχολία. Συνεπέρσαν λοιπόν ότι δεν πρέπει να της καταλογισθούν τα άγρια εγκλήματά της, που τα θεωρούν συνέπειες του άρρωστημένου μυαλού της.

Κατά τη θεωρία τους, είχαν κλονισθή τα λογικά της απ' το θάνατο τόσων παιδιών της κι' απ' το φόβο ότι θάγανε και τα υπόλοιπα. Ήταν βέβαια πια ότι την έβραυνε κάποια τρομερή κατάρσι κι' ότι ο ίδιος ο θάνατος έρχόταν κι' άρπαζε τα παιδιά της. Για να τον εξευμενίση λοιπόν, δεν βρήκε άλλο μέσον απ' τις άνθρωποψυδίες. Γι' αυτό σκότωσε τις τρεις γρηές!

Όπως όρκίζεται ή ίδια, τις έβρασε μόνον και μόνον... για να μην άποσυντεθή το σώμα τους και για να μπορούσαν να... έναζήσουν! Έμενε δε άρες ολόκληρες πάνω απ' τον άηδιστικό άτιμό του καζανιού, μουρμουρίζοντας μαγικούς έξορκισμούς και περιμένοντας να ιδή ν' άνασταίνεουν το θύμα της.

Όστόσο, η δικαιοσύνη δυσκολεύεται να παρδεύη αυτή την έκδοχή των ψυχιάτρων και πιστεύει μάλλον ότι η σατανική γυναίκα σκότωσε τα θύματά της, για να τα ληστέη. Με τη σκέψη δε ότι ήταν άδύνατον να κάνει τα εγκλήματά της ολόμνηχη, χωρίς καμμία βοήθεια, η άστυνομία συνέλαβε ως συνένοχο της και τον μεγαλύτερο γιό της Πεπτινο.

●●

Ένα έρημητήριο σε ύψος 176 μέτρων

Ένας έκεντρικός, Άμερικανός, ο Μάρσαλ Τζάκομπ, που είχε βαρεθή από τον θόρυβο της σημερινής ζωής, επέννησε ένα πρωτότυπο έρημητήριο, πρό του οποίου έκοιμόστο στο οποίο κατέφυγε ο Συμεών ο Στυλίτης χάνει πια την πρωτοτυπία του. Ο Τζάκομπ κατασκεύασε ένα στυλό από μπετόν ύψους 176 μέτρων, τον στερώντας με διάφορα καλώςβιδη ύποστηρίγματα στο έδαφος και εγκατέστησε στην κορυφή του ένα

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ μέ το γκρίζο μανδύα

‘Αλλόκοτο διήγημα

Μόλις πήρα το διπλώμα μου της Ιατρικής, έπειδή δεν είχα τό μέγα γιά να εξασκήσω τό επάγγελμά μου στό Παρίσι, δέχθηκα πρόςυμα μιά πρόταση πού μου έκαμαν καί π. ν. α. να εγκατασταώ στό Κέρ. ‘Υβόνις, τή νοτιοδυτική άκρη του νησιού του Μπρέλεν.

‘Ο προκάτοχός μου σ’ αυτό τό νησί ήταν ένας απόστρατος γιατρός τού ναυτικού. Μά τώρα είχε πιά γεράσει καί είχε μόνους του συστήσει στός κάτοικους να ζητήσουν έναν αντικαταστάτη του.

Τό καθήκον μου ήταν βέβαια να πάω να τόν επισκεφθώ μόλις έφθασα στό νησί. Καί σήμερα άκόμη δεν ξέρω γιατί δεν τό έκαμα άμέσως. ‘Ανέβαλα πάντα αυτή τήν έπίσκεψή από τή μιά μέρα στην άλλη κι έπος είχε πολλές άρρώστους, γιατί ήταν χειμώνας, πέρασαν γρήγορα δυό δόλκιμες βροχές χωρίς να πάω στό σπίτι του γηραιού συναδέλφου μου.

‘Εκείνο τό βράδυ, είχα κλεισθί από ένορκis στό δωμάτιό μου. ‘Εξω ούρλιαζε ή καταιγίδα.

Ξαφνικά, άκουσα να κτυπούν τήν πόρτα.

— Ποιός είνε; ρώτησα από μέσα, χωρίς ν’ άνοίξω.

— Γιατρέ, κάμτε γρήγορα, μου άπάντησε απ’ έξω μιά λαχανιασμένη φωνή. ‘Ηλθα να σας πάρω γιά να λήψετε έναν άρρώστο... έναν έτοιμοθάνατο.

— Είνε μακριά;

— Ναί... αρκετά μακριά. Φόρεσα άμέσως τό άδιάδροχό μου, έβασα τό καπέλό μου ως τή ιούλη, πήρα τή μικρή κασσετίνα μου με τά εργαλεία μου καί βγήκα.

Μπροστά στην πόρτα στεκόταν έναν άνθρωπος πολύ ύψιλος, τυλιγμένος μέσα σ’ ένα γκριζό μανδύα με κουκούλα. Φορούσε ψηλές μπότες στό πόδια του καί κρατούσε ένα φανάρι στό χέρι του. Δεν υπόρεσα να διακρίνω τά χαρακτηριστικά του. Τό μόνο πού πρόσεξα ήταν πώς είχε μιά λευκή γενειάδα, κομμένη στρουγγυλά, ό, πώς συνηθίζουν οι φαρδείς τού νησιού.

— Ποιός είσαστε; ρώτησα.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ

Συζυγικοί εξωφρενισμοί

‘Η σύζυγος ενός απομάχου άξιωματικού τού ναυτικού ζήτησε διαζύγιο απ’ τό δικαστήριο τής πόλεως Ουισκονσίν γιάτί ό άντρας της έννοούσε να κοιμούνται σ’ ένα κρεβάτι ναυτικό κρεβάτι! ‘(Στά 33 χρόνια τής συζυγικής μου ζωής — είπε στο δικαστή — έπεσα 16 φορές απ’ αυτό τό κρεβάτι. ‘Όσο ήμουν νέα, δεν με πολυπειραζε. Τώρα όμως πού άρχίζω να γερωό, δεν άντέχω πιά σε τέτοιες τούμπες!). Καί, φυσικά, πήρε τό διαζύγιο της.

Μιά άλλη γυναίκα, στό Σικάγο, χώρισε απ’ τόν άντρα της γιάτί ήταν πιά ζηλιάρης απ’ τόν ‘Οθέλλο καί κάθε πού, πριν να φύγει γιά τή δουλειά του, άλειφε με κιμωλία τά παπούτσια της, έλπιζοντας να τήν έμπούσιν απ’ αυτό τό άπλοϊκό μέσον να βγί απ’ τό σπίτι...

Κάποια κ. Σμιθ απ’ τήν ‘Οκλαχόμα, πήρε τό διαζύγιο της γιά να έναν άλλο. Κωμικώτατο λόγο: ‘Επειτα από κάθε καυγά τους ό άντρας της συνήθιζε να γυρίζη όλη τήν πόλη με τό μικρό του αυτοκίνητο, έφωδισμένο με μιά τεραστία επιγραφή πούλενε με χοντρά γράμματα:

‘(Κυρία Σμιθ! Σας προειδοποιώ ότι δεν θα γυρίσω άπόψε στό σπίτι. Αυτή τή φορά, φεύγω όριστικά!)

Τέλος στόν ‘Αγιο Λουδοβίκο ένας μανιώδης άναγνώστης άστυνομικών μυθιστορημάτων δεν μπορούσε να κοιμηθί, χωρίς πρώτα να εζακριβώση πάνω σ’ ένα ζωντανό πλάσμα τής λεπτομέρειας τού τελευταίου φόνου τού βιβλίου πού είχε διαβάσει. ‘Υπεκρέωνε λοιπόν τή γυναίκα του να εζαπλωθί στό πάτωμα, γυμνή κι άκίνητη, κι έκανε πάνω της τήν αναπαράστασι του εγκλήματος.

τό καταλάθος, άποκοιμήθηκα. Πόση άρα πέρασα σ’ αυτό τή θέσι; Δεν θα μπορούσα να τό πώ. Ήμερώσε, όταν έγρήνα.

Τινάχθηκα άμέσως με όρμη έπάνω καί έκαμα μερικά βήματα γιά να μπορέσω να προσανατολισθώ.

‘Εκείνη τή στιγμή, είδα έναν άνθρωπο πού προχωρούσε πρós τό μέρος μου. ‘Ηταν ένας άρρώστος.

— Σεις έδώ, γιατρέ; Έκαμε με έκπληξι. Κι’ έγώ έρχόμουν σπίτι σας γιά να σας πάρω.

— Τι συμβαίνει; ρώτησα.

— ‘Ο γιατρός Φερνάντες καί ή κόρη του σας παρακαλεί να τόν όητε γιά να δώσετε πιστοποιητικό γιά τήν ταφή...

Τό σπίτι τού γιατρού βρισκόταν καμιά διακοσαριά μέτρα πιά πέρα. Δεν τό είχα διακρίνει μέσα στή νύχτα. ‘Αλλά τώστε τό έβλεπα καθαρά. ‘Ενας κήπος με μεγάλα δένδρα τό περιέβαλλε όλόγυρα.

‘Ο υφάρις με ώδήγησε στό έπάνω πάτωμα, όπου βρισκόταν τό δωμάτιό του νεκρού.

Μόλις τόν άντίκρισα, τό αίμα πάγωσε μέσα στις φλέβες μου. ‘Ηταν ό παράξενος νεκρινός έπισκέπτης μου. — Καί... πώς πέθανε; ρώτησα.

— Κανείς δεν ξέρει, μου άπάντησε ή γρηθή υπέρητρα. Τόν βρήκαμε σήμερα τό πρωί έξωλασμένο στό κρεβάτι τού... Μά τ’ περίεργο είνε πώς οι μπότες καί ό μανδύας του ήταν μουσεμμένα στό βροχί.

— Θέλετε να πείτε πώς είξε βγί έδώ; ρώτησα με φωνή πού έτρεμε έλαφρά.

‘Η γρηθή σταυροκομήθηκε.

— Ξέρω κι’ έγώ; Έκαμε.

‘Εχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε καί ή ζωή με έκανε ν’ άντικρύσω έναν σωρό άλλα παραξένια κι’ έκπληκτικά πράγματα.

‘Αλλά κάθε φορά πού σκέπτομαι πώς είνα περπατώντας τόσες ώρες μέσα στή φοβερή αυτή νύχτα, όδηγούμενος άπό ένα φάντασμα, ωστόσο τό αίμα να παγώνη στις φλέβες μου.

ΠΙΕΡ ΛΑΝΤΥΝΕ

Οί βλάμιοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Οί αεροβάλαμοι τών αυτοκινήτων
Εξ γεμίζουν με νερό

Τά παράξενα ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Κάτι πού μοιάζει με θεατρική φάρσα

— ‘Ακουσε, Πιέρ, είπε ή κ. Λεφέντρ πτόν άντρα της. ‘Επτόσε ό καιρός ν’ άποφασίσουμε πιά έθνικότητα θα πάρη ό μικρός μας ‘Οριέλ.

— Τό σκέφθηκα, ‘Υβέτ, άπάντισε ό σύζυγος. ‘Ο ‘Οριέλ είνε Καναδός, έφ’ όσον γεννήθηκε στή βορεινή κρεβάτοκάμαρα. Κανονικά λοιπόν, δεν μπορεί να βρεθεί τις άγγελίδες μας στό νότιο λειβάδι. Οι τελενοφύλακες ένδεχεται να τό ζητήσουν τό διαβατήριό του καί εισαγωγικό δαγμό γιά τό κορτάρι πού θα έχουν οι άγγελίδες μέσα στην κοιλιά τους!... Πρέπει λοιπόν να γίνη ‘Αμερικανός υπήκοος τό δεύτερο παιδί μας.

Κι’ αυτό κατορθώθηκε δίχως κόπο: ‘Απλοστάτα, όταν έπρόκειτο να ζαναγίνη μπέρα ή κ. Λεφέντρ, γέννησε στην άλλη κρεβάτοκάμαρα του σπιτιού, στό άμερικανικό δηλαδή έδαφος, καί τό παιδί της έγινε αυτόδικαίως ‘Αμερικανός...

‘Η περιπτώσις αυτή, πού σας φαίνεται άλλόκοτη, έχει σμεινωθί επανειλημμένως στην περιφέρειά Τελικουόυτα, όπου τό σύνορο ‘Ηνωμ. Πολιτειών καί Καναδά διαγράφουν περιργότατα ζήγκ-ζάγκ, ανάμεσα από άγροκτήματα καί δάση. Τό σπίτι των Λεφέντρ βρισκόταν άπλούστατα πάνω στή συνοριακή γραμμή, τό μισό στόν Καναδά καί τό άλλο μισό στις ‘Ηνωμ. Πολιτείες!

Τά πράγματα όμως γίνονταν άκόμη πολύπλοκότερα ός όχθες τού ποταμού Σαιν Κρουά, πού χωρίζει τά δυό κράτη. Στή μιά όχθη βρισκονταν τά άμερικανικά χωριά Καλσί καί Μιλτάουν στην άντικρυνη τά καναδικά ‘Αγιος Στέφανος καί Μιλτάουν.

Οί κάτοικοι τών μών καί τών δε ζούν άπόλυτα άδελφωμένοι. Λέγεται μάλιστα ότι μερικοί απ’ αυτούς... διπλοψήφισουν, γιά ‘Αμερικανό Πρόεδρο καί γιά Καναδό Πρωθυπουργό. Κάποτε μάλιστα συμβαίνουν περιεργότατες... διεθνείς περιπλοκές. ‘Ενας πούρκος τού Καλσί υπήρξε επί αρκετά χρόνια κοινοτικός συμβούλος, ως ό του άπεδείχθη ότι δεν ήταν ‘Αμερικανός αλλά Καναδός, γιάτί ό πατέρας του δεν είχε πάρει ποτέ τήν άμερικανική υπηκοότητα!

‘Η ίδιο άμερικανική εταιρεία κορυγεί νερό καί στό δυό χωριά συγχρόνως, τό Καλσί καί τόν ‘Αγιο Στέφανο, από ένα βαθύ πηγάδι τής καναδικής όχθης. ‘Επίσης τά εφοδιάζει με γκάζί ένα εργοστάσιο πού βρίσκεται στό Καλσί. Οι πυροαβεστικές υπηρεσίες των δυό χωριών συνεργάζονται σε περίπτωση πυρκαγιάς. Μόνον οι τελενοφύλακες καί φορολογικές διαφορές χωρίζουν τά δυό χωριά.

Οί κάτοικοι τού Καλσί φωνίζουν από πολλά χρόνια τό κράς τους στόν ‘Αγιο Στέφανο, γιάτί τό καναδικό κράς ήταν φτηνότερο καί καλύτερο. ‘Όταν λοιπόν οι άμερικανικές άρχές, στό χρόνια τού παλίου, έφθέμισαν περιορισμούς στό κράς καί καθόρισαν γιά κάθε χωριό μιά ποσότητα άνάλογη πρós τήν προηγούμενη κατανάλωσι, βρήκαν απ’ τής στατιστικής ότι οι κάτοικοι τού Καλσί ήσαν... οι μεγαλύτεροι φυτοφάγοι τού κόσμου! ‘Ετσι, τους ένεκρίσαν έλαχιστή ποσότητα κρέατος. Καί, γιά τήν κακή τους τύχη, δεν μπορούσαν πιά να φωνίζονταν έλεύθερα ούτε απ’ τόν ‘Αγιο Στέφανο, γιάτί υπήρχαν πιά κι’ εκεί περιορισμοί!

Μεταξύ Καλσί καί ‘Αγιου Στεφάνου υπάρχει διαφορά μίσε άρας, γιάτί τό πούτ βρίσκεται στην ‘Ανατολική Ζώνη Χρόνου, ενώ τό δεύτερο άνήκει στην περιοχή τού ‘Χρόνου τού ‘Ατλαντικού’. ‘Όταν λοιπόν ξεκινά ένας άνθρωπος τό μεσημέρι απ’ τό Καλσί καί κάνει μιά διαδρομή λίγων έκατοντάδων μέτρων πάνω από μιά απ’ τις τρεις ώρες πού συνδέουν τά δυό χωριά, φτάνει στόν ‘Αγιο Στέφανο λίγα λεπτά μετά τήν!

Στόν ‘Αγιο Στέφανο ίσχύουν τά παλιά συντηρητικά έθλια τού Καναδά. Τήν Κυριακή π.χ., δεν παίζει κινηματογράφος, ούτε γίνονται άνώνες φούτ-μπάλλ. ‘Αλλά οι κάτοικοι δεν έχουν φόβο να πηδήξουν, γιάτί περνούν άπλούστατα στό άμερικανικό έδαφος καί διασκεδάζουν έλεύθερα. Τό μοναδικό νοσοκομείο βρίσκεται στην καναδική πλευρά, κι’ έτσι τά περισσότερα παιδιά των δυό κοινοτήτων γεννιούνται Καναδοί υπήκοοι γιά ‘τεχνικούς λόγους’, αλλά οι γονείς τους μπορούν κατόπιν να τό πολιτογραφήσουν ως ‘Αμερικανούς.

Σ. ΛΑΜΠ

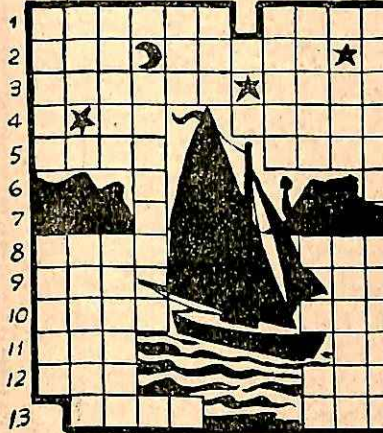
ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Σταυρόλεξο με εικόνα ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Βουνό τής ‘Αττικής πού έπισκέπτονται συχνά οι έξορμείς. — ‘Ενας από τους τρεις σωματοφύλακες.

2) Χρησιμοποιούμε τήν λέξι αυτή, όταν βγάζουμε ένα συμπέρασμα. — Πα.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

ρακολουθούμε στις έφημερίδες τις συνειδήσεις της. — Τοπικό έπίρρημα.

3) Διάσημος ‘Ιταλός ζωγράφος, αρχιτέκτονας καί γλύπτης. — ‘Ανώτατος άρχων (αίτια).

4) Λεπτό νημάτιο. — Χωριό τής ‘Αττικής γνωστό γιά τό καλό κρασί του.

5) Κράτος τής ‘Ασίας. — Διάγουν βίο έλεύτο καί άκόλαστο (ούδ.).

8) ‘Α... με τίτλος τραγουδιού, πού άποτελεί σουζέ τής εποχής. — Τους διοικούν οι δήμαρχοι.

Πέσοι στρατιώτες;

‘Όταν ένα στρατιωτικό άπόσπασμα βαδίζει κατά τετράδες, λείπει ένας στρατιώτης απ’ τήν τελευταία γραμμή. Τό ίδιο συμβαίνει κι’ όταν τό άπόσπασμα βαδίζει κατά τριάδες. ‘Επίσης τό ίδιο κι’ όταν βαδίζει σε δυό ζυγούς. Πόσος είνε ό αριθμός τών στρατιωτών, πού άποτελούν τό άπόσπασμα;

‘Ενα ταξίδι

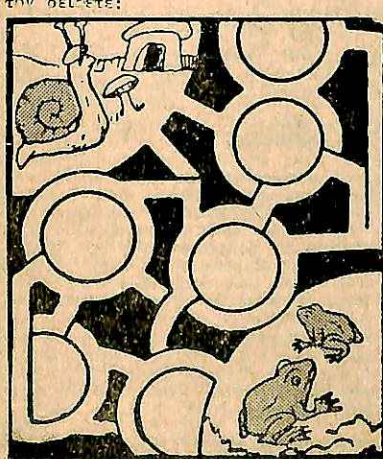
‘Ενας αυτοκινήτοτης ξεκινάει γιά μιά μακρινή πόλη, όπου πρέπει να φθάσει σε ώριστη ώρα γιά μιά δουλειά του. ‘Αν άναπτύξη με τό αυτοκίνητό του μέση ταχύτητα 40 χιλιομέτρων, θα φθάση μιά ώρα ένωρίτερα απ’ τήν ώριστη. ‘Αν ταξιδεύη με μέση ταχύτητα 20 χιλιομέτρων, θα φθάση δυό ώρες άργότερα απ’ τήν ώριστη. Πόσων χιλιομέτρων ταξίδι πρόκειται να κάνει;

Αίνιγμα

Κολυμπά, μά να πετάξω μή φοβό! ‘Ισχύει δεν έχουν τά λευκά μου τά φτερά. ‘Αν τό στήθος μου άλλέξω, νήσος είμαι καί βρέχουν τού Αιγαίου τά νερά.

Λαβύρινθος

Πούό δρόμο πρέπει να ακολουθήσει τό σαλιγκάκι γιά να φθάσει στους φίλους του τους βατράχους; Μπορείτε να τού τήν δείξετε;

9) Μόνος βάρους. — ‘Ενας από τους πρωταγωνιστές τής Γαλλικής ‘Επαναστάσεως.

10) Κάθε κορίτσι ποθεί να τήν δηστά δάκτυλά του. — ‘Επιθετικό όπλο τών άρχαίων.

11) Σύζευσμος. — Τή λέξι αυτή δεν τολμάτε να τήν προφέρετε μπροστά σε μιά γεροντοκόρη.

12) Καταστρέφει τά ρούχα μιας κοπέλας. — ‘Ο μεγαλύτερος ποταμός τής ‘Ιβηρικής χερσονήσου.

13) Περιοχή πού δικαίως διεκδικεί καί πάλιν ή Γαλλία. — Δυό ήρωες τού Τρωικού πολέμου έφεραν τό όνομα αυτό.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Διάσημος έραστής τής αρχαιότητας. — Μας τόν προξενούσαν οι σερίηνες συναγεμνοί.

2) Κατόρα. — ‘Εκπαιρθεί πλοστασία ή βοήθεια (καθ.).

3) Θα τά βρήτε σ’ ένα οποιοδήποτε έμπορικό κατάστημα. Έτσι κι’ αν δεν υπάρχουν έμπορεύματα. — Πόλις πού κατέστρεψαν οι ‘Ιταλοί με τους βομβαρδισμούς.

4) Τραγουδία.

5) ‘Η άκομή τής ηλικίας.

6) Νότα μουσικής.

8) Μεγάλη δροσιστή τής κεντρικής ‘Ασίας μεταξύ Παμιρ καί Κιργιζίας.

9) Ποταμός τής Γερμανίας. — ‘Αρβρο.

10) Τοπικό έπίρρημα. — Χρονικό διάστημα (καθ. πληθ.).

11) Προσέβδιν εν σμικρογραφία (έν. ελαφρά άνορθογραφία). — Πόλις τής ‘Αδελφότητας (‘Ισπανία), περιφημη γιά τά κρασιά της.

12) Μόνος μήκους (‘Αγγλ.). — Θα βρήτε πολλούς σε μιά πολυκατοικία (έν. νίκος).

13) Δεν υπέστησαν καμιά βλάβη (καθ. θηλ.). — Θεραπεία (καθ.).

Γ. ΜΙΚΕΛΕΤΗΣ

Πέσα τρίγωνα

Τό γεωμετρικό αυτό σχήμα περιέχει ένα μεγάλο αριθμό τριγώνων. Πόσα όμως; ‘Αν τά βρήτε όλα, είστε σωστός. ‘Αρχιμήδης! ‘Αλλά κι’ αν σας εφύγουν 5 τό πολύ, έχετε αρκετή παρατηρητική τήν τα κι’ αξιόλογες γεωμετρικές γνώσεις.

‘Ο ξυπνος αιχμάλωτος

‘Ενας λήσταρχος αιμώδους καί σαδιστής συνήθιζε να παίζει με τά θύματα του, ρωτώντας τες: — Πώς πρόκειται να σας σκοτώσω; — Θα σας τουφεκίσουμε ή θα σας κρεμάσουμε; ‘Αν άπαντήσετε σωστά, θα σας τουφεκίσουμε. ‘Αν δεν άπαντήσετε σωστά, θα σας κρεμάσουμε. Πώς έμπορεσε ένας εξωπνος αιχμάλωτος να σώση τή ζωή του;

Με δύο ζάρια

Λέτε σ’ ένα φίλο σας να ρίξη τά ζάρια, χωρίς να βλέπετε έσως, καί να θυμάται καλά τους δυό αριθμούς πού θα φέρη. Τόν παρακαλείτε κατόπιν να πολλαπλασιάση επί 5 τόν ένα από τους δυό, άπομνηστέως, να προσθέση μετά στό γινόμενο 7, να διπλασιάση τό άθροισμα καί να προσθέση κατόπιν τόν δεύτερο αριθμό πού έφερε με τά ζάρια.

‘Επειτα τού ζητάτε να σας πη τό τελικόν άποτέλεσμα των άριθμητικών αυτών πράξεων. ‘Αρκεί τότε να άφαιρέσετε με τό νού σας από αυτό τόν αριθμό 14 γιά να βρήτε τους δυό άρχεικούς αριθμούς.

‘Αν, παραδείγματος χάριν, έφερε με τά ζάρια τό 4 καί τό 3, θα γίνουν οι παρακάτω άριθμητικές πράξεις:

3 X 5 = 15, 15 + 7 = 22, 22 X 2 = 44, 44 + 4 = 48, 48 — 14 = 34, δηλαδή 3 καί 4.

‘Η 4 X 5 = 20, 20 + 7 = 27, 27 X 2 = 54, 54 + 3 = 57, 57 — 14 = 43, δηλαδή 4 καί 3.

Οί λύσεις στη σελίδα 36

ΥΠΗΡΕΤΡΙΕΣ ΜΕ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ

‘Ενα εύεργετικό νομοσχέδιο

Μιά απ’ τις ριζικές κοινωνικές μεταβολές πούφερε ό πόλεμος, είνε ή όξυτάτη κρίσις τού υπηρετικού προσωπικού. Γράφουμε άλλοτε πόσο δυσκολεύονται οι ‘Αγγλίδες νοικοκυρές να βρουν υπηρετρίες. Καί στην ‘Αμερική όμως δεν είνε καλύτερη ή κατάσταση. Τό πρόβλημα εξετάσθηκε από ειδικούς κοινωνιολόγους, πού άναζήτησαν τά αίτια καί τόν τρόπο τής θεωρείας.

Κατά τή γνώμη τους λοιπόν, χρειάζεται να καλύτερουν καί να κατοχυρωθούν οι συνθήκες εργασίας κι’ ή πληρωμή των υπηρετριών. ‘Ετσι μόνο εα προσελκυσθούν περισσότερα καί ίδιως ικανότερα κορίτσια, γιά ν’ άκολουθήσουν αυτό τό επάγγελμα — γιάτί ή δουλειά τής υπηρετρίας χαρακτηρίσθηκε επίσημως ως επάγγελμα, κι’ όχι πιά ως ταπεινωτική σκληδιά.

‘Ηδη κατετέθη στή Μασαχουσέτη ένα νομοσχέδιο, πού εξασφαλίζει γιά τις υπηρετρίες έλάχιστα όρια μισθού — 25 δολάρια τής βδομάδας γιά τις έμπειρες — ώριμένες ώρες εργασίας, ιατρική περίθαλψη, κοινωνική ασφάλισι κι’ άλλα πλεονεκτήματα. ‘Απαγορεύει τή βορεία χειρωνακτική δουλειά γιά τις υπηρετρίες, προβλέπει ότι θα τους δίδεται άδεια τό άπόγευμα τού Σαββάτου καί τήν Κυριακή κι’ ότι οι υπηρετριες θα τους πληρώνονται 50% παροπάνω απ’ τό κανονικό.

‘Εξ άλλου, οι πόλεις Ουάσινγκτον καί Βαλτιμόρη έχουν ήδη ειδική νομοθεσία γιά τήν υπηρετικό προσωπικό των σπιτιών. Χάρις στα μέτρα αυτά, μόρεσαν να βρουν υπηρετρίες πολλές νοικοκυρές, πού δεν τό κατόρθωναν προηγουμένως, όσο ακριβά κι’ αν πληρώναν.

Στό Σικάγο, τό ζήτημα λύθηκε χωρίς τήν έπέμβασι των νόμων. ‘Η σκετική πρωτοβουλία όφείλεται στό Τμήμα ‘Υπηρετικού Προσωπικού τής Χριστιανικής ‘Αδελφότητας Νεανίδων. Οι εκπρόσωποι του σκέφθηκαν ότι, όπως οι εργοστάσιοπάλαφους συμβόσεις εργασίας με τους εργοτατούπαλλους των, τό ίδιο μπορεί να γίνη μιά καρά με τις νοικοκυρές καί τις υπηρετρίες. Να υπογράφουν δηλαδή συμβόλαια, πού θα καθορίζουν ρητώς τις υποχρεώσεις καί τά δικαιώματα των μών καί των δε. Κι’ έτσι άρχισαν πράγματι να υπογράφονται τέτοια διωκτικά συμφωνητικά χωρίς δικηγόρους, συμβολαιογράφους ή άλλες διατυπώσεις.

Μ’ αυτό τόν τρόπο έλπιζεται να καλύτερήσει ποικίλως ό κλάδος των υπηρετριών, έφ’ όσον τά ικανά κορίτσια δεν θα θεωρούν ταπεινώση ν’ άκολουθήσουν αυτό τό στάδιο. Θα λείψουν πιά οι τεμπέλες, οι άργονκιντες, οι άνικανες υπηρετρίες, αλλά καί τά ‘άφεντικά’ πού προσπαθούν να εκμεταλλευθούν τό υπηρετικό τους προσωπικό.

Ας πάρουμε τό παράδειγμα ενός απ’ τά πρώτα τέτοια συμφωνητικά μεταξύ τής υπηρετριάς Άίλλν. Μπλιν ‘Αντ καί τής κ. Μπέτμαν. Σύμφωνα μ’ αυτό, ή Άίλλν. πληρώνεται τό λιγότερο 25 δολάρια τής βδομάδας γιά εργασία 54 ώρων, με ιδιαίτερα άμοιβή γιά τις υπηρετριες. Είνε έλεύθερη όλες τις μεγάλες γιορτές. Μία φορά τό χρόνο, παίρνει άδεια μίας βδομάδας με πληρωμή βέβαια. ‘Αν ή κυρία της άποφασισι να ‘επιστηθί τις υπηρεσίες της, όφείλει να τήν προειδοποιήσιν πρό μίας έβδομάδος. Τούλάχιστον μία φορά τό έτος, ή Άίλλν. θα παίρνει αύξηση μισθού.

Μαγειρεύει καί σερβίρει τρία φαγητά τήν ήμέρα δεν έχει όμως να σκετισθί καθόλου με τά ψώνια ή με τόν καθαρισμό τού μενού. Δεν πλένει τά ρούχα. Τό Σάββατο μόνο κάνει τέλειο καθαρισμό τού σπιτιού, καί τις άλλες μέρες ένα πρόχειρο καί σύντομο. Δεν έχει καμιά άνταμψή στην περιποίησι των παιδιών τής κυρίας της. ‘Εχει ιδιαίτερο δωμάτιο, με χρσί λουτρού, καί άριστη διαίτα.

‘Εχει όμως άναλάβει κι’ αυτή ώριμένες υποχρεώσεις: Να εργάζεται πραγματικά κι’ ευσυνείδητα στις εργάσιμες ώρες της. Να βάζη όλα της τά δυνατά γιά να καλύτερήσιν τήν άπόδοσί της. Να ναι καθαρή καί περιποιημένη. Να προσαρμόζεται στις συνθήκες καί στο περιβάλλον τού σπιτιού, κι’ όχι να έννοη να τ’ άναστατώσιν γιά να επιβάλη τις δικές της προτιμήσεις. Να προειδοποιήσιν πρό μίας έβδομάδος τήν κυρία της, αν πρόκειται να φύγη απ’ τήν υπηρεσία της.

Αυτοί περίπου είνε οι όροι των περισσότερων τέτοιων συμβολαίων. ‘Όταν πρόκειται γιά υπηρετρίες πού δεν εργάζονται πραγματικά, αλλά έχουν μόνο τό καθήκον να άπαντούν στό τηλεφώνη ή ν’ άνοίγουν τήν έξορτα, πληρώνονται κάθε δυό ώρες γιά μία.

Οι εξωτερικές ‘Παραδουλεύτρες’ εργάζονται μόνο 48 ώρες τής βδομάδας, κάνουν ώριμένες δουλειές καί τρώνε τήν ώρα πού θέλουν αυτές. ‘Η πληρωμή τους κυμαίνεται από 25 ως 50 σεντς τήν ώρα, άνάλογως της ειδικότητός καί τής ικανότητός τους.

Στήν άρχή, ή Χριστιανική ‘Αδελφότητα Νέων είχε βρή μπελάδες μ’ αυτή τήν πρωτοβουλία της. Οι νοικοκυρές παραπονιόντουσαν ότι οι μισθοί ήταν πολύ μεγάλοι γιά κορίτσια άμειβτά καί νεοφθασμένα από τό χωριό τους. Οι υπηρετριες πάλι φώναζαν ότι είχαν όρισθί πολύ μικρό μισθό γιά τό έμπειρο υπηρετικό προσωπικό. ‘Η όργάνωσις άπάντησε στις άλιτερες υπομνήσεις καί στις δεύτερες ότι οι μισθοί αυτοί άποτελούν κατώτατα όρια κι’ ότι μπορούν να πάρουν μεγαλύτερους αν τους άξιούν.

Οφίνεται δε στην πορεία ότι ή πρωτότυπη αυτή ιδέα σημείωσε πολλή επιτυχία.

ΜΙΚΡΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΗΜΑΤΑ

Φλωριάν και Φινέττα

Δέκα καλούς όλες είχε το χωριουδάκι και η πιο άπονη και φτωχή ήταν της οικογένειας Μπλοντά. Ο πατέρας Ζάν, η μητέρα Φρανσουάζ και η όμορφη παιδούλα με τα ξανθά μαλλιά και τ' αλικά χείλη της, η Φινέττα, αποτελούσαν όλη την οικογένεια. Καθόντουσαν σ' ένα μικροσκοπικό καλυδοστόρι που λεγόταν «Βελανιδιά των Κρεμασμένων», και ζούσαν όργωνοντας τη μαύρη γη.

Όλη η δουλειά της Φινέττας ήταν να βουρλιάει τα πέντε-δέκα προβάτριά της στο δάσος της Βιλεμόρ. Ακουμπισμένη όλη την ημέρα στη ρίζα μιας βελανιδιάς ρέμβανε όρες αλόκληρες, μα μόλις βράδυσε την έπιανε ανατριχίλα. Έφερνε στη σκάπη της τις παλιές ιστορίες του χωριού της και τα παραμύθια της γιαγιάς της, που όλα μιλούσαν για νεράιδες, για λύκους, για στοιχειωμένες βρύσες. Και τότε μάζευε γρήγορα-γρήγορα τα παχυντά πρόβαττα της κι έτρεχε με την ψυχρή στο στόμα για το χωριό.

Η Φινέττα και οι μεγάλοι, μα η ψυχρή της έμενε πάντα η ίδια. Η καρδιά της όμως είχε αλλάξει λίγο. Χτυπούσε τώρα τελευταία παράξενα. Ο λονχίτης έμεναν δρόμοι να βλάστη, αλλά της, μα τί της συνέβαινε λοιπόν; Είχαν πολλές φορές τον έαυτο της, μα απάντησε δεν έπαυσε. Δεν τη χωρούσε ο τόπος. Όλα της έφταναν και πολλές φορές έσπαγε σε κλάμματα, δίχως αίτια.

Ένα βράδυ σκόναψε στο σταυροδρόμι σ' ένα φτωχικό ξύλινο σταυρό. Η Φινέττα τον άναστικωσε ευλαβικά, γονάτισε μπροστά του και σήκωσε ψηλά τ' άδωα της ματάκια προς τον καλό Θεό...

Συνομιλούσαν τότε τα πατερμά και τα πασάκια, τις προσευχές και τις παρακλήσεις που την έμαθαν τα γονικά της από μωρό. Και ανάμεσα στα λόγια εκείνα ξεστρώθηκε άεφανα κάποιο νοημα παλληκαριού, ενός συχωραίου της, το όνομα του παιδικού της φίλου Φλωριάν!

Αυτό λοιπόν ήταν η ταραχή της; Αυτό ήταν που την είχε άναστικώσει τους τελευταίους έξι μήνες; Ναι, αυτό ήταν. Και πάλι σκεφτόσε κι ο Θεός αυτό και λυπήθηκε την ταραχή της φτωχής καρδούλας της Φινέττας και δουλήθηκε κάτι ευνοϊκό για την κοπέλλα.

— Ααααχ!... στέναξε άνακουφισμένη η γλυκειά Φινέττα. Πόσο χαλαρώσα!

Εκανε έπειτα άλλη μία φορά

— Δεν σε βλέπω πια αγάπη μου! Έλα πιο κοντά!...

το σταυρό της και σηκώθηκε δόλορη. Μα... τι ήταν αυτό, Θεούλη μου καλέ;... Ποιά στεκόταν δρόμος και χαμογελάστος μπροστά της;

Τον γνώρισε η Φινέττα και λαχτάρησε η τρεμουλιαρή καρδούλα της. Ήταν ο Φλωριάν!... Ο παιδικός της φίλος ο Φλωριάν, ένα γεροδεμένο και ήλιοψημένο ξυπόλητο παλληκάρι με μάτια φλογερά και με πρόσωπο άπλοϊκό, σαν το δικό της.

Μέρες είχε να τον δει η Φινέττα. Έκείνος στα χωράφια με τ' αλέτρι. Έκείνη στη λαγκαδιά με τα πρόβαττα. Ηλιοκαρμάτα έφευγαν και ήλιοσάσιλα μα γύριζαν. Δέκα σπύτια ήταν το χωριό τους, μα η δουλειά, η άγρια και τραχεία τους χωρίζε αλλημείς. Σπάνια τις Κυριακές βλεπόντουσαν στην εκκλησία. Μα αν πρώτα δεν τους ένοιαζε, τώρα τον τελευταίο καιρό πονούσε η ψυχή τους, αν δεν έδινε ο ένας τον άλλον. Κι' όταν η Φινέττα τον είδε εκείνη τη στιγμή κάτι μέσα της ξεφώνισε και είπε:

— Νά, ο Φλωριάν, Φινέττα! Αυτός εκάνε δίχως να το θέλη, να κλάει χωρίς αίτια. Πάντα να ζήτη χωριστά, κάνε τον για πάντα τσάντ σου κι' όλα τα ανάποδα θα σβύσουν στη στιγμή.

Ο καμμένος ο Φλωριάν κτύπαζε με θαυμασμό τη Φινέττα. Τι ώρα πια που ήταν! Και πόσο είχε μεγαλώσει!... Τέλος της μουρμούρισε θαρμωμένα:

— Παράτσα το ζευγάρι όλομωγο στο χωράφι, Φινέττα μου καλή, και κίνησα να σ' ανταμώσω. Κάτι με τραβούσε προς τα δώ...

Η Φινέττα δίχως να ταραχτεί, δέχως να διατάξη του μίλησε θαρραλέα:

— Πανοῦσα όσο δεν σ' έβλεπα, Φλωριάν. Νά, έτσι άπότομα έβδ και κόμ-ποσο καιρό, έζηνησε μέσα μου η δύσα να μη χωρίζουμε πια ποτέ οι δύο μας. Όλα μου έφταναν την ημέρα κι ο ύπνος μόλις έφτανε η νύχτα μ' άρνιόταν κι' αυτός. Δεν ήξερα τί με τω-ραννούσε τόσο καιρό. Μα πριν από λίγο, έτσι ξαφνικά βρήκα τον τυράννο μου. Και τύραννος μου ήταν η σκέψη πως άργούσαμε να βρεθούμε.

Χαμογέλασε το πρόσωπο του παλληκαριού. Έπειτα κωτίζοντας τη Φινέττα μέσα στα μάτια της είπε σιγά-σιγά:

— Θα το μάθαινε την Κυριακή, Φινέττα, απ' τον πατέρα σου. Μα άλλα, ξα ιδέα και θα στο έδενε. Πριν πάλι στο στρατό σ' άγαπούσε σαν μία φίλη λεγαδούλα μου. Έτσι νόμιζα όσο ήμουν στο χωριό μαζί σου.

Μά έλειψε στην πολιτεία έναμυα χρόνο... Και τότε Φινέττα, μακριά απ' τους δικούς μου, απ' το χωριό μου κι' από σένα, πρό πάντων από σένα, ένοιωσα ότι δεν ήταν δυνατόν να ζήσω μακριά σου. Απολύθηκε και πέταξα στο λεφτό κοντά σου. Θυμάσαι, πάνε τρεις μήνες από τότε που σούφερα ώ-ραιες χρωματιστές κορδέλλες. Δεν θα ξεχάσω τη χαρά σου. Ο πατέρας μου Φινέτα, γέλασε και η μάνα μου είχε πόρωστη. Είμαι μοναχονιός τους. Ποιά θα άργωνε το χωράφι και ποιά θα φρόντιζε το ζευγариό το βώδια; Η μου το στήριμά τους. Αναγκάστηκε να δουλεύω όλη την ημέρα και να υή βοσκομαι κοντά σου. Δεν μπορούσα όμως να βαστηζώ πια. Μ' έρωγε η έννοια. Και ένα μεσημέρι έαπλωμένος στον ίσκιό μιας άγριαπιδιάς είδα τον μαρμάρια σου τόν Φωριανέντ είδα βασικά σου εκεί τα κατσίκια του. Κλαμμένους τοξ έσοτόμια τον πόνο μου κι' εκείνος μου είπε:

— Τί κάθσαι, μωρέ κουτέ, και δεν την ζητάς απ' τον πατέρα της; Τιμή του θα ήταν να σ' έκανε γαμπρό του. Είσαι το πρώτο που χωριού νοικοκυρό-πουλο.

Και σήμερι πρώι, Φινέττα μου, άντάμωσα με τον πατέρα σου. Τα είπαμε ένα χεράκι και δώσαμε το λόγο μας. Την Κυριακή θα το μάθαινε και σύ. Μα να τώρα που τώμασες. Δεν βάστα, ξα απ' τη χαρά μου να στο κρύψω. Ρά τα και τον πατέρα σου τώρα που θα γυρίσης να στο βεβαίωσω.

Η Φινέττα ρίχτηκε συγκινημένη στην άγκαλιά του.

Ο καλός Θεός, στον όποιο είχε προσευχηθή έκανε το θαῦμα του.

ΠΩΛ ΕΡΒΙΕ

Πούρο - γίγας

Το μεγαλύτερο πούρο που κατασκευάστηκε ποτέ, έτετέθη σέ μία έκθεσι που έγινε στη Σεβίλλη το 1932. Είχε όνομασθή «Φονόκα Σπενσάλ» και προερχόταν από την Κούβα. Η κατασκευή του άπαιτησε 5 μήνες. Είχε μήκος 2½ μέτρων, διάμετρο 40 τόντων και βάρος 60 κιλών. Η αξία του ύπολογίσθηκε τότε σέ 2.500 δολάρια.

ΟΙ ΠΥΡΚΑΙΕΣ που ανάβουν μόνες τους

Πώς ν' άποφεύγετε τον κίνδυνο

Ένας κάτοικος της Ν. Υόρκης ήταν έτοιμος ένα βράδυ να πέση να κοιμηθή, όταν πρόσεξε ότι το κρεβάτι του παρουσίαζε μία άσυνήθιστη ζέση. Έβαζε κάτω απ' το σκεπάσμα και βρήκε το στρώμα να καιη στο άγγιγμα. Το τράβηξε έξω στην αυλή και το κατέβρεξε με νερό. Τρεις φορές ά-κόμη μέσα στην ίδια νύκτα, το στρώμα αυτό πήρε φωτιά απ' το έσωτερικό του. Το πρώι, είχε καητέλειως.

Στη φιλαδέλφεια, μία υπηρέτρια πέρασε τα έπιπλα του σπιτιού με λινέλαιο κι' έπειτα πέταξε τα λωδωμένα πανιά σέ μία αποθήκη του ίσογειου. Το βράδυ, η οικογένεια ένοιωσε μυρμηδιά κινήτου, έβαζε παντού και βρήκε την αποθήκη να καίγεται. Ένας συλλέκτης άρχαιοτήτων, στο Μιλβόκ, καθάρισε με τον τόννο του μικρού εργαστηρίου του τα πόδια ενός μεγάλου παλπού κρεβάτιου. Την άλλη νύχτα, ο σωρός των ροκανιδιών έπιασε μόνος του φωτιά.

Σ όλες αυτές τις περιπτώσεις έπρόκειτο για (αυτανάφλεξη), την ατρία δηλαδή που προκαλεί 20.000 πυρκαγιές κάθε χρόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες, με ζημιές 20-50 εκατομμυρίων δολαρίων. Η ατρία αυτή έρχεται δεύτερη σέ υλικές ζημιές - πρώτη είναι οι ηλεκτρικές έννοιες. Καταστρέφει πλοία, εργοστάσια, κι' αποθήκες ζήρου χόρτου.

Οι έπιστήμονες δεν έχουν άκόμη μελετήσει έντελώς αυτό το φαινόμενο. Πάντως, έξερουν ότι όφειλεται σέ «όξειδωσι». Όπως δηλαδή το όξυνω του άερος ένώνεται με το σίδερο και παράγει τη σκουριά, έτσι ένώνεται και με άλλες ύοιες, ίδιως λιπαρές. Και στις δυο περιπτώσεις παράγεται θερμότης. Στην πρώτη όμως, η όξειδωσι γίνεται πολύ άργα κι' η θερμότης διασκορπίζεται χωρίς να γίνη αισθητή. Στη δεύτερη περιπτώσι, η όξειδωσις είναι γρήγορη, ανεβάσει τη θερμοκρασία, γίνεται έτσι άκόμη γρηγορότερη και τελικά προκαλεί την άναφλεξη. Κάποτε, τα λωδωμένα κουρέλια άνάθουν μέσα στις τσέπες των έλαιοχρωματιστών, την ώρα της δουλειάς τους.

Άλλα λάδια όξειδώνονται γρηγορότερα κι' άλλα άργότερα. Πάντως, κάθε ζωικό ή φυτικό λάδι, ή λίπος, που έχει ποτίσει ένα εύφλεκτο υλικό, μπορεί ν' άναψή μόνο του μέσα σέ χρονικό διάστημα, που ποικίλλει από λίγες ώρες έως άόκληρες βδομάδες ή μήνες. Μόνο τα όρυκτα λάδια είναι άκίνδυνα. Έννοείται ότι, για να συμβή η αυτανάφλεξις, χρειάζεται να υπάρχουν ώρισμένες συνθήκες ύγρασίας, έξωτερικής ζέσης, κακού άερισμού, καπν, ή ατμη, να συγκεντρώνεται συνεχώς η θερμότης της όξειδωσις.

Επίσης πολλές φορές πιάνουν φωτιά παλινές έπιμειδες μέσα σέ ύγρά ύπόγεια, γιατί το τυπογραφικό μελάνι περιέχει λάδι που όξειδώνεται. Άλλοτε πάλι άνάθουν λωδωμένα έποδωμάδακι ή σωροί έξωων χόρτων, που διατηρούν άκόμη τα όργανα γονιμοποισεώς τους.

Το φαινόμενο αυτό συμβαίνει τόσο συχνά στή βιομηχανία, ώστε στις μεγάλες αποθήκες πιασώδους πετροκαρβονίου βρίσκονται πάντα άποτεφρωμένο ένα ποσοστό 10%, εκτός αν ληφθούν ειδικές προφυλάξεις - π. χ. αν ραντισθούν οι σωροί του καρβονίου με όρυκτελαιο.

Άλλοτε, πσαν συχνές οι έξαφανίσεις άνθρακοφόρων πλοίων, πουπιαναν φωτιά στο πέλαγος και βούλιαζαν μαζί με το φορτίο τους.

Στα σπία όμως, το κάρβουνο δεν είναι επικίνδυνο, όπως στα εργοστάσια και στα πλοία, γιατί βρίσκεται σέ μικρότερη ποσότητα. Αποτελεί όστόσο μεγάλο λάθος το ράντισμα με νερό πριν απ' την εναποθήκευσί του, για ασφάλεια. Απεναντίας, μάλιστα το βρέξιμο διευκολύνει την αυτανάφλεξη του, εκτός αν βρίσκεται έντελώς βουτηγμένο στο νερό, όπως γίνεται συχνά στή βιομηχανία.

Ο άνθρακίτης φαίνεται ότι δεν παρουσιάζει κινδύνους αυτανάφλεξεως.

Άλλα κι' ώρισμένα μέταλλα, σέ πολύ λεπτό διαμερισμό, μπορούν να προκαλέσουν πυρκαϊά. Αυτό συμβαίνει π.χ. με σίδερο ή μπουρντζό σέ σκόνη. Η όξειδωσι τους θερμαίνει πολύ το περιβάλλον και βάζει φωτιά στις ετοιμικές εύφλεκτες ύλες.

Ο φωσφόρος πρέπει να φυλάγεται κάτω απ' το νερό, για να μην άναψή. Στον άέρα παίρνει φωτιά. Τα έμπρηστικά φύλλα, που χρησιμοποιούσαν οι Άμερικανοί αεροπόροι κατά τον πόλεμο για την πυρπολήσι γεραμικών δώων που μπορούσαν να κρούουν εργοστάσια, πσαν ύγρά και ποτιωμένα με φωσφόρο. Όταν έφευγαν στο έδαφος, στέγνωναν κι' άνθδαν αυτομάτως.

Η κυριώτερη προφυλάξις της νοικοκυράς απ' τον κίνδυνο της αυτανάφλεξεως, είναι να φυλάη καλά κλειστά όσα με μέταλλινα δοχεία, τοποθετημένα σέ όροσερό μέρος. Το ίδιο πρέπει να γίνεται για τις λωδωμένες ποδιές ή «φόρμες». Τέλος, δεν επιτρέπεται να συγκεντρώνονται στις σφίτες και στα ύπόγεια διάφορα άκρηστα παλιοπραγμάτα και ακουπιδία, που περιέχουν συχνότατα λωδωμένα πανιά κι' άποτελούν μία απ' τις πιο συνηθισμένες έστιες πυρκαϊάς.

Π. ΚΗΡΝΕΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ ΤΟΥ ΖΑΝ ΝΤΕ ΛΑ ΧΙΡ

17ον — Πρέπει να τ' άμάρη όλα ο Σαινκλαίρ! φώναξε ο καθηγητής.

Την ίδια στιγμή του, δούνησε το τηλεφώνο. Έτρεξαν κι' οι δυο στο διπλανό δωμάτιο. Πήραν τα δυο ακουστικά. Και άκουσαν μία είδησι, που τους έκαμε ν' ανατριχιάσουν: Ο Ματθίος Ναρμπόν είχε αυτοκτονήσει!...

Κυττάζονταν στα μάτια. Τό βλέμμα και τόν δυο έλεγε το ίδιο πράγμα: Ήταν άδύνατον να αυτοκτονήσει ο Ναρμπόν, τελείως άδύνατον!...

— Πιστεύετε ότι τον σκότωσε το τέρας; είπε ο τόνονγός.

— Βεβαίως! — Κι' έγώ το ίδιο... Πηγαίνω να είδοποιήσω τον Νυκτάλωπα.

— Ναι, πηγαίνετε άμέσως! — Θα ξαναϊδωδόμε άπόψε, αν θέλετε, όταν θα φύγω απ' τη Βουλή.

— Έλάτε να φάτε έδω. Είσαθε έλεύθερος; — Ναι.

— Σας περιμένο λοιπόν άπόψε.

Στο δωμάτιο του Έωσφόρου

Στις 20 Μαΐου, από τις 6 ώς τις 7 και 10' το πρώι, μέσα στην κρεβάτοκάμαρά του, στον πύργο του Σχβάλτροκ, ο βαρνώς Γκλό Βάρτεκ ήταν βυθισμένος σ' ένα ύπνο όμοιο με θάνατο. Ήταν πολύ παράξενο το δωμάτιο εκείνο. Στρογγυλό, με θολωτό ταβάνι, με διάμετρο 5 μέτρων και ύψος 6, φαινόταν δίχως πόρτες και παράθυρα. Άεριζόταν από άόρατες τρύπες, με άδύροδους άνεμιστήρες, ζεσταίνονταν με κρυφά καλοριφέρ, φωτιζόταν από μία λάμπα κρυμμένη στο κέντρο του θόλου, που σκόρπιζε μία διάχυτη πράσινη λάμψη. Ήταν ολόκληρο βολιόμο μαύρο, χωρίς κανένα στοιχείο στους γυμνούς τοίχους. Ένα παχύ μαύρο χαλί σκέπαζε το πάτωμα.

Δεν ύπήρχε εκεί μέσα, παρά ένα μόνον έπιπλο: Ένα κρεβάτι νικέλινο σημμένο στο κέντρο του δωματίου, με στρώμα άσπρο μεταβότο, με μαξιλάρι καουτσουκένιο και γεμάτο άέρα, χωρίς σεντόνια και κουβέρτες.

Μία προέκτασις του κρεβάτιου, προς τα πόδια, σχημάτιζε ένα νικέλινο ντουλάπι με κρυφή κλειδαριά, και μία άλλη, δίπλα στο κεφάλι, αποτελούσε ένα κοιμοδίο, πάνω στο όποιο βρίσκόντουσαν πολυάριθμα ήλεκτρικά κομπιά και διακόπτες.

Εκεί μέσα κοιμόταν ο τρομερός και μυστηριώδης Έωσφόρος, με φυσικό ύπνο ή με αυτοπυρκαϊσμό. Κανείς άλλος άνθρωπος δεν είχε μπει σ' εκείνο το δωμάτιο, απ' την πρώτη νύχτα, που κοιμήθηκε αυτός.

Για να μπει στην κρεβάτοκάμαρά του, περνούσε πρώτα από ένα δωμάτιο μπάνιου και τουαλέτας, όπου μία ιδιαίτερη καμινέρια του τον έθονθουσε να ντυθή. Φορούσε μία άσπρη μάλλινη ρόμπα κι' έμπαινε σ' ένα διάδρομο. Η πόρτα της τουαλέτας έκλεινε πίσω του, κι' άνοιγε έμπρός του μία άλλη, τελείως άόρατη, που ώδηνόουσε στην κρεβάτοκάμαρα.

Δεύτερη πόρτα άόρατη, άπέναντι στην πρώτη, ώδηνόουσε σ' ένα διάδρομο όμοιο με τον προηγούμενο. Έπειτα μία σκάλα, χτισμένη

Σαινκλαίρ την άρπαξε, την έφελισε στα δυο μάγουλα κι' έπειτα άφίνοντας την αστισμένη, έτρεξε στο τηλεφώνο. Ζήτησε τον Πριγιάν και του είπε:

— Ναι, ναι, μόλις έφθασα... Η Λωράνς έχει πάει περίπατο...

Πάσ! Πάσ! Αυτοκτόνησε ο Ναρμπόν!... Διάβολε! Έθρθηξ έδω άργότερα με τον Λουρμέλ!... Καλά, σας περιμένο...

Φόρεσε βιαστικά το καπέλλο και το παλτό του, βγήκε στο όρομο και πήδησε στο πρώτο περστικό ταξί.

— Στο Άστεροσκοπείο, σωφέρ!... φώναξε. Γρήγορα!...

Λίγο άργότερα, στον κήπο του Άστεροσκοπείου, είδε τη Λωράνς καθισμένη σέ μία πολυθρόνα. Έκείνη γύρισε, άκούοντας τα βήματά του. Πήδησε άμέσως όρθια, με μία φωνή χαράς, κι' έτρεξε προς το μέρος του, με τα χέρια τεταμένα.

— Λωράνς, άγάπη μου! της είπε εκείνος με πάθος. Σε ξαναβρίσκω σαν ώλλοτε...

— Κι' έγώ έσένα, άγαπημένε μου!

Χαμένοι στην εύτυχία τους, είχαν έρχεσαι στο δρώμα που πέρασαν...

Ένας πυκνός θάμνος τους έκρυβε. Η Λωράνς άκούμπησε το κεφάλι της στο στήθος του λατρευτού της, κι' εκείνος την έφιξε τρυφερά. Με τα χέρια ένωμένα, με τα μάτια κλειστά, άμίλητοι, άκούγαν τις καρδιές τους να χτυπούν γοργά...

Πέρασαν έτσι τρεις ώρες έρωτικό άνείρου. Δεν τους έζηνησε απ' αυτό το όνειρο ούτε η παρουσία της νοσοκόμου, στή διαδρομή της έπιστορής απ' τον περίπατο, ούτε τα χαρούμενα λόγια του Κορσά και του Βολφ, ούτε το φαγητό που τους σερβίρισε έπειτα ο Κορσά...

Βρισκόντουσαν στο Παριζάν, όταν έθδσαν ο Πριγιάν, ο Λουρμέλ κι' ο Άντρέ ν' Άρμπόλ. Μόνο τότε ξαναγύρισε στή σκέψη των δυο έραστών ο Έωσφόρος, μαζί με όλους τους κινδύνους κι' όλες τις άπειλές.

Ο Πριγιάν κι' ο Σαινκλαίρ άγκαλιώθηκαν με συγκίνηση. Πόσα πράγματα είχαν να πουν, να διηγηθούν, να έκπληκσουν! Όσα είχε κείμει ο Νυκτάλωπ στας βρομίδες, όσα είχαν συμβή στο Παριζάν... Ο Σαινκλαίρ δεν ήξερε τίποτε για τις έμφανίσεις του Έωσφόρου, γιατί το τηλεφώνημα του Πριγιάν δεν τον είχε προάξει στας Βερμούδες.

Όλοι διψούσαν να μάθουν... Άλλά ο Σαινκλαίρ είδε τον ν' Άρμπόλ, που έμενε παράμερα, θλιμμένος, και θυμήθηκε ότι είχε μάθει τηλεφωνικά το θάνατο του Ναρμπόν.

— Μιλήστε πρώτα έσεις, άγαπητέ Άντρέ... του είπε. — Ο κύριος Πριγιάν μου τηλεφώνησε ότι γυρίσате, άπάντες ο νέος. Κι' ήλθα να σας ρωτήσω, αν έαφθήτε αύριο στην όδον ν' Όρσάν. Θα βρίσκονται εκεί ο άρχηγός της Δημοσίας Ασφαλείας κι' ο συμβολαιογράφος.

— Ποιά ώρα; — Στις 2... Με τη συνδρομή

— Ποδ είναι η Λωράνς; φώναξε ο Σαινκλαίρ. Κι' ο καθηγητής Λουρμέλ; — Η μαγεύρισα άνέλσσε να του έκπληξη:

— Προχθές, η δεσποινίς έδνησε, άφού είχε κοιμηθή έπ μερικές ώρες με φυσικό ύπνο έπειτα από μία νευρική κρίσι... Έφαγε, σηκώθηκε!... Πέρασε θαυμάσια τη νύχτα της. Χθές, πήγε περίπατο με τη θεία της δεσποινίδος. Ίρην στον κήπο του Άστεροσκοπείου, που ο διευθυντής του είναι φίλος του καθηγητού Λουρμέλ!...

Έφαγε το μεσημέρι μαζί με το διευθυντή της Όπερα-Κωμική και με τον μαέστρο Λυζόρ... Όταν γύρισε έδω, μου είπε ότι ήταν κατευχαρισμένη κι' ότι σας είχε άνειρευθή τη νύχτα... Δεν ήξερε όμως ότι θαρχόσαστε σήμερα, κι' έτσι ξαναγίτε στον κήπο του Άστεροσκοπείου μαζί με τη νοσοκόμο.

— Η μαγεύρισα δεν πρόλαβε να τελειώση. Τρέλλας από εύτυχία, ο

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Νεοπλουτισμοί

Η κυρία Λιλή Ταρμποπούλου γύρισε από το ταξίδι της στην Ευρώπη γεμάτη όδεις κι' έντυπώσεις. Όπου σταθί κι' όπου βρεθή διηγείται τα περίεργα που είδε.

— Πώς σας φάνηκε ο Σπκούάνας, κυρία Λιλή; την ρωτούν οι φίλες της.

— Α, πολύ καθώς πρέπει. Όγάμε ένα βράδυ μαζή κι' έπειτα πήγαμε στο θέατρο. Μας υποχέθηκε νάρθι στην Άθινα να τον φιλοξενήσουμε για λίγες μέρες. Προχθές η κ. Ταρμποπούλου είχε κλέσει οπίτι της τις φίλες της για να πάρουν το παγωτό τους.

Όσοι δεν έχασε την εύκαιρία κι' άρχισε πάλι να διηγείται για τα περίεργα και άξιοθαύματα που είδαν τα μάτια της εις τας Ευρώπας.

— Α! ώραίο πράγμα αι Ευρώπαι! λέει η κυρία Λιλή.

— Έξάνα πετάγεται η κυρία Χαλβατζή και τη ρωτά: — Άλήθεια, κυρία Ταρμποπούλου, δεν μάς είπατε, είσατε τον Βεζούβιο στήν Ιταλία;

— Όχι, άπάντα η κυρία Λιλή, δεν τόν προλάδαμε. Είχε φύγει μία μέρα πριν για το Παρισι.

Λωράνης, της απελθούσας την ώρα.
Και το καταπληκτικότερο για μέ-
να ήταν ότι ξύπνησε σε 4 ώρες
φρόσκη και δροσερή, λέγοντας ότι
πεινούσε φοβερά, κι' ευτυχισμένη
γιατί σ' είχε δειρευθεύσει.

«Δεν μάς μένει τώρα, παρά να
μάθουμε αν ο Έωσφορος είναι ζω-
νάνος ή πεθαμένος... αν τελείωσε
ο πόλεμος ή πρόκειται για μία α-
πλή άνακαχη».

—Εγώ δεν ξέρω τίποτε, εκτός
απ' όσα συνέβησαν στο Σχτάλ-
ταροκ, τα οποία θα διηγηθώ α-
ργότερα στο Ζάν... είπε η Λωράνη.
Αφ' ότου έπεσε σ' αν νεκρή, ως
την εμφάνισή του Έωσφορος, όλος
αυτός ο καιρός είναι για μένα σκο-
τάδι, νύχτα, μυστήριο...

—Περίεργο!... ψιθύρισε ο Νυ-
κτάλως συλλογισμένος.

—Επειτα πρόθεσε:

—Στις 10 'Ιουνίου!... 'Ο
Ρομπερτ κι' η Γκρίσλιν, στον Κου-
φιο Βράχο, ήσαν ότι στις 10
'Ιουνίου, ο βαρώνος Γκλόρ θ' ε-
ποφάσισε για την τύχη της 'Ιο-
νίου, και τον Ζάν... 'Ος τις 10 'Ιου-
νίου έχει προδοθεί η Λωράνη,
για να δεχθεί τις προτάσεις του
Έωσφορος... τις 10 'Ιουνίου,
ο Πρίγκιπας θα πρήξει να έχη όποια
χρή όριστικά... Έξορμε, τέλος,
απ' τη ώρα τα λόγια του Έωσφο-
ρου, ότι στις 10 'Ιουνίου μόνον,
η μηχανή του Σχτάλταροκ, το
«Τηλεδύναμιον», όπως την ονομα-
ζει, θα είναι ικανή να επιβάλει σ'
όλο τον κόσμο τη θέλησή του...

Σηκώθηκε, έκαμε μερικά βήμα-
τα μέσα στο δωμάτιο κι' έξωκα-
λούθησε.

—'Ο Έωσφορος δεν είναι παρά
ένας άνθρωπος! Λέγεται Γκλόρ
Βάρκετ. Είναι σκληρός, αλαζονι-
κός, και γι' αυτό συλλαβίζονται.
Μιλεί περισσότερο απ' όσο πρέ-
πει... Τον θεωρώ άναξιο να λέ-
γεται Έωσφορος!

Στάθηκε έμπρός στη Λωράνη
και τη ρώτησε:

—Εσύ του είχες δώσει αυτό το
όνομα;

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ - ΚΑΛΤΣΕΣ

σε τιμές χαμηλές. 'Αποθήκη:

ΘΗΣΕΩΣ 17

(πάρδος Κολοκωτρώνη)

Πλησίον οδού Λέκκα

ΟΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ & ΥΡΥΣΟΧΟΙΟΝ

ΙΩΑΝ. Ε. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΙΚΗ

'Οδός 'Ηρακλείου 36 - Ν. ΙΩΝΙΑ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΟΡΟΛΟ-

ΓΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤ ΜΠΡΑΣΕΛΕ,

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΟΡΟΛΟΓΙΩΝ ΗΓΓΥ-

ΜΕΝΑΙ. ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

Katia
ΠΟΥΔΡΑ ΚΡΕΜΑ
ΡΟΥΖ ΚΡΑΓΙΟΝ

ΟΙ θαυμαστοί χρωματισμοί
της πούδρας

ΡΟΥΖ - ΚΡΑΓΙΟΝ

'Η άουναγνώστους ποιότης
σας χαρίζουν

ΥΓΕΙΑ - ΝΕΙΑΤΑ - ΟΜΟΡΦΙΑ

Ζητείται παντού

Γεν. 'Αντιπρόσωπος

ΙΩΑΝ. ΚΟΡΔΩ ΗΞ

Τηλ. 23.801

ΤΟ ΠΙΣΤΟΛΙ

Δραματικό διήγημα

Το μίσος τοθ θιασάρχη Γκρίλ-
σερ για τόν πρωταγωνιστή τοθ
θιάσου του Κρίστεν ήταν ένα πα-
ρόξενο αίσθημα, που κανείς άλ-
λος δεν τ' είχε καταλάβει. Κι' ό-
μως το μίσος αυτό όπηχε, ήταν
κρυφό, φωλιασμένο στο βάθος της
καρδιάς του και μία ημέρα δ' ε-
σπάρσε με τόν πιο άγριο τρόπο.

Μά γιατί ο Γκρίσλερ μισούσε
τόσο πολύ τόν ώμορφο Κρίστεν,
έταν χαριτωμένο νέο ήθοποιό, μ'
ένα τόσο ευχάριστο κι' εύθυμο χα-
ρακτήρα; Κανείς δεν ήταν έχθρος
του! Γιατί άραγε ήταν ο Γκρίσ-
λερ;

Το κυριώτερο ελάττωμα τοθ
Κρίστεν στά μάτια τοθ θιασάρχη
ήταν ότι άσπασε στις γυναίκες. 'Ο
Κρίστεν μάλλον ήταν ένας αληθί-
νος καρδιοκαθέτης. Κι' ο Γκρίσ-
λερ είχε μία ώμορφη γυναίκα, τη
Νόρα, που την άσπασε με πά-
θος και τη ζήλευε σ' αν τρελλός.

'Η Νόρα ήταν η πρωταγωνί-
στρια τοθ θιάσου κι' όπως ήταν
φυσικό έπαίξε όλους τους «έρω-
τες» ρόλους με τόν ώμορφο Κρί-
στεν. Μά μεταξύ τους δεν όπηγε
κανένα αίσθημα, καμμία έννοια
οσέας. 'Η ζήλεια όμως τοθ Γκρίσ-
λερ δεν είχε όρια. Τόν έκανε κα-
χύποπτο και δυνάμωμε διαρκώς το
μίσος του για τόν Κρίστεν. Πάν-
τα, ώστόσο, φρόντιζε να κρύβη το
ψυχικό του μαρτύριο και να προ-
τιπται τόν αδιόφορο...

Μία ημέρα, τέλος, η ζήλεια
φούτωσε σ' αν μία άσυστη πυρ-
κακή κι' ο Γκρίσλερ συλλογίσθη-
κε πώς δεν θ' μπορούσε να ή-
συχάση, αν δεν έδιωχνε από τόν θια-
σο τόν Κρίστεν. Κι' άνέφερε αυτή
την άπόφασή του στη γυναίκα του.
'Η Νόρα άπέμεινε κατάπληκτη
και προσπάθησε να τόν μετρίψει.

—Είπε ο καλύτερος ήθοποιός

τοθ θιάσου μας!... παρετήρησε.
Ποιάς θ' αν αντίκαταστή; Κα-
νείς! Κι' έπειτα, για ποίο λόγο
θέλεις να τόν διώξεις; Θά διαλύ-
σης έτσι τόν θιασό!...

'Ο Γκρίσλερ δεν είπε τίποτα,
μά η ζήλεια τοθ δάγκωσε πάλι σ' αν
φύσι την καρδιά. Οι ύποψίες του
έξαιναν τώρα αληθινές... 'Η γυ-
ναίκα του δεν ήθελε να φύγη ο
Κρίστεν. Αυτό έβρισκε καθαρά ό-
τι είχαν κρυφές σχέσεις μεταξύ
τους...

Κι' έτσι, πνίγοντας τη λύσσα
του, άρχισε να καταστρώνη ένα
σταντικό σχέδιο. Τι θ' κέρδιζε αν
έδιωχνε τόν Κρίστεν; Μήπως η
Νόρα δεν θ' μπορούσε να τόν συ-
ναντήση κρυφά δυό, τρεις φορές
τη βδομάδα; Χρειάζοταν να γινή
κάτι άλλο... Κι' ο Γκρίσλερ ή-
ξερε καλά πώς θ' κατάφερνε να
βρή την ήσυχία του.

Σε λίγες ημέρες ο θιάσος θ'
άνεθεσε μία κερσική τραγωδία.
Στό όργο αυτό, μία γυναίκα σκό-
τωνε τόν τρυφερό φίλο της. 'Ε,
λοιπόν, έπρεπε να βάλη μία σφαί-
ρα στό πιστόλι ο Γκρίσλερ, για να
υλτισθή μία για πάντα από τόν
άνθρωπο που μισούσε. 'Η γυναί-
κα του στο όργο έπαίξε το ρόλο
της «φόνισσας» κι' ο Κρίστεν, ό-
πως ήταν φυσικό, το ρόλο τοθ τυ-
φερού φίλου. 'Όσο για τη σφαίρα,
κανείς δεν θ' μπορούσε να βρή,
ποιάς την είχε δώσει στο πιστόλι.

'Ο Γκρίσλερ θ' έπαιρνε όλες τις
προφυλάξεις του.

—Εφ'όσον λοιπόν η ημέρα της
«πρεμιέρας», που ο θιασάρχης την
περίμενε με μία κρυφή άπερίγρα-
πτη άγωνία, 'Η μοιραία ώρα πλη-
σίαζε. 'Η παράσταση είχε άρ-
χίσει και το πιστόλι ήταν γεμάτο.
'Η πρώτη πράξις τελείωσε κι' το
διάλειμμα πέρασε ήσυχα σ' αν πα-

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Διατροφή με ενέσεις

Μία νέα μέθοδος διατροφής τών στομαχικών, που δεν μπο-
ρούν να φάνε τίποτε, δοκιμάζεται ήδη μ' επιτυχία στην 'Αμε-
ρική. Για τις δοκιμές χρησιμοποιήθηκαν 18 άρρωστοι, που
είχαν σοβαρές βλάβες στο οισόφυγο και τού στομάχου, δεν
είχαν φάει στερεά τροφή από πολλούς μήνες και δεν μπο-
ρούσαν καν να κρατήσουν ούτε τα υγρά στο στομάχι τους.
Οι γιατροί-τους έκαναν ενέσεις με αμινοξέα, βιταμίνες Β και
βιταμίνες Γ. Στις 15 λοιπόν περιπτώσεις οι άρρωστοι άρχισαν
να τρέφονται περίφημα μ' αυτό τόν τρόπο και να κερδίζουν
βάρος. 'Η νέα μέθοδος θ' βρή σπουδαίες εφαρμογές σε έγ-
χειρήσεις τού στομάχου.

Το δρυζενέ θ' κινή άεροπλάνα

Το πυκνό δρυζενέ πρόκειται να χρησιμοποιηθ' ως καύσι-
μος ύλη για πυρσολοκίνητα άεροπλάνα. Ήδη είχε βρή με-
γάλη χρησιμοποίηση στη βιομηχανία τών πλαστικών υλών. 'Η
νέα καύσιμος ύλη θ' είναι μίγμα δρυζενέ και πετρελαίου,
έχει δέ το όνομα «ουνίπερος».

Πετρέλαιο με ραδιενέργεια

Οι γεωλόγοι ξέρουν ότι το πετρέλαιο έχει σχηματισθ' άπ'
τη μεταβολή ζωικών ή φυτικών ουσιών. Πώς έγινε όμως η
μεταβολή αυτή; 'Εχει εξηγηθ' με 60 διάφορες θεωρίες. 'Η
τελευταία διευτύωση από δυό επιστήμονες τού Πολυτεχνείου
της Μασσαχουσέτης. Οι επιστήμονες αυτοί πήραν λιπαρά ό-
ξέα άπ' τη λάσπη τοθ ρυθού τού ώκεανού - τα λιπαρά όξέα
όνομαζόνται έτσι, γιατί μπορούν να παραχθούν με χημική
κατεργασία τών λιπών - και τα υπέβαλαν σε ραδιόακτινο με
ζώντες ο τοθ ραδίου. 'Ετσι τα μετέβαλαν σε μία ουσία ό-
μοια με το πετρέλαιο. 'Η μέθοδος όμως δεν έχει γίνει άκόμη
πρακτικώς εφαρμόσιμη, γιατί είναι δύσκολη και άκριδη ή πα-

Το ύδραυλικό πόδι

'Ενα καινούργιο τεχνικό πόδι για άναπήρους, επινόησε
δύο Γερμανών επιστημόνων, που εργάζονται ήδη για λογα-
νά του 'Αμερικανών, είναι εφευρισμένο έσωτερικώς μ'
ένα λεπτό σύστημα «υδραυλικής» κινήσεως. 'Ετσι, αυτός που
'ανέβαινη σκάλες και να λυγίζει τελείως το γόνατό του.
Μπορεί να ήρ κανείς ότι πρόκειται για τή μεγαλύτερη πρόοδο
της «προσθετικής» κατά τα 25 τελευταία χρόνια.

'Η ντομάτα κατά... της δυσοσμίας τών ποδιών

'Όπως απέκλυναν μ' έρευνες δυό 'Αμερικανών χημικών,
η ντομάτα περιέχει μία νέα «αντιιδρωτική» ουσία, που σκοτώνει
τα μικρόβια όπως η πενικιλίνη και που ονομάσθηκε «τομα-
τίνη». 'Η ίδια ουσία είναι επίσης άποτελεσματική εναντίον
τών μυκήτων, που προκαλούν διάφορες αρρώστιες σ' αν πόδι
και σ' αν χείρα, μεταξύ δέ τών άλλων και τή δυσοσμία τών
ποδιών.

βασκίματα. Κανείς δεν άποφά-
σαν, ότι εκεί πέρα θ' άετυλινό-
ταν σε λίγο μία άλλη τραγωδία,
μία πραγματική, αληθινή!

Τελείωσε κανονικά και η δευτέ-
ρη πράξις. Οι θεαταί χειροκροτού-
σαν ευχαριστημένοι και οι ήθο-
ποιοί βήκαν στη σκηνή. 'Επειτα,
παρουσιάσθηκε μόνος ο Κρίστεν,
γιατί ήταν μεγάλος ήθοποιός και
το είδωλο τού κοινού. Στά παρα-
σκήνια ο Γκρίσλερ κόνιζε το ένα
ταίγιο όστερ' από τ' άλλο, προ-
παθώντας να κρύψη τη συγκίνησή
του και την άγωνία του...

Το πιστόλι ήταν έτοιμο και βρι-
σκόταν στο καμαρίνι της Νόρας,
έπάνω στο μάρμαρο της τουαλέ-
τας της. 'Ο Γκρίσλερ μπήκε στο
καμαρίνι για να δ' αν όλα τρε-
βόσαν κανονικά, σύμφωνα με το
σχέδιό του. 'Εξαφ'όμως, στο
καθόφλι της πόρτας παρουσιάσθη-
κε ο Κρίστεν, γελαστός όπως
πάντα.

—Είμαστε έτοιμοι λοιπόν; ρώ-
τησε άμέριμος.

—Ναι, τοθ άπάντησε η Νόρα,
χαμογελώντας. Σε λίγο θ' έξω-
ση η μεγάλη τραγωδία. Νά, έδω
είνε το πιστόλι...

—Το βλέπω κι' άνατριχιάζω!
άπήγγελε θεατρικά ο Κρίστεν.
Μ' αυτό θ' αν σκοτώσετε, ώραια
μου κυρία!

Πήρε στο χέρι του το πιστόλι μ'
έθυμο όφος και κάνοντας ένα ά-
στείο, γύρισε πρός τόν Γκρίσλερ,
που έξακολουθούσε να καπνίζει νευ-
ρικά και τού φώναζε:

—Κύττα, Γκρίσλερ, πώς σκο-
τώνουν έναν άνθρωπο!
Και τόν σημάδεψε με το πι-
στόλι.

—'Άσε τις τρέλλες! φώναξε
τρομαγμένος εκείνος.

—'Όχι, όχι, θ' αν σκοτώσω,
προσέθετο έξακολουθώντας ο Κρίστεν,
μυημένος τη φωνή της Νόρας,
στο όλο της.

—Πρόσεξε! Στάσου!... οδρ-
λιασε κατάκλημνος ο Γκρίσλερ.

Μά ο Κρίστεν, μ' ένα κομικό
μορφασμό, τράβηξε τη σκανδάλη.
'Ακούσθηκε ένας πυροβολισμός
κι' ο Γκρίσλερ, σωριάστηκε κάτω
με μία σπαρακτική κραυγή πόνου,
αίμόφυρος.

Μά πρην πεθάνη, μισόνοιξε τ' αν
χειλή του και με μισόθυστη φω-
νή, άπολόγησε ότι εκείνος είχε νε-
μίσει το πιστόλι. 'Ο Κρίστεν ήταν
άθώος! 'Επειτα, σφίγγοντας το
χέρι της Νόρας, ξεφύσησε.

Π. ΑΡΝΤΕΝ

Φ Α Κ Ι Δ Ε Σ

'Ο ειδικός Δερματολόγος Πα-
ρισίων

Δόκτωρ Ι. ΜΑΤΑΡΑΙΣΟ

θεραπεύει ριζικά και με έγ-
γύησι τις φακίδες (έφηλιδες)
έντός ολίγων ημερών.

Πληροφορίες δωρεάν

Δέχεται 10 - 1 και 4 - 7

ΟΔΟΣ ΠΙΠΙΝΟΥ 38

Στάσις 'Αγγελουπούλου.

Τηλέφ. 85.089

ΑΝΤΩΝ. Α. ΛΑΣΚΑΡΙΣ

Γυναικολογικά - Μεταδοτικά -

Σεξουαλικά.

ΧΡΗΣΙΣ ΠΕΝΙΚΙΛΛΙΝΗΣ

'Αδερφ. 11α, 6 - 8 μ.μ.

Τηλ. 53.807

Αίσθητικόν 'Επιστημονικόν

'Εργαστήριον

Βερανζέρου 12α

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 53.674

'Αναλαμβάνει τήν εξέλιψιν
δλων τών δυσμορφιών τού
προσώπου, ως και τήν ριζικήν
άποτρίχισιν, εξαφανίζων τας
ρυτίδας, ούλας, έγκασματα,
στιγματα (πανίδες), στιγματα
εύλογίας και θεραπεύει τήν
τροχάσιν.

Οι Πωλητές της Εφταήμερης

Στο Λαοσυγκαρντία

('Αναφορά)

Είπες: — «Καταγγέλλεις όσοι έχετε
σ' έμένα να τσοι φέρετ'».

—'Αχ! Έχω εκείνο το μπασκόλι μου, τόν άν-
ταναίστο, τόν δεν τ' αν
που το ζιέτι και η ταυγκουνιά του δεν τ' αν
φέρεται!

Τρέμει το χέρι του
το πρώτον σ' αν μοιράζει
και εύγικια ζυγιάζει!

Γι' αυτό σου γράφω τούτο

τ' άστρουχάλι, το

για να τού κάνετε

τον τερεπίε του,

και να τού βλέπε

ένα τζιτζά.

Κάθετα κι' έχει, ο

αντίχριστος,

τά έρζάκια, τ' αν

κονσέρβες και τα

μέσ' τα ντεπόζιτα

στοιδαγμένα.

Κάθομαι κι' έγώ, η

έρρημη,

σε κάρδουνα... ά-

ναμένα!

Καζάντισε, πλούτη

τρανά

κι' οδλος ο μαχαλός πεινά!

'Εδω γλεντάει ο καθέας και λέει:

—'Νά μή φέξη! άπ' τήν ψυχή του.

Κι' ο Νικολάκης μου φωνάζει:

—'Νά μή φέξη! ο έρρημος,

άλλά για τ' αν... βρακί του!

'Όσοι έχουνε 'Αμερικάνοι συγγενείς,

είτε κανένα γνωστό τους,

πάν κι' έρχονται τα δέματα

για τόν λιματισμό τους,

Κι' άλλος βγαίνει σ' αν πρίγκιπας,

κι' άλλος βγαίνει σ' αν Γιάγκης...

Μά 'γώ που είμαι όπορη,

γύνωμαι έξ' αν άνγκης

με ότι μάς μοιράζει τόν «αφιδόπνοχο»

κολούρα μπαρζαμλίκια,

τουρλού - τουρλού τσεϊτί.

Κι' όσοι με βλέπουνε φωνάζουνε:

—'Θεός σ' αν έρχομαι τόν μακαρίτη!...

Μου δώσανε για ρούπα, ένα στόρ

από τή Ντάμπιν

τήν κοιμητιά - μπάθ ρούμ -

Το Νικολάκη ένα σωδρακάκι σπόρ

πού σου θυμίζει... Γιουσουρούμ!

Το δώσαν με χρουστό γαλόνα

ένα «μαντώ»

κι' είν' ύσιος βίτσι κόνσολας

με τρικαντώ!

Το δώσαν όμως και τ' αν άρδύλες

όπου φάραγε, σ' αν ήταν δεκανέας

... ο Μονχόμπερ!

Και τώρα ντρέπεται να βγή ο έρρημος

και πεί οδλο από στρατά άπόμπερ!

Το δέ ζωνάρι πούκρυψε τη χασατούρα του

ο Χατραχάν

Το δώσανε σ' έμένα

να τόν κάνω λέει... τουρμπάν!

Οδλα τα χρόνια αυτά του πόλεμου

νιζ λάδι, νιζ ψωμί,

και νιζ πατάτες...

Κι' όσοι σιτάδες σ' αν λουκάντα βρίσκανε

χάναν' από βραδύς τού μαχαλά...
τσοι γάτες!

Μέσ' τήν πείνα όσα γαιδούρια
ήταν στραδοκάνικα

τάχανα, κι' εύτ' αν στη μαύρη
τάβερνα... λουκάνικα!

Τά 'Ες... 'Ες και οι σπιούνοι
δεν άφηκαν παλληκάρ

κι' ήσαν κομμάτι η Μέρλιν,
και λεζάντες το Χαϊδάρι!

Κι' έπ' αν δέντρο το ρωμείο
σ' αυτά τα μαύρα χρόνια

κλαδεύτηκε, μά πό πολλά
θ' αν βγάλη τώρα κλώνια.

Γι' αυτό και σεις που μέσα στην 'Αμερική
μχανευόσαστε έφευρες τρενές

και έζετε και σ' αν μεγάλες μηχανές
κι' όλημερίς στοιβάζετε τσοι λίρες
στο τσούβαλι,

μή μάς άφήστε σ' αυτά τα μαύρα χρόνια.
Γκεδεζελικά μη μάς κάνε με τα τρεφίμα,
γιατί τότε... τί έχουμε να δούμε!

'Αν λήψουν τα φαγιά... θ' αν φαγωθούμε!
Κάνετε μεραμέτι για τόν μεμπεκέτι μας,
δικαιοσύνη στην 'Ελλάδα τη χιλιόβα-
σανιμένη.

Πρέπει να ζήση μουσιό Λαοσυγκαρντία
άφω το έξερεις δ' αν πώς έξερει και να
πεθαίνει!

ΣΟΚΡ. ΡΩΝΑΣ

ΤΑ ΝΤΕΡΤΙΑ ΤΟΥ ΚΙΡΚΟΡ

ΤΟ ΕΚΘΕΤΟ

Με παραμιλητά κι' άγρια ρουχαλιτά κοιμότανε
ο Κιρκόρ κι' η Τακουίτσα, πλάι τού, τραγουμέντ
τόν ζουλούσε, τόν τρεβούσε, τόν σκουνούσε,
μά ήταν άδύνατον να πάρη καμπαρί.

—Κιρκόρ, κάλε, γιεβρούμ! Σήκω!...
—Τι είναι, μπε;
—'Ενα παιντάκι κλαίει!
—'Όχι, μπε, γατάκι είναι.

Κι' ενώ έλεγε όχι ο Κιρκόρ, η φωνή τού μωρού
ακούστηκε άπ' έξω άκούα πιο δυνατή. 'Η Τα-
κουίτσα άνατριχιάσε. 'Ο Κιρκόρ τρώεζε και πε-
τάχτηκε. 'Ανοίξε σ' αν τήν όζωπόρτα κι' είδε κα-
τάπληκτος ένα μωρουδάκι μπρός στο σπίτι τους.
Εν τ' αν μεταξ' έφτασε κι' η Τακουίτσα.

—Τι τρέχει, γιεβρούμ;
—Βάι, έντεψιξ, βάι, ένα παιντί άφήσανε!

<

Οἱ βλαβεροὲς ἀκτινοβολίαι τοῦ Ἡλίου

«Απὸ τὴν μαύρη κηλίδα εἰ-
σῶς τὸν ὑπερπύρρον ἀνέ-
βη. Φυσικά, δὲν μπορεῖτε νὰ
φαντασθεῖτε, ὅτι ἔχει συμῆθι.
Οἱ ὑπερπύρροι ἀπλοῦστοι εἶ-
παν ἕνα μέρος τοῦ ἀμφιγυ-
στρεπιδόρα καὶ τὸ πτό εἰνε ἡ
μαύρη κηλίδα. Αὐτὸ εἰνε ἡ
Εὐτυχὴς ὅτι ἡ βλάστης
καθίσταται ἀπὸ τὸν τοῖο τὸν
ἀμφιγυστρεπιδόρ, χάρις πρὸς
τὴν μεγάλη ἀναπλαστικὴ δύναμι
πὺ ἔχει, μέσα σὲ μερικὰ
δευτερόλεπτα. Τὸ μαῦρο ση-
μεῖο εξαφανίζεται τότε καὶ
ἐξαναθλάπτετε πάλι κανονικά.
«Ὅταν φορῇ κανεὶς μαύρα
υφάδια, νομίζει πῶς εἶνε ἀ-

νομεν ὅτι ὁ τίτλος τοῦ
Ἰουδα, δὲν ἀνταπο-
κρίπται. Γιατί δὲν εἶνε
τῆς φυλῆς, πού βοη-
θῶ ἐνὰ «Ζημιπόζ» (ὑ-
πό ἀπὸ 12 «ἀλλὰ»)·
εἰ ἀποκτήσει τὸ ὄξω-
μα διαδεχθῇ μετὰ τὸ θά-

Ἀπαντῶντας ἀπάνδως: «Θὰ μὲ κρεμάσετε». Ἄν ἐπρόκειτο νὰ τὸν κρεμάσουν, τότε θὰ εἶχε ἀπαντήσει ὡστὺ, κατὰ τὴν ὑπόθεσιν: δὲ τοῦ ληστιάρχου θὰ τὸν κρεμοῦσαν μόνον ἂν δὲν ἀπαντοῦσε ὡστὺ. Ἄν πάλι ἐπρόκειτο νὰ τὸν τουφεύουν, τότε δὲν θὰ εἶχε ἀπαντήσει ὡστὺ, συνεπὺς δὲν θὰ μπορούσαν πιά νὰ τὸν τουφεύουν.

Μόλις οι εχθικοί τού ναυάρχου Μπλάντυ, με τα τέλεια επιστημονικά μέσα τους, αποφάνθηκαν ότι έλειψε κάθε κίνδυνος απ' τη ρδιενέργεια στη Μπικίνι, ο Τσάντλερ κι' ο Γουάστντ θα κάμουν τὸ ταξίδι ως τὴ Ρονγκέρικ, γιὰ νὰ πληροφορηθῇ τὴν ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητὴ ἀπόφασί τού βασιλέως 'Ιουδα.

Κατόπιν στρατολόγησε μερικούς Βο
ηθούς και ίδρυσε ένα ... κουνουποπο
φείον! Πράγματι, για να μελετήσει τ
πείριστοι των διαφόρων οσάων πάν
στα κοινωνία, έπρεπε να έχη δια
κώς στη διάθεσί του πολλά ατ αυτά
και μάλιστα χωρισμένα σε είδη. 'Ανε
πρεθε λοιπόν τα κοινωνία του μέσα σ
κλαυθιά από λεπτό δικτυώτο, ταϊζόντα
με μέλι και νερό, κάθε Κυριακή να
μέ αίμα κυνελιού. Φρόνιζε νβάλει νε
ρά, ύγιεινάτα και ... πενασιμένα. Τού
έξαφαιλε τέλος μέρη θύρα, για να
γεννούν τ αυτά τους.

«Ο Τρέβις συνεχίζει εν τω μεταξύ τις έρευνές του. Έχει δοκιμάσει ως τώρα 8.000 φάρμακα κατά των κοινούσιων και 9.000 έναντι άλλων εντόμων. Και τα πάντα δώ πιθανότητα, σε λίγους μήνες θάχει βρει ένα μύγμα αποτελεσματικό εναντίον όλων των ενοχλητικών εντόμων της όσφλινου.

.....
 "Ένα γραμματάκι βρήκε το πρωί η Γουλιά,
 κάμαρά της όταν πήγε να την εγνήσουν και να
 μιλήσει για το μεγάλο της καύμο:
 "Αγαπημένοι μου, φεύγω για να μην είμαι έ
 διο στην ανάπη σας.
 "Δέν θα σκοτώθω! "Όταν ολοκληρωθῇ ἡ εὐτ
 σας, ἴσως ἀντιμετωπύουμε πάλι.
 "Μὴ ξεχάνατε, ὅμως, ὅτι πολὺ σὰς ἀγάπησα!
 ρῆτε τὸν ἑρῶτα σας. Σὰς εὐχομαί μ' ἄλη μου
 καρδιά κάθε εὐτυχία. Ἰωάννη

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΕΚΡΗΣ

Ο Γκονθάλιο, ο πλούσιος Ι. διοκτήτης της Κουόμα, είχε δηλητηριάσει με τα ίδια του τα χέρια την όμορφη Πιλλάρ, την αγαπημένη του σύζυγο.

Όπως δεν είχε διατάσει κα- θόλου, όταν πήρε αυτή την ά- πόφαση, το ίδιο δεν ένοιωσε τώρα καμιά τύψη για το έγ- κλημά του. Η Πιλλάρ τόν ε- ιχε απάτησει. Κι έπρεπε να πεθάνει.

Μόνο που βιαζόταν να τε- λειώσει με τις διαταγές της κηδείας. Γιατί η έκδική της του δεν θα ολοκληρωνόταν, αν δεν σκοτώσει και τον έραστή της, αυτό τον καταραμένο Μιγκου- έλ, που είχε καταστρέψει την ευτυχία του.

Μέσα στο μεγάλο σπίτι, οι 'Ινδιάνοι υπηρέτες του πηγα- νοεργάζονταν σιγά, κάνοντας ένα σωρό έδερσιμους, για να δι- ευκολύνουν, όπως έλεγαν, την άναρχη της ψυχής της πε- θαιμένης για τον άλλο κόσμο.

Ο Γκονθάλιο παρακολουθού- σε με απάθεια αυτές τις εκδη- λώσεις της ιδιαιτερότητας των 'Ιθαγενών, που τις έβρισκε πο- λύ γελοίες. Άλλα δεν ένοιωσε καμιά επιθυμία, για να αντί- δρώ.

Έτσι, δεν έφερε καμιά άν- τίρρηση, όταν τόν είδε να φο- ράει ο' ένα έλαφι τα ρούχα της νεκρής και να τον δια- χύουν έπειτα με μεγάλες κραυ- γές. Ούτε όταν άρχισαν να σκορπίζουν μία λεπτή λευκή σκόνη πάνω στο πάτωμα, από την είσοδο του σπιτιού ως το δωμάτιο της Πιλλάρ.

Η ψυχή της μπορεί να θέ- λη να ξαναγυρίσει, εξήγησε έ- νας από τους 'Ιθαγενείς. Θα έβρισκε τότε τα ίχνη που θ' ά- φησε πάνω στη σκόνη...

Μά οι ψυχές περπατάνε; ρώτησε αφορημένος ο Γκονθά- λιο, χωρίς να καλοξέρει, για- τί είνε καμιά άλλη την έρώ- τηση.

— Για να ξαναγυρίσει, πρέ-

ΝΙΚΗΘΗΚΕ Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ;

Τό θαυματουργό φάρμακο «Κ Ρ»

Μία καταπληκτική εϊδησία, που έφτασε απ' τη Ρω- σία, επιτρέπει τις τομυρότερες ελπίδες στα άμετρητα Πανεπιστήμια του Κάρκινου. Το 1937, ο δόκτωρ Ροσκίν, τού καί θανατηφόρο (καθόλου Σάγκα) της Νοτίου Άμερι- κής, που προκαλείται από ένα μικροσκοπικό παράσιτο πάθαιναν, απ' αυτήν, παρηγόρησε. Στις γυναίκες που ταβρόχιζε και κατέστρεφε, κατά ποτίμουν τα κύτ- ταρα του στήθους, που είνε εξαιρετικά μεγάλα και χνυ την ίδια προτίμηση στα κύτταρα του καρκίνου, που Ρωσσία τέτοια παρσία και τα εϊόνανε στον όργανο- καρκινώματα. Τα αποτελέσματα είχε προκαλέσει τεχνικά- τα: Τα κύτταρα του καρκίνου καταστρεφόντουσαν ά- ριτοικά. Δυστυχώς όμως, αφού ξεπατρεύσαν τα καρι- νώματα, τα παρσία άρχισαν να προαβάλλουν τους θανάτους (καθόλου Σάγκα). Ο δόκτωρ Ροσκίν ύπο- γινόνταν απ' τα ίδια τα παρσία των καρκινωμάτων δεν νικά Κλουέρε ειδική μικροβιολόγος, κατάρθωσε να «ΚΡ» απ' τα άρχικα ψήφια των εϊσθημένων. Τα περα- κίον των ποτικιών, χωρίς να βλάπη τους υγιείς ιστούς, μία ένεσι στον έαυτό του. Εγίναν κατόπιν επιτυχί- νες δοκιμές θεραπείας ανθρώπων. Ένας καρκίνος τού 2 βδομάδες. Χρειάζονταν όμως ακόμη πολλά πειράματα, πριν εφαρμοσθί το νέο αυτό φάρμακο.

φορά... Καί, μάθε το, τό Ι- διο θα γίνη άν θελήσης να ξαναγυρίσεις...

Γύρισε τότε τό όπλο του προς τό μέρος του έλαφιού και πυροβόλησε.

Ακούσθηκε ένα υπόκωφο βογγητό και την ίδια στιγμή τό έλαφι σωριάστηκε κάτω μέ- σα σ'ε μιά λίμνη αίματος...

Ο Γκονθάλιο πλησίασε ό- ταν διαλύθηκε ο καπνός. Καί τότε είδε πως, κάτω από τό δέντρο του έλαφιού, ήταν κρυμ- μένος ο Μιγκουέλ, που είχε έ- πινοήσει αυτό τό τέχνασμα, για να έπισκεφθή την άγαπη- μένη του πάνω στο νεκρικό κρεβάτι της.

— Ήταν γραφτό να πεθά- νουν ό ένας πλάι στον άλλον! Ήσυχασε ο Γκονθάλιο, κυττά- ζοντας τό νεκρό σώμα του άν- τιπάλου του.

Τό άλλο πρωί, τό πελώριο σπίτι της Κουόμα καιγόταν ά- πό τό μιά άκρη ως την άλλη.

Οι 'Ινδιάνοι είχαν ιδί τον Γκονθάλιο να βάζι φωτιά με τα ίδια του τα χέρια. Έπει- τα, πήδησε ο' ένα άλογο και χάθηκε προς τό μέρος του ΤΙ- θαντάριου, τού μεγάλου βουνού τού Μεξικού, από όπου κανέ- νας άνθρωπος δεν ξαναγύρισε ποτέ.

ΓΚΑΡΤΣΙΑ ΚΑΛΤΕΡΟΝ

Π. Β α σ ι λ ε ι ά δ η ν, έν- ταυθα: Τό σταυρόλεγο είναι μία πνευματική άσκησις καί για τί λύσι του χρειάζεται μία σχετι- κή μόρφωση. Όλες οι παρα- τήρησεις σας είνε έσφαλμένες. Προσέξτε τί λύσι τού σταυρο- λέγου 399 και θα όητε πως έ- χετε άδικο. «Λέοντα», Κα- λάμας: Ζήτησε πληροφορίες από τον Έλληνοαμερικανικό Σύνδεσμο, όδός Τζώρτζ, αριθ. 6, για τί διεύθυνσι τού θεού σας. Η διεύθυνσι της Μέρλ Όυτερον είναι: Warner Bros. Studios, Burbank, Calif. U.S.A. Σ. Ι. Β α λ έ ν τ η ν: Τα σταυ- ρόλεξα σας είναι καλά και θα δημοσιευθούν τί τί σειρά τους. Χρησιμοποιείτε σχήματα με 15 τετραγωνίδια. Γ. Σ α μ π λ ο ν η ν: Δεν διαβέβαιε, δυστυ- χώς, έπαρκή χάρον. Κ. Β δ σ π ο ρ ο ν: Μεταόσον: Εύχαρι- στούμεν. Τό θέμα έδωθε εϊς τον συνεργάτη μας. «Διαβολο- κόριτο», Κηφισιά: Όχι καί τόσο καλό. Άσκηθίτε πε- ρισσότερο. Άποφύγετε τά έ- νικα όνόματα. Ι. Μ. Ι. Μ.: Στείλτε μας κανένα καλλιτερο. Γ. ώ ρ η ν: Μεσογειάκό. Ένταυθα: Δεν διαβέβαιε άκό- μη χάρη για δημοσίευσί συν- εργασίας των άναγνωστών μας. Οί στίχοι σας είνε καλοί. Χ. Κ ό τ τ α ν: Μπορείτε να τούς γράψετε, άλλα στην Άγγλική. Λουίζαν, Ένταυθα: Ζητή- στε την διεύθυνσι που θέλετε από τον Έλληνοαμερικανικό Σύνδεσμο όδός Τζώρτζ, αριθ. 6, τηλεφ. 21-500. Η ρ α κ λ η ν Σ. Ρ α γ ι α ν: Ένταυθα: Ά- δυνατούμε, δυστυχώς, να σας έξυπηρετήσωμεν. Ε. Ά θ α ν α σ ί ο υ: Άσκηθίτε περισσότερο. Πρέπει να βελτιώσετε τό σέ- βος σας. Μερικές ιδέες είνε κα- λές. Άλ κ η ν: Εύχαριστού- μεν, άλλα δεν έχομεν άκόμη άρκετό χάρη. Άργότερα. Φ α ν α τ ι κ ή ν ά ν α γ ν ω σ τ ρ ι α ν: Σίφων: Οί διευ- θύνσεις που θέλετε είνε οι έξης: 1) Sonja Henje και Tyron Pow- er, Fox Film Studios, Holly- wood, Calif. U. S. A. 2) Miss Deana Durbin, Universal Studios, Hollywood, Calif. U. S. A. Κ. Δ η μ ό π ο υ λ ο ν: Σας εύχαρι- στούμεν για τό ενδιαφέρον σας. Ό μυθιστοριογράφος είνε ένα καί τό αυτό πρόσωπο. Τό όνο- μα 'Ιούλιος, είνε μεταφρασ- τού γαλλικού Ζύλ. Έτοιμάζο- με πολλά πράγματα, τώρα που μπορούμε να έπικοινωνήσωμε με την Εύρώπη. Λίγη όμοιοση. 'Ι ώ β, Πειραιά: Δεν δημοσιεύ- ομεν άκόμη συνεργασία άνα- γγνωστών.

ΤΑ ΚΑΡΤΣΙΑ ΚΑΛΤΕΡΟΝ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Π. Β α σ ι λ ε ι ά δ η ν, έν- ταυθα: Τό σταυρόλεγο είναι μία πνευματική άσκησις καί για τί λύσι του χρειάζεται μία σχετι- κή μόρφωση. Όλες οι παρα- τήρησεις σας είνε έσφαλμένες. Προσέξτε τί λύσι τού σταυρο- λέγου 399 και θα όητε πως έ- χετε άδικο. «Λέοντα», Κα- λάμας: Ζήτησε πληροφορίες από τον Έλληνοαμερικανικό Σύνδεσμο, όδός Τζώρτζ, αριθ. 6, για τί διεύθυνσι τού θεού σας. Η διεύθυνσι της Μέρλ Όυτερον είναι: Warner Bros. Studios, Burbank, Calif. U.S.A. Σ. Ι. Β α λ έ ν τ η ν: Τα σταυ- ρόλεξα σας είναι καλά και θα δημοσιευθούν τί τί σειρά τους. Χρησιμοποιείτε σχήματα με 15 τετραγωνίδια. Γ. Σ α μ π λ ο ν η ν: Δεν διαβέβαιε, δυστυ- χώς, έπαρκή χάρον. Κ. Β δ σ π ο ρ ο ν: Μεταόσον: Εύχαρι- στούμεν. Τό θέμα έδωθε εϊς τον συνεργάτη μας. «Διαβολο- κόριτο», Κηφισιά: Όχι καί τόσο καλό. Άσκηθίτε πε- ρισσότερο. Άποφύγετε τά έ- νικα όνόματα. Ι. Μ. Ι. Μ.: Στείλτε μας κανένα καλλιτερο. Γ. ώ ρ η ν: Μεσογειάκό. Ένταυθα: Δεν διαβέβαιε άκό- μη χάρη για δημοσίευσί συν- εργασίας των άναγνωστών μας. Οί στίχοι σας είνε καλοί. Χ. Κ ό τ τ α ν: Μπορείτε να τούς γράψετε, άλλα στην Άγγλική. Λουίζαν, Ένταυθα: Ζητή- στε την διεύθυνσι που θέλετε από τον Έλληνοαμερικανικό Σύνδεσμο όδός Τζώρτζ, αριθ. 6, τηλεφ. 21-500. Η ρ α κ λ η ν Σ. Ρ α γ ι α ν: Ένταυθα: Ά- δυνατούμε, δυστυχώς, να σας έξυπηρετήσωμεν. Ε. Ά θ α ν α σ ί ο υ: Άσκηθίτε περισσότερο. Πρέπει να βελτιώσετε τό σέ- βος σας. Μερικές ιδέες είνε κα- λές. Άλ κ η ν: Εύχαριστού- μεν, άλλα δεν έχομεν άκόμη άρκετό χάρη. Άργότερα. Φ α ν α τ ι κ ή ν ά ν α γ ν ω σ τ ρ ι α ν: Σίφων: Οί διευ- θύνσεις που θέλετε είνε οι έξης: 1) Sonja Henje και Tyron Pow- er, Fox Film Studios, Holly- wood, Calif. U. S. A. 2) Miss Deana Durbin, Universal Studios, Hollywood, Calif. U. S. A. Κ. Δ η μ ό π ο υ λ ο ν: Σας εύχαρι- στούμεν για τό ενδιαφέρον σας. Ό μυθιστοριογράφος είνε ένα καί τό αυτό πρόσωπο. Τό όνο- μα 'Ιούλιος, είνε μεταφρασ- τού γαλλικού Ζύλ. Έτοιμάζο- με πολλά πράγματα, τώρα που μπορούμε να έπικοινωνήσωμε με την Εύρώπη. Λίγη όμοιοση. 'Ι ώ β, Πειραιά: Δεν δημοσιεύ- ομεν άκόμη συνεργασία άνα- γγνωστών.

Καί ακολουθώσε αυτά τά ίχνη. Μά, όπως δεν πίστευε στα θαύματα, θεωρώσε σκόπι- μο να βγάλη τού περιστροφό- του, που είχε στη ζώνη του και να τό σφίξη στο χέρι του.

Όταν έφθασε, όμως, στο δωμάτιο της νεκρής, ένοιωσε ένα ρίγος σ' όλο του τό σώ- μα. Πλάι στο κρεβάτι της, βρισκόταν ένα έλαφι, που έκα- νε με φύνη, καθώς τον είδε να μπαίνει.

Τά λόγια του 'Ινδιάνου εξα- γηγόρισαν τότε στό μυαλό του Γκονθάλιο:

«Για να ξαναγυρίσει πρέπει να πάρη τό σώμα και τά πόδια του έλαφιού που φορτώσαμε τό ρούχα της...»

— Τό λάθος είνε δικό σου, Πιλλάρ, ψιθύρισε ο Γκονθάλιο, γιατί με φέρνεις στην άνάγκη να σ'ε σκοτώσω για δεύτερη

Ο «ΘΕΟΣ» ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ

Τι κάνει ή ανάγκη

Κάποτε ο Χότζας είχε πάει στη Πό- λι για δουλειές του. Ένα πρωί, εκεί που γυριζε στους δρόμους, σάσιες, έχασε τόν προσανατολισμό του και δεν ήξερε πιά που πηγαίνει. Άρχισε λοιπόν να τρέχει δεξιά κι' άριστερά σαν τρελλάς. Σαν να μη τούφτανε α- πό τό κακό ένοιωσε την ίδια στιγμή την άνάγκη του... καταβρέγματος. Εί- κε φάει από βραδύς στο σπίτι του φί- λου του Χάσαν έναν περιόρμο από τά πεντανόστιμα της Πόλης σκουμπριά- φητά κι' είχε πιή όλη νύχτα καί τό πρωί ολόκληρους τόνους νερό. Φαν- τάζοσσε λοιπόν σε τί τρομερή κα- τάσταση βρισκόταν. Η στενοχώρια του αυτή τον έκανε έξω φρενών γιατί κοντά στα άλλα δεν ήξερε πού να κα- ταφύγη μία και είχε χάσει τό δρόμο.

Όταν πλησίαζε κάπου για να ξε- σκάσει βρισκόταν μπροστά του κι' έ- νας άστυνύλακας ο όποιος τού φώνα- ξε άγρια: — Άπαγορεύεται!

Πέντε φορές τού συνέβη ή ίδια ί- storia. Πέντε φορές έπεσε επάνω σ'ε άστυνύλακες, πέντε φορές άκουσε τό φοβερό και τρομερό εκείνο «Άπαγο- ρεύεται!».

— Βάι—βάι, χάθηκε! ξεφώνιζε ο δυστυχισμένος ο Νσ'οτρανί, καί με γουρλωμένα μάτια, κολυμπώντας στον 'Ιδρωτά έτρεχε από δρόμο σε δρόμο κι' από σοκάκι σε σοκάκι αναζητών- τας ένα μέρος για να ψυχθεί. — Άμάν! τί θα γίνει τώρα; μουρμού- ριζε.

Τριγυρίζε έτσι αρκετή ώρα όταν ξα- φνικά είδε μπροστά του στη πόρτα έ- νος σπιτιού μία ταμπέλλα πουγραφε:

ΜΕΧΜΕΤ ΣΕΚΗΡ
ΙΑΤΡΟΣ - ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
*Ωραι επίσκεψας
8-12 — 4-8

— Δοξασμένο νάνε τό όνομα τού 'Αλ- λάχ! ξεφώνισε ο Χότζας.

Και χωρίς να χάρι καιρό ανέθηκε φουριόζος φυσώντας κι' αγκομαχών- τας τό σκάλα του νιτρού κι' έπεσε ανά βούθα στο 'Ισπρίε του.

— Γιατρέ μου, φώναξε, πεθαίνω! — Τί σου συμβαίνει; φώναξε ο γι- ατρός.

— Νά... πώς να σου τό πώ... δεν μπορώ να κάμω αυτό που κάνει όλοι τό κόσμος.

— Περίεργο, πολύ περίεργο! είπε ο γιατρός. Για να δούμε... για προσπα- θήσε.

Κι' άμέσως έδωσε στο Χότζα ένα δο- χείο, τό όποιο φυσικά ο Νσ'οτρανί... γέμισε ως επάνω!

Ο γιατρός άπόρρησε.

— Τζάνουμ, είπε σ'έν Χότζα, ποιός σου είπε πως δεν μπορείς να ούρ- ησης;

— Πέντε άστυνύλακες μου τό είπαν στο δρόμο, γιατρέ μου, άπάντησε ά- φελότατα ο Χότζας.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Στό δικαστήριο: — Όστε λοιπόν, κατηγορούμενε, ί- σχυρίζοσαι πως είσαι ύπνωτιστής.

— Μάλιστα, κύριε πρόεδρε. Κι' αν ή- θελας, θα μπορούσα να σας άποκοιμώσω όλους.

— Ά δεν χρειάζεται! Αυτό είνε δου- λειά του συνγυρόρου σου!...

Ο δ ε κ α ν ε υ σ: — Δεν μπορείς να φύγεις αν δεν έχεις άδεια.

— Έχω προφορική άδεια τού λοχα- γού.

— Νά την δούμε αυτήν την προφο- ρική άδεια.

Κατηγορούμενε, για να διαπράξης αυτή την κλοπή, συνεργάσθηκε με έ- ναν παλινάθρωπο τού χειρίστου εϊ- δους.

— Τί φταίω είνω, κύριε Πρόεδρε; Κα- νένας τίμιος άνθρωπος δεν ήθελε να μη συνέταιρος...

— Τό περιστροφό του.

— Ο πατέρας μου έχει γίνει τώρα

Ο «ΘΕΟΣ» ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ

Παράξενο διήγημα

— Δεν σας συμβουλεύω να χρησιμο- ποιήσετε την «Πράσινη Βίλλα», για να έγκατασταθήτε σείς καί τό έπιτελείο σας!... είπε ο δήμαρχος της μικρής γαλλικής πόλεως σ'έν Άγγλο συντα- γματάρχη Σπύλασε.

Ο συνταγματάρχης ήταν ένας άν- τρας γερός, νέος ακόμη, τόπος σπότη- σμαν. Σαν γνήσιος Άγγλος, δεν ήλ- λαζε εύκολα την άπόφαση που είχε πά- ρει. Άλλαωτε είχε βρή πολύ τού γού- στου του την «Πράσινη Βίλλα», τό γρα- φικό εκείνο καί μοναχικό σπίτι, τριγυ- ρισμένο από ένα θαυμάσιο πάρκο. Δι- ήλωσε λοιπόν ακόμα μία φορά στο δή- μαρχο ότι έπέμενε να τό έπιτάξει, έφ- όσον μάλιστα δεν κατοικούσε εκεί, πα- ρά έναν άντρα, δλομόναχος, έκκεντοι- κός, με τά τέσσερα πελώρια σκυλιά του.

— Πρέπει ν' άκούσετε την ιστορία αυ- τού τού σπιτιού, κι' έπειτα θ' άποφασί- σετε, είπε ο δήμαρχος. Ο 'Ιδιοκτήτης καί μοναδικός του ένοικος είνε ο κ. Βιλντάκ.

Ο κ. Βιλντάκ, είχε κληρονομήσει, σε ηλικία 20 ετών, μία σεδαστή περιουσία απ' τόν πατέρα του. Η οικονομική άνεξαρτησία του τού επέτρεπε ν' άφοσιωθεί σ'ε άρ- χαιολογικές μελέτες, που τίς υπερασ- πούσε. Γύρισε όλο τόν κόσμο, την Πε- ρσία, τό Μαρόκο, τός 'Ινδίες... Έφρ- νε απ' τά ταξείδια του τά διάφορα εύ- ρηματα, τά άποθήκευε στην «Πρά- σινη Βίλλα» όπου είχε έγκατασταθή, καί ξανάφευγε πάλι. Έτσι λοιπόν, στα 22 χρόνια του, γύρισε απ' τό Μεξικό πάντρεμνος με μία 'Ιθαγενή βασίλισ- σην 'Ινδιάνη, κόρη κι'έγγονη βασιλιά- δων κι' άρχιερέων των πρώτων καιόι- κων αυτής της χώρας. Την είχε γνωρί- σει κι' άγάπησει στο ταξείδι μιας έπ- στημονικής άγγλικής άποστολής, που εί- χε αναλάβει τί μελέτη των χαμένων πο- λιτισμών καί τού ύπογειου πλούτου τού Μεξικού. Ήταν ο μόνος που νουσί- σαι απ' την άποστολή αυτή. Όλοι οι Άγ- γλοι είχαν χαθή, από κάπως μυστη- ριώδεις συνθήκες. Αυτόν τον είχε σώ- σει ή 'Ατάλα, ή νέα κι' όμορφη 'Ιθα- γενή, που έγινε κατόπιν γυναίκα του!

Ο κ. Βιλντάκ ήταν μία γυναίκα μικρο- κοσμική, Άτάλα γερή, με δυνατό χα- ρακτηριστικά καί με μεγαλό δένμα. Νιωνότατα παρθένα, άνάλογα με την έξωτική όμορφή της. Ο Βιλντάκ έ- δωσε μία δεξίωση στη Βίλλα του, για να μάς την παρουσιάσει. Εκείνο που μάς έκανε περισσότερο εντύπωση, ήταν τά βαρύν καί διαπεραστικά μάτια της. — Εσφινκά, μία εϊσησις άναστάτωση- τί μικρή πόλι μας: Κάποιος δόκτωρ Στιμχάουζ, απ' τη Γλασκώδη, που είχε φιλοξενηθί στο σπίτι τού Βιλντάκ για να περιεργασθί τί συλλογή του, βρέ- θηκε ένα πρωί νεκρός στο κρεβάτι του. Ήταν κομμένη ή άρτη του, από σφαί- ρα κατά πάσαν πιθανότητα. Δεν άνα- καλύφθηκε όπώσος πούθεν ή σφαίρα αυτή ή τό όπλο που την είχε ρίξει!... Πάντως, ο Βιλντάκ κατάφερε να γίνη πιστευτό ότι ο Σκωτσέζος είχε ατύ- χη κλονήσει. Τόν βρήσανε σ' αυτό τό γε- γονός ότι ο Στιμχάουζ είχε φύγει απ' τη Σκωτία για να ξεχάσει έναν άτυχο έρωτά του.

Δύο μήνες όμως άργότερα, έπανε- λήφθη ή ίδια ακριβώς ιστορία με τόν 'Ιρλανδό Γίαν Κάλεϋ. Έξάελο τού Στιμχάουζ, που είχε πάει να ζητήση απ' τό Βιλντάκ μερικές πληροφορίες για άπό τό θάνατο τού Σκωτσέζου. Κι' αυτός δεν είχε κανένα λόγο ν' άποκοιμηθί! Ήταν τύπος 'αλντιέ' ποσάχατος, ύ- γιόστατος, άπόλυτα ικανοποιημένος απ' τί ζωή! Κι' όμως βρέθηκε νεκρός, με την ίδια πληγή στην καρδιά, χωρίς να την ίδια πληγή πούθεν ή σφαίρα! Ήπαρχ καί πάλι, πούθεν ή σφαίρα! Στην άνάγκη λοιπόν, ή 'Ατάλα διηγή- θηκε τά έξης περίεργα πράγματα:

«Ποιν άκόμη γεννήθη, τό 1915, μία άγγλική έταίρια είχε σφετερισθί διά τίς βίαις μία έκτασι 'αερή», που άντικε στη φυλή τού πατέρα της, έπειδή είχαν βρεθί εκεί κοιτάσματα πετρελαίου. Σαν άρχηγός της φυλής, ο πατέρας της 'Α- τάλα είχε διαμαρτυρηθί. Είχε τονίσει ότι στην περιοχή εκείνη ήταν θαμμένα τά κόκκαλα των προγόνων του, που γι- νόντουσαν όλοι 'θεοί' μετά τό θάνατό τους. Είχε λογομαχήσει μ' έναν Άγ- γλο, κι' έκείνος τόν είχε σκοτώσει με τό περιστροφό του.

«Εμείς οι Άγγλοι έχομε συνήθειε στα φαντάσματα, κύριε συνταγματάρ- χα. Δεν πιστεύω να θέλετε άκόμη να έγκατασταθήτε εκεί μέσα...»

— Εμείς οι Άγγλοι έχομε συνήθειε στα φαντάσματα, κύριε δήμαρχε! ά- πάντησε ήρεχα ο Σπύλασε. Φαντάστε ποσάκαλο, για τίς διαταγές της έ- πιτάξεως από τού σπιτιού.

— Κι' όμως ο συνταγματάρχης Σπύ- λασε κατόνετα ότι μία χώρα, όπου έέ- ρουν ότι δεν πρέπει κανείς ν' άπεινε- ται ποτέ με ώρσιμένα πράγματα... είπε ο στρατιωτικός γιατρός άνασκή- νοντας τούς ώμους του. Έπαιξε με τί φωτιά καί κάπκε! Φταίει ο 'Ιθιος για τό θάνατό του... Η διάγνωση μου είνε άλλη: Θανατηφόρος τραυματισμός στην άρτη, από μία σφαίρα που δεν βρέθηκε πούθεν!

Λίγο άργότερα, ένα στρατιωτικό αύ- τοκίνητο έφρευε απ' την «Πράσινη Βί- λα», μεταφέροντας ένα φέρετρο. Μέσα σ' αυτό βρισκόταν τό πτώμα τού Σπύ- λασε, τού πέμπτου θύματος τού 'Ινδιάνου 'θεού'.

— Ο πατέρας μου έχει γίνει τώρα

θεός! πρόσθεσε ή 'Ατάλα, μ' ένα ειδικό θρησκευτική έκστάσεως. Καί δεν άνέ- χεται να βρισκονται κοντά μου άνθρώ- ποι της φυλής που μισεί... Γι' αυτό σκότωσε τούς δυο Άγγλους, με τόν ίδιο θάνατο που είχε βρή άλλοτε εκεί- νος!...

Ο άνακριτής δεν πίστεψε, φυσικά, σε μία τέτοια εϊρήνη. Υποπτεύθηκε ότι ή κόρη τού 'Ινδιάνου είχε σκοτώσει τούς Άγγλους — ίσως σε κατάστασι ύπνωτικής, ή με κάποια μαγική μέθοδο — για να έκδικήθι για τόν πατέρα της. Συμφώνησε λοιπόν να τόν φέρνι Κάλεϋ, τό γιού τού δευτέρου θύματος, να στή- σουν μία παγίδα. Την έπομένη νύχτα, έθαλε ένα άστυνομικό να φυλάξη έμπρός στην πόρτα της κάμαρας της 'Ατάλα. Ο 'Ιθιος, μαζί με τό φρέντ Κάλεϋ, πέ- ρασαν τί νύχτα τους. Άγρυπνοι, στο δωμάτιο όπου βρισκόταν άκόμη ο λει- ψανο τού 'Ιρλανδού. Κατά τίς 4, ο φρέντ άποκοιμήθηκε, απ' την κόρσας τού άεροπορικού ταξιδιού του... Τά έξημερώματα, ο άνακριτής θέλησε να τόν έξηγήσει... κι' είδε ότι ήταν νεκρός, σκοτωμένος με τόν ίδιο μυστηριώδη τόπο, σαν τούς δυο προηγούμενους!... Ώστόσο ο άνακριτής δεν είχε αντίληψη όλη τί νύχτα τίποτε τό έκτακτο, δεν είχε άκούσει κανένα πυροβολισμό. Κι' ή 'Ατάλα δεν είχε βγί καμιά φορά απ' τό δωμάτιό της!...

Ο κ. Βιλντάκ άποσιωπήθηκε. Πέρασε λίγος καιρός. Έπειτα ή 'Ατάλα άρ- ρώπησε εσφινκά. Έλυσαν σιγά-σιγά, χωρίς να μπορούν ν' άνακαλύψουν οι γιατροί τί πάθαί της. Παρουσίαζε νευρικές διαταραχές, παραμυλία... κουβέντιασε με μία άόρατη σκιά. Κι' όμως δεν ήταν τρελή. Είχε τά λογικά της εν τάξει... Ο Βιλντάκ ήθελε καί με βρήκε μία μέρα καταταραγμένος.

— Η γυναίκα μου θέλει να φύγη! μου άνήγγειλε. Λέει ότι ο 'θεός πατέ- ρας της, που τιμώρησε τούς τρεις Άγ- γλους, δεν της επιτρέπει να μείνη πε- ρισσότερο στην Εύρώπη! Την διατάζει να μ' άφήσει για να γυρίσει εκεί κάτω, στη φυλή της. Μόνον έτσι θα την συγ- χωρήσει για την ποσάβια πούκανε να παντρευθί ένα λευκό. Άλλοιώς, θα τί σκοτώσει... όπως έπιασε καί σκοτώσει την πρώτη νύχτα της διαμονής της στην «Πράσινη Βίλλα», όλους τούς άν- θρώπους της φυλής εκείνου που τόν δο- λοφόνησε καί που τόν έστέρησε απ' τόν τάφο των προγόνων του!

Προσπάθησα να καθυστερήσω τό Βιλν- τάκ, να τόν πείσω ότι ή γυναίκα του υπέφερε άπώλως από νευρασθένεια καί παραισθήσεις. Δεν πίστευα όμως ούτε κι' ο 'Ιθιος στα λόγια μου...

«Ένα μήνα άργότερα, ή 'Ατάλα ξε- ψύχησε εσφινκά! Οι γιατροί έβριναν κατόπληκτοι έμπρός στο έπιτόμο σ'ε τό τέλος της, που δεν τό είχε ποσάνα- γείλει κανένας απ' τά συντηρημένα σι- τώματα! Από τότε, πηγαίω συχνά να έπισκεφθώ τό Βιλντάκ στη Βίλλα του... Έ λοιπόν, ο δυστυχισμένος ποσάκα- λος έντύπωσε τρελώς... Τον έχω βρή έπανελημμένος στο πάκο του να κου- βεντιάσει με κάποιο άόρατο φάντασμα! Τό πιά άλλόκοτό δέ είνε ότι τά σκυλιά του που τόν συνόδευαν πάντα, φαίνεται σαν να βλέπουν αυτό τό φάντασμα, σαν νάνουν πιά έξοικισμένη μαζί του! Στέ- κονται γύρω του, τό κυττάζουν καί κοινούν την ούρα του!...

«Αυτή είνε ή παράξενη ιστορία της «Πράσινης Βίλλας» κύριε συνταγματάρ- χα. Δεν πιστεύω να θέλετε άκόμη να έγκατασταθήτε εκεί μέσα...»

— Εμείς οι Άγγλοι έχομε συνήθειε στα φαντάσματα, κύριε δήμαρχε! ά- πάντησε ήρεχα ο Σπύλασε. Φαντάστε ποσάκαλο, για τίς διαταγές της έ- πιτάξεως από τού σπιτιού.

— Κι' όμως ο συνταγματάρχης Σπύ- λασε κατόνετα ότι μία χώρα, όπου έέ- ρουν ότι δεν πρέπει κανείς ν' άπεινε- ται ποτέ με ώρσιμένα πράγματα... είπε ο στρατιωτικός γιατρός άνασκή- νοντας τούς ώμους του. Έπαιξε με τί φωτιά καί κάπκε! Φταίει ο 'Ιθιος για τό θάνατό του... Η διάγνωση μου είνε άλλη: Θανατηφόρος τραυματισμός στην άρτη, από μία σφαίρα που δεν βρέθηκε πούθεν!

Λίγο άργότερα, ένα στρατιωτικό αύ- τοκίνητο έφρευε απ' την «Πράσινη Βί- λα», μεταφέροντας ένα φέρετρο. Μέσα σ' αυτό βρισκόταν τό πτώμα τού Σπύ- λασε, τού πέμπτου θύματος τού 'Ινδιάνου 'θεού'.

— Ο πατέρας μου έχει γίνει τώρα

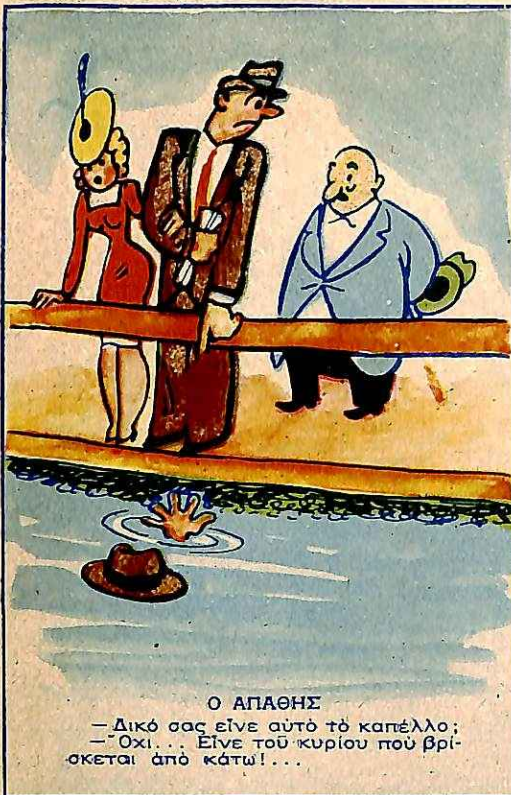
Μην παραμελήτε τον έαυτό σας

Πολλοί κακολογούν τίς γυναίκες που θυσιάζουν λίγη ώρα στον καθρέφτη. Η λίγη, όμως, αυτή ώρα τού καλλωπισμού των δεν πάει ποτέ χαμένη. Γιατί κάθε γυναίκα, αν θέλη να διατηρήσει την φυσική ό- μορφή της — κι' είνε γνωστό ότι όλες προσποθούν νάναί ώριμες, καί μάλιστα όσο περνάει ή ηλικία, τόσο καί ή επιθυμία αυτή μεγαλώνει — δεν πρέπει ν' άφήνει να περνά έστω καί μία μέρα χωρίς να έ- ξετάζει τον έαυτό της λεπτομερώς καί με προσοχή. Καί ο καθρέφτης είνε τό μόνο μέσον τό όποιον θα την πληροφορήσει άμέσως για την εμφάνισί κάθε αντιαισθητικού σημείου στο πρόσωπό της όπως λ.χ. στυρίων, ρυτίδων, λειχήνων, λεκέδων, λυγδίσμα- τος, υπερτριχώσεως κτλ., τά όποια παραμελούμενα θα καταστρέψουν άνεπαρκώς την όμορφή της. Μόλις λοιπόν κάνη την πρώτη δυσάρεστη διαπίστω- ση, πρέπει να φροντίσει για την άμεση θεραπεία της πείσθωσης γιατί εκείνο που μπορεί να προληφθί καί να θεραπευθί σήμερα, θα είνε δυσκολογιάτρευτο αύριο καί μεθ αύριο ίσως νάναί πιά πολύ άργά.

«Έχω ύπ' όψη μου δυο πρόσφατα περιστατικά: Πρό όλίγων ήμερών έδεχθήκα στο 'Ιατρίον μου την έπισκέψη μιάς ώριωτάτης δεσποινίδος, είκοσι περί- που ετών, ή όποία ήλθε για να την συμβουλευθί για την περιποίησι της επιδερμίδος της καί έπί τίς εύκαιρίας αυτή καί για ένο μικρότατο στυρικό πουχε από διημέρου στο κάτω χείλος καί που την έτσουσε πολύ. Καί όμως, αν σ' αυτό τό παρμικρό στυρικό δεν γινόταν άμέσως ό τι έπρεπε, είνε ζήτημα αν την άλλη ήμερα θα ήτο δυνατόν να σωθί ή ώραιά δεσποινίς, γιατί έπρόκειτο περί άνθρώπου.

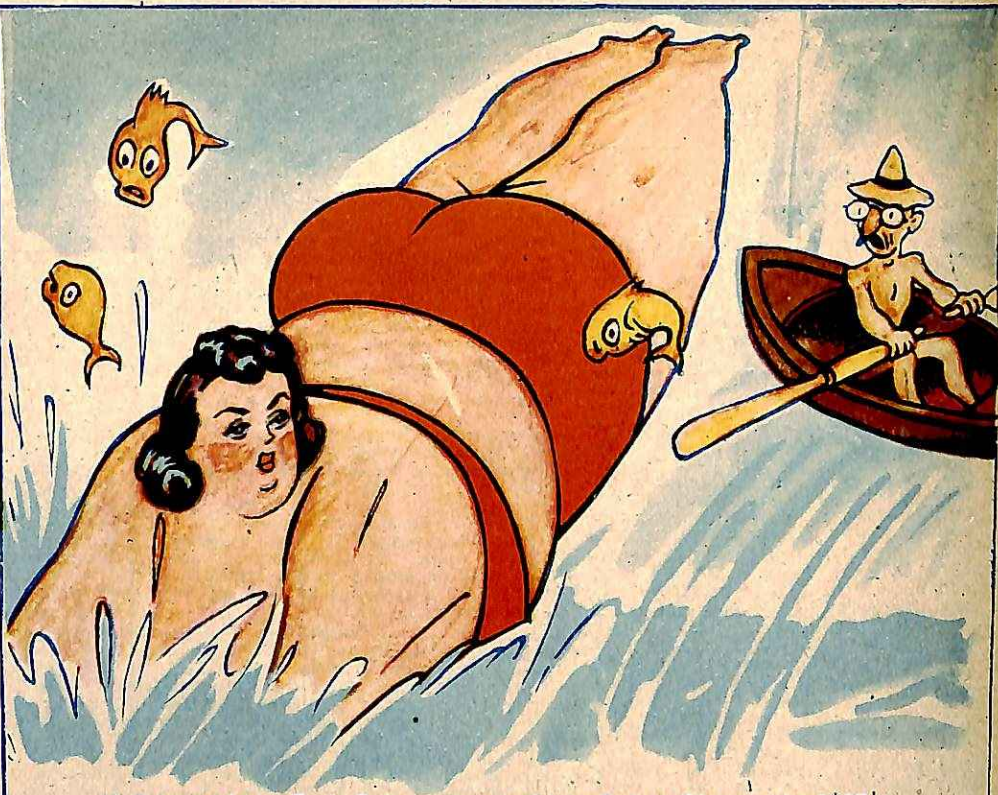
Καί όμως ή δεσποινίς δεν μ' έπεσκέφθη γι' αυτό, άλλα για την όμορφή της επιδερμίδος της!

Άλλη μία κυρία, ηλικίας 30 ετών μ' έπεσκέφθη για να μ' έρωτήσει για να κάνη για ν' άποφύγη έπί τέλους από κάτι έπιμόνες λειχήνες της ρυτίς καί των παρεών, που έπί μήνες την άσχημίζουν υπερ-βολικά καί για την θεραπείαν των όποιων έχει χρ- σιμοποιήσει χίλιες από πανάκριβες ευρωπαϊκές κρέ-μες! Η κυρία αυτή όμως ως άπεδείχθη εκ τίς έξε- τάσεως δεν έπαυσε από λειχήνες, άλλα από άρκο- μένη φυματίωση τού δέρματος — από έρυθηματώδη λύκο τού προσώπου — εϊς την θεραπείαν τού όποιου αν δεν υπεβλήθη, ο θεός ξέρει πού θα κατέληγε

Ο ΑΠΑΘΗΣ

— Δικό σας είναι αυτό τὸ καπέλλο;
— Όχι... Είναι τοῦ κυρίου ποῦ βρίσκεται ἀπὸ κάτω!...

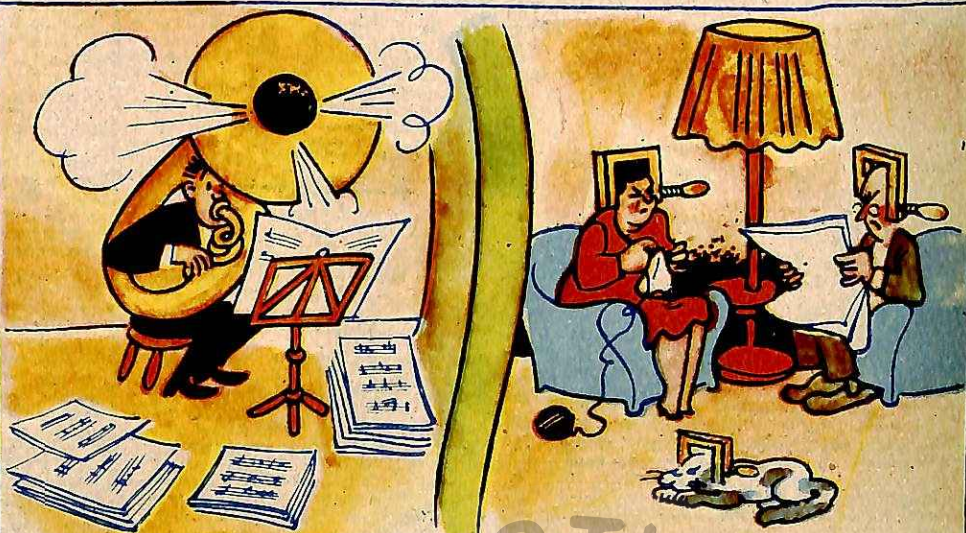

Ὁ Ζαχαρίας: Σιγά, βρέ γυναίκα, μοῦ πέταξες τὴ βάρκα στὸν ἀέρα!...

ΕΠΙΟΥΛΑΣΙΣ

— Πῶς τὰ πᾶς, κυρούλα;
— Μπορῶ, γιατίρ μου, νὰ σᾶς τὸ πῶ δίχως νὰ πληρώσω;...

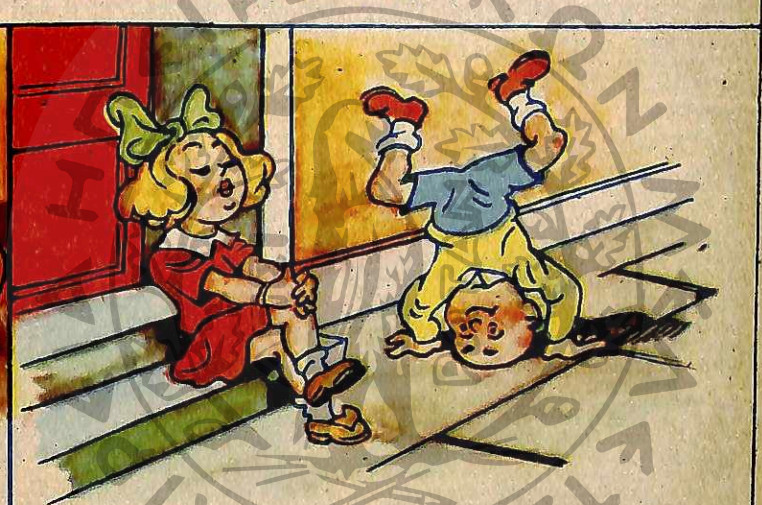

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΙ' ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΤΟΥ

ΕΧΑΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗ ΤΟΥ...

— Καί τώρα, κυρά μου, κράτα ὅσο θέλεις τὸ καπέλλο στὸ κεφάλι σου!...

Η ΜΟΙΡΑΙΑ

— Νομίζεις πῶς θὰ μοῦ κάνης ἐντύπωση μ' αὐτὰ τὰ κόλπα;
Ἐμένα μοῦ ἀρέσουν οἱ σοβαροὶ ἄνδρες!...